

สงคิน สรล.

เอกสารประกอบการบรรยาย

เรื่อง

กฎหมายว่าด้วยการสงคราม

(LAW OF NAVAL WARFARE)

กองวิชาสงครามทางเรือและวิชาทหาร

ฝ่ายวิชาการ

สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง

ปีการศึกษา ๒๕๔๘

กฎหมายว่าด้วยสงครามทางเรือ
(LAW OF NAVAL WARFARE)

แปลจาก THE COMMANDER'S HANDBOOK ON
THE LAW OF NAVAL OPERATIONS; PART II
LAW OF NAVAL WARFARE

โดย

นาวาเอก ชานินทร์ สีลานนท์

และ

เรือตรี หญิง มนุศร เลิศพานิช

คำนำ

เอกสารนี้แปลมาจาก The Commander's Handbook on the Law of Naval Operations หรือ Naval Warfare Publications ๑-๑๔ M ของทหารเรือสหรัฐอเมริกา ซึ่งนาวิกโยธินสหรัฐฯ ก็ใช้อยู่ เรียกว่า FMFM ๑-๑๐ หรือ COMDT-PUB ๕๙๐๐.๗ ของหน่วยยามฝั่งสหรัฐฯ เอกสารนี้มีเนื้อหาใจความแบ่งเป็นสองส่วน คือ Part I Law of Peacetime Naval Operations ประกอบด้วยบทที่ ๑ ถึงบทที่ ๔ และ Part II Law of Naval Warfare ซึ่งผู้แปลได้เลือกแปลในส่วนที่สองหรือ Part II อันประกอบด้วยบทที่ ๕ ถึงบทที่ ๑๒ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้แปลมีหน้าที่ต้องบรรยายวิชากฎหมายสงคราม (Law of War) หรือกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ (Law of Armed Conflicts) อยู่แล้วที่สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูงและที่โรงเรียนนายเรือ จึงหวังว่าเอกสารคำแปลนี้จะได้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของตำราหลัก ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดังกล่าว ในทั้งสองสถาบันต่อไป

เหตุที่ผู้แปลจำเป็นต้องแปล NWP ๑-๑๔ M แทนที่จะใช้ตำราภาษาไทยว่าด้วยกฎหมายสงครามที่มีใช้ในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาทั่วไป นั้นก็เพราะจุดมุ่งหมายของผู้เรียนต่างกัน เนื่องจากถ้ายึดเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว NWP ๑-๑๔ M นี้ก็เหมาะสมสำหรับการสอนทหารซึ่งจำเป็นจะต้องเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในโลกแห่งความเป็นจริงของสงคราม เพราะเป็นกฎหมายประจำอาชีพของทหารทุกชั้นยศทุกพรรคเหล่าจำเป็นต้องเรียน มิใช่เรียนเพียงเพื่อให้มีความรู้สอบได้ไปคราวหนึ่งๆ เท่านั้น แต่เรียนเพื่อเตรียมไว้เพื่ออาจจะต้องใช้จริงในอนาคตซึ่งก็ไม่รู้ว่าจะเป็นวันใด

คำแปลของ Part II ของ NWP ๑-๑๔ M นี้สมบูรณ์ในตัวเอง เพราะเป็นกฎหมายที่ใช้ใน Wartime จึงแยกกันอย่างค่อนข้างจะเด็ดขาด จาก Part I ซึ่งใช้ใน Peacetime โดยไม่มีข้อความกล่าวอ้างอิงพาดพิงถึงกันและกันแต่อย่างใด ประกอบกับผู้แปลก็ได้มุ่งศึกษาค้นคว้าเฉพาะทางด้านกฎหมายสงครามเท่านั้น จึงไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปแปลกฎหมายเกี่ยวกับ Naval Operations ใน Peacetime ทั้งยังได้มีนายทหารเหล่าพระธรรมนูญชั้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่งรับปากกับผู้แปลไว้แล้วว่า จะแปลส่วนของ Part I ให้ เมื่อทั้งสองส่วนเสร็จก็จะจัดพิมพ์รวมเล่มให้สมบูรณ์ สถาบันการศึกษาใดของทร. หากมีความสนใจก็สามารถจะนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้โดยสะดวก

อนึ่ง เนื่องจากเอกสารคำแปลนี้แปลจากคู่มือของกองทัพเรือสหรัฐฯ จึงมีแนวความคิดหลักนิยมหลักปฏิบัติของกองทัพสหรัฐฯ อยู่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับอาจมีกฎหมายระหว่างประเทศบางฉบับ แม้จะเป็นส่วนน้อยที่ประเทศสหรัฐฯ มีความเห็นไม่ตรงกับประเทศไทย ซึ่งแสดงออกโดยเป็นภาคีหรือมิได้เป็นภาคีบ้าง ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องตรงกันเสมอไปนั้น ผู้แปลก็ได้พยายามอธิบายไว้ในเชิงอรรถตลอด เพราะไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามเอกสารนี้เป็นเพียงคำแปลเพื่อใช้

ในการเรียนการสอนเท่านั้น มิใช่ความเห็นของผู้แปลหรือของกองทัพเรือไทย จึงไม่ผูกมัดผู้แปลหรือกองทัพเรือไทยแต่ประการใด

สุดท้ายนี้ผู้แปลต้องขอขอบคุณ ว่าที่เรือตรีหญิง มธุศร เลิศพานิช อาจารย์ประจำกองวิชา กฎหมายและสังคมศาสตร์ ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ ซึ่งได้กรุณาช่วยจัดพิมพ์ ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของคำแปล ไวยากรณ์ และอักขรวิธี จนเสร็จสมบูรณ์ ส่วนความผิดพลาดใดๆ หากเกิดมีขึ้น ขอท่านผู้อ่านได้กรุณาช่วยชี้แนะ ผู้แปลจะขออ้อมรับไปแก้ไขด้วยความสำนึกในพระคุณอย่างสูง

น.อ. ชานินทร์ ลีลานนท์

(ชานินทร์ ลีลานนท์)

ผู้อำนวยการกองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์

ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ

สารบัญ

Part I

กฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติการทางเรือในยามสงบ (Law of Peacetime Naval Operations)

- บทที่ ๑ กฎหมายเกี่ยวข้องกับทะเล มหาสมุทร อากาศ และอวกาศ
- บทที่ ๒ สถานะของเรือรบและการเดินเรือ และการเดินอากาศของอากาศยานทหารในกฎหมายระหว่างประเทศ
- บทที่ ๓ การให้ความคุ้มครองแก่กำลังพลและทรัพย์สินในทะเลและกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในทะเล
- บทที่ ๔ การปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางทะเล

Part II

กฎหมายว่าด้วยสงครามทางเรือ (Law of Naval Warfare)

- บทที่ ๕ หลักกฎหมายและที่มาของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ๑
- ๕.๑ สงครามและกฎหมาย ๑
- ๕.๒ หลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยกฎหมายการพิพาทกันด้วยอาวุธ ๑
- ๕.๓ พลรบและผู้ที่มีไซพลรบ ๒
- ๕.๔ ที่มาของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ๓
- ๕.๔.๑ กฎหมายจารีตประเพณี ๓
- ๕.๔.๒ ความตกลงระหว่างประเทศ ๔
- ๕.๕ กฎการปะทะ ๖
- บทที่ ๖ การยึดมั่นเคารพหลักกฎหมายและการบังคับใช้ ๗
- ๖.๑ การยึดมั่นและเคารพกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ๗
- ๖.๑.๑ การยึดมั่นและเคารพกฎหมายของสหรัฐฯ ๗
- ๖.๑.๒ นโยบายของกระทรวงทหารเรือสหรัฐฯ ๗
- ๖.๑.๓ ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา ๘

บ.๑.๔ ความรับผิดชอบเฉพาะบุคคล	๘
บ.๒ การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ	๙
บ.๒.๑ รัฐผู้ให้ความอารักขา	๙
บ.๒.๒ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ	๙
บ.๒.๓ รีไพรซัล (Reprisal)	๑๐
บ.๒.๓.๑ เงื่อนไขของการทำรีไพรซัล	๑๐
บ.๒.๓.๒ การคุ้มกันจากรีไพรซัล	๑๐
บ.๒.๓.๓ อำนาจสั่งให้ทำรีไพรซัล	๑๑
บ.๒.๔ หลักต่างตอบแทน	๑๑
บ.๒.๕ อาชญากรรมสงครามตามกฎหมายระหว่างประเทศ	๑๑
บ.๒.๕.๑ การพิจารณาดำเนินคดีระหว่างการสู้รบยังไม่ยุติ	๑๓
บ.๒.๕.๒ การพิจารณาดำเนินคดีภายหลังการสู้รบยุติลงแล้ว	๑๓
บ.๒.๕.๓ เขตอำนาจศาลเหนือการกระทำผิด	๑๔
บ.๒.๕.๔ มาตรฐานการดำเนินคดีอย่างเป็นธรรม	๑๔
บ.๒.๕.๕ การแก้ไขข้อกล่าวหาเมื่อต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาชญากรรมสงคราม	๑๕
บ.๒.๕.๕.๑ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาเหนือตน	๑๕
บ.๒.๕.๕.๒ ความจำเป็นทางการทหาร	๑๕
บ.๒.๕.๕.๓ การกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือพันธะผูกพันตามกฎหมายภายใน	๑๕
บ.๒.๕.๖ สภาพบังคับ	๑๖
บทที่ ๗ กฎหมายว่าด้วยความเป็นกลาง	๑๗
๗.๑ คำนำ	๑๗
๗.๒ สถานะเป็นกลาง	๑๗
๗.๒.๑ ความเป็นกลางภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ	๑๘
๗.๒.๒ ความเป็นกลางในระดับภูมิภาคและการจัดการการป้องกันร่วมกันในระดับภูมิภาค	๑๘
๗.๓ ดินแดนของชาติเป็นกลาง	๑๙
๗.๓.๑ พื้นดินที่เป็นกลาง	๑๙
๗.๓.๒ ท่าเรือและที่จอดทอดสมอของชาติเป็นกลาง	๑๙
๗.๓.๒.๑ การจำกัดระยะเวลาของการอยู่และการออกจากท่าเรือ	

ของชาติเป็นกลาง	๒๐
๗.๓.๒.๒ วัตถุประสงค์อุปการณในการสงคราม การส่งกำลัง การสื่อสาร และการซ่อมทำ	๒๐
๗.๓.๒.๓ ทริพย์เชลย	๒๑
๗.๓.๓ น่านน้ำภายในของชาติเป็นกลาง	๒๑
๗.๓.๔ ทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลาง	๒๑
๗.๓.๔.๑ ทะเลอาณาเขตมีความกว้าง ๑๒ ไมล์ทะเล	๒๒
๗.๓.๕ ความเป็นกลางของช่องแคบระหว่างประเทศ	๒๓
๗.๓.๖ น่านน้ำหมู่เกาะที่เป็นกลาง	๒๓
๗.๓.๗ ห้วงอากาศที่เป็นกลาง	๒๔
๗.๓.๗.๑ พันธกรณีของชาติเป็นกลางในห้วงอากาศที่เป็นกลาง	๒๔
๗.๔ การพาณิชย์ของฝ่ายเป็นกลาง	๒๕
๗.๔.๑ สินค้าต้องห้าม	๒๕
๗.๔.๑.๑ จุดมุ่งหมายของห้าศึก	๒๖
๗.๔.๑.๒ ข้อยกเว้นเรื่องสินค้าต้องห้าม	๒๗
๗.๔.๒ เอกสารรับรองว่าไม่เป็นสินค้าต้องห้าม	๒๗
๗.๕ การมีสถานะห้าศึก	๒๘
๗.๕.๑ การได้รับสถานะของเรือรบหรืออากาศยานทหารห้าศึก	๒๘
๗.๕.๒ การได้รับสถานะของเรือรบสินค้าห้าศึกหรืออากาศยานพลเรือน	๒๘
๗.๖ การขึ้นตรวจค้น (Visit and Search)	๒๙
๗.๖.๑ ขั้นตอนของ visit and search	๒๙
๗.๖.๒ การ visit and search โดยอากาศยานทหาร	๓๑
๗.๗ การปิดล้อม	๓๑
๗.๗.๑ กล่าวทั่วไป	๓๑
๗.๗.๒ กฎจารีตประเพณี	๓๑
๗.๗.๒.๑ การสถาปนาการปิดล้อม	๓๑
๗.๗.๒.๒ การแจ้งเตือน	๓๒
๗.๗.๒.๓ ผลบังคับใช้	๓๒
๗.๗.๒.๔ การไม่ลำเอียง	๓๒
๗.๗.๒.๕ ข้อยกเว้น	๓๒
๗.๗.๓ อำนาจในการเข้าออกพิเศษ	๓๒

๗.๗.๔ การฝ่าหรือพยายามที่จะฝ่าการปิดล้อม	๓๓
๗.๗.๕ หนทางปฏิบัติร่วมสมัย	๓๓
๗.๘ การควบคุมของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในทันทีที่มีการปฏิบัติการทางเรือ	๓๔
๗.๘.๑ การควบคุมของผู้เป็นฝ่ายในสงครามต่อการคมนาคมสื่อสารในทะเล	๓๔
๗.๙ เขตเฉพาะหรือเขตสงคราม	๓๕
๗.๑๐ การจับกุมยึดคร่าเรือและอากาศยานเป็นกลาง	๓๕
๗.๑๐.๑ การทำลายทรัพย์สินพลเรือนที่เป็นกลาง	๓๖
๗.๑๐.๒ กำลังของเรือและอากาศยานที่เป็นกลางที่ถูกจับยึดคร่า	๓๖
๗.๑๑ บุคลากรของผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งถูกกักคุมโดยรัฐบาลชาติเป็นกลาง	๓๗
บทที่ ๘ กฎหมายว่าด้วยการกำหนดเป้าหมาย	๓๘
๘.๑ หลักเกณฑ์ของเป้าหมายที่ชอบด้วยกฎหมาย	๓๘
๘.๑.๑ เป้าหมายทางทหาร	๓๘
๘.๑.๒ ประชาชนพลเรือนและทรัพย์สินของประชาชนพลเรือน	๓๙
๘.๑.๒.๑ การบาดเจ็บล้มตายและการเสียหายสืบเนื่องข้างเคียง	๓๙
๘.๑.๓ ข้อพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อม	๔๐
๘.๒ การสงครามผิวน้ำ	๔๐
๘.๒.๑ เรือรบและอากาศยานทหารเข้าศึก	๔๐
๘.๒.๒ เรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนเข้าศึก	๔๑
๘.๒.๒.๑ การจับกุมยึดคร่า	๔๑
๘.๒.๒.๒ การทำลาย	๔๑
๘.๒.๓ เรือสินค้าและอากาศยานเข้าศึกที่ได้รับการยกเว้นจากการถูกทำลายและจับกุมยึดคร่า	๔๓
๘.๓ การสงครามเรือดำน้ำ	๔๕
๘.๓.๑ การปฏิบัติการต่อเรือสินค้าเข้าศึกโดยเรือดำน้ำ	๔๕
๘.๔ การสงครามทางอากาศในทะเล	๔๖
๘.๔.๑ เรือและอากาศยานเข้าศึกซึ่งได้รับยกเว้นจากการขัดขวางโดยอากาศยาน	๔๗
๘.๕ การโจมตีด้วยวิธี Bombardment	๔๗
๘.๕.๑ กฎทั่วไป	๔๗
๘.๕.๑.๑ การทำลายที่พักอาศัย	๔๗
๘.๕.๑.๒ การก่อให้เกิดความหวาดกลัว	๔๘

๘.๕.๑.๓	เมือง/นครที่ไม่มีการป้องกันหรือเขตปลอดภัยที่ตกลงกันได้	๔๘
๘.๕.๑.๔	สิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์	๔๘
๘.๕.๑.๕	เขตโรงพยาบาลพิเศษและเขตเป็นกลาง	๔๙
๘.๕.๑.๖	สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ทางศาสนา วัฒนธรรม และการกุศล	๔๙
๘.๕.๑.๗	เขื่อนและฝาย	๔๙
๘.๕.๒	การเตือนก่อนการโจมตี	๔๙
๘.๖	การสงครามทางบก	๔๙
๘.๖.๑	การกำหนดเป้าหมายของการสงครามทางบก	๔๙
๘.๖.๒	การให้ความคุ้มครองพิเศษ	๕๐
๘.๖.๒.๑	บุคคลผู้ได้รับความคุ้มครอง	๕๐
๘.๖.๒.๒	สถานที่และทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครอง	๕๐
๘.๖.๒.๓	สิ่งแวดลอม	๕๐
บทที่ ๙	อาวุธตามแบบและระบบอาวุธ	๕๑
๙.๑	กล่าวทั่วไป	๕๑
๙.๑.๑	การบาดเจ็บทุกขั้ทรมาณโดยไม่จำเป็น	๕๑
๙.๑.๒	การไม่จำแนกเป้าหมาย (Indiscriminate effects)	๕๒
๙.๒	ทุ่นระเบิด	๕๒
๙.๒.๑	เทคโนโลยีปัจจุบัน	๕๓
๙.๒.๒	การวางทุ่นระเบิดยามสงบ	๕๓
๙.๒.๓	การวางทุ่นระเบิดในระหว่างที่มีการพิพาทกันด้วยอาวุธ	๕๔
๙.๓	ทุ่นระเบิดบก	๕๕
๙.๔	ตอร์ปิโด	๕๕
๙.๕	อาวุธเป็นกลุ่มและระเบิดที่ทำงานโดยแตกเป็นสะเก็ดระเบิดสังหาร	๕๖
๙.๖	กับระเบิดและอาวุธต่างเวลาอื่นๆ	๕๖
๙.๗	อาวุธเพลิง	๕๖
๙.๘	เครื่องมือกลไกที่ควบคุมการปล่อยพลังงานออกมา	๕๖
๙.๙	ระบบอาวุธที่มีระยะยิงพันขอบฟ้า	๕๗
บทที่ ๑๐	อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมี และอาวุธชีวภาพ	๕๘
๑๐.๑	กล่าวนำ	๕๘

๑๐.๒ อากาศนิวเคลียร์	๕๘
๑๐.๒.๑ กกล่าวทั่วไป	๕๘
๑๐.๒.๒ ความผูกพันตามสนธิสัญญา	๕๘
๑๐.๒.๒.๑ สนธิสัญญาควบคุมอาวุธที่พื้นท้องทะเล	๕๘
๑๐.๒.๒.๒ สนธิสัญญาในอวกาศ	๕๙
๑๐.๒.๒.๓ สนธิสัญญาแอนตาร์กติก	๕๙
๑๐.๒.๒.๔ สนธิสัญญา TLALOLCO	๕๙
๑๐.๒.๒.๕ สนธิสัญญาไม่ทดลองอาวุธนิวเคลียร์	๖๐
๑๐.๒.๒.๖ สนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายนิวเคลียร์	๖๐
๑๐.๒.๒.๗ ความตกลงทวิภาคีว่าด้วยการควบคุมอาวุธนิวเคลียร์	๖๐
๑๐.๓ อากาศเคมี	๖๐
๑๐.๓.๑ ความผูกพันตามสนธิสัญญา	๖๑
๑๐.๓.๑.๑ Gas Protocol ๑๙๒๕	๖๑
๑๐.๓.๑.๒ อนุสัญญา ๑๙๓๓ ว่าด้วยอาวุธเคมี	๖๒
๑๐.๓.๒ สารที่ใช้ปราบ/ควบคุมการจลาจล	๖๒
๑๐.๓.๒.๑ สารที่ใช้ปราบจลาจลในสงคราม	๖๒
๑๐.๓.๒.๑.๑ ภายใต้ Gas Protocol ๑๙๒๕	๖๒
๑๐.๓.๒.๑.๒ ภายใต้อนุสัญญา ๑๙๓๓ ว่าด้วยอาวุธเคมี	๖๓
๑๐.๓.๒.๒ สารควบคุม/ปราบจลาจลในยามสันติ	๖๓
๑๐.๓.๓ สารฆ่าวัชพืช	๖๓
๑๐.๔ อากาศชีวภาพ	๖๔
๑๐.๔.๑ ผลผูกพันตามอนุสัญญา Gas Protocol ๑๙๒๕	๖๔
๑๐.๔.๒ นโยบายของสหรัฐฯ เกี่ยวกับอากาศชีวภาพ	๖๔
บทที่ ๑๑ ผู้ที่มีไข้พลรบ	๖๕
๑๑.๑ กกล่าวทั่วไป	๖๕
๑๑.๒ สถานะที่ได้รับการคุ้มครอง	๖๕
๑๑.๓ ประชาชนพลเรือน	๖๕
๑๑.๔ ผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ เรือต้องอับปาง	๖๖
๑๑.๕ กำลังพลทางการแพทย์และอนุศาสนาจารย์	๖๗
๑๑.๖ พลร่ม	๖๗

๑๑.๗ เชลยศึก

๖๙

๑๑.๗.๑ การพิจารณาพิพากษา

๖๙

๑๑.๗.๒ การใช้แรงงาน

๖๙

๑๑.๗.๓ การหลบหนี

๖๙

๑๑.๗.๔ การกักคุมเชลยศึกชั่วคราว การกักตัวประชาชนพลเรือน

๑๑.๗.๕ การควบคุมบุคคลที่คุมขัง

๖๙

๑๑.๘ บุคคลที่ถูกกักตัว

๗๐

๑๑.๘ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ได้รับความคุ้มครอง

๗๐

๑๑.๘.๑ กษัตริย์และเสี้ยววงเดือนแดง

๗๐

๑๑.๘.๒ เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองอื่นๆ

๗๐

๑๑.๘.๓ เครื่องหมายตามอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๐๗

๗๑

๑๑.๘.๔ เครื่องหมายตามอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๕๔

๗๑

๑๑.๘.๕ ธงขาว

๗๑

๑๑.๘.๖ การใช้เครื่องหมายที่ได้รับอนุญาต

๗๑

๑๑.๘.๗ การที่ไม่อาจแสดงเครื่องหมายได้

๗๑

๑๑.๑๐ สัญญาบัตรที่ได้รับความคุ้มครอง

๗๑

๑๑.๑๐.๑ สัญญาบัตรวิทยุ

๗๒

๑๑.๑๐.๒ ทัศนสัญญาบัตร

๗๒

๑๑.๑๐.๓ การแสดงตนทางอิเล็กทรอนิกส์

๗๒

๑๑.๑๑ การพิสูจน์ทราบ Platform ของฝ่ายเป็นกลาง

๗๒

บทที่ ๑๒ การลวงในสงคราม

๗๓

๑๒.๑ กล่าวทั่วไป

๗๓

๑๒.๑.๑ การอนุญาตให้ลวง

๗๓

๑๒.๑.๒ การห้ามทำการลวง

๗๓

๑๒.๒ การใช้เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๗๓

๑๒.๓ ธง เครื่องหมาย และเครื่องแบบที่แสดงความเป็นกลาง

๗๓

๑๒.๓.๑ ในทะเล

๗๓

๑๒.๓.๒ ในอากาศ

๗๓

๑๒.๓.๓ บนบก

๗๔

๑๒.๔ ธงและเครื่องหมายสัญลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ

๗๔

๑๒.๕ ธง เครื่องหมายและเครื่องแบบของข้าศึก	๗๔
๑๒.๕.๑ ในทะเล	๗๔
๑๒.๕.๒ ในอากาศ	๗๔
๑๒.๕.๓ บนบก	๗๔
๑๒.๖ การให้สัตยาบันขอความช่วยเหลือ	๗๔
๑๒.๗ การอ้างลงของผู้ที่มีไข้พลรบ	๗๕
๑๒.๗.๑ พลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๗๕
๑๒.๘ สายลับ	๗๕
๑๒.๘.๑ สถานะทางกฎหมาย	๗๕

บทที่ ๕

หลักกฎหมายและที่มาของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

๕.๑ สงครามและกฎหมาย

มาตรา ๒ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ กำหนดให้ทุกชาติแก้ไขข้อพิพาทความขัดแย้งระหว่างประเทศโดยสันติวิธีและละเว้นจากการคุกคามข่มขู่ หรือใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งดินแดนหรือ อิสระเสรีภาพทางการเมืองของชาติอื่นๆ กฎบัตรสหประชาชาติห้ามประเทศสมาชิกใช้กำลัง เว้นแต่ จะกระทำเพื่อการบังคับโดยหรือในนามของสหประชาชาติ (เช่น ในสงครามอ่าว) หรือเป็นมาตรการ การป้องกันตนเองของประเทศหนึ่งประเทศใดหรือโดยร่วมกัน (individual or collective self-defense) ซึ่งนับเป็นเรื่องสำคัญในการที่จะแยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างของการอ้างเหตุผลใน การพิพาทกันด้วยอาวุธกับกฎหมายซึ่งใช้บังคับกันในระหว่างการพิพาทกันด้วยอาวุธ โดยไม่คำนึง ถึงว่าการใช้กำลังทหารในสถานการณ์เฉพาะนั้นๆ จะเป็นอันต้องห้ามโดยกฎบัตรสหประชาชาติ หรือไม่ การประพฤติดิปฏิบัติในการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้นยังคงจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย การพิพาทกันด้วยอาวุธอยู่ตลอดไป โดยเพื่อความเข้าใจในเอกสารนี้ต่อไปคำว่า "กฎหมายว่าด้วย การพิพาทกันด้วยอาวุธ" (Law of Armed Conflict) หมายถึง "กฎหมายสงคราม" (Law of War)

๕.๒ หลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยกฎหมายการพิพาทกันด้วยอาวุธ

กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธมีขึ้นเพื่อป้องกันการบาดเจ็บล้มตายและทำลาย ล้างโดยไม่จำเป็น (unnecessary suffering and destruction) โดยการควบคุมและการผ่อนหนัก ให้เป็นเบาอันเป็นการลดผลกระทบที่รุนแรงจากการปฏิบัติโดยใช้มาตรฐานขั้นต่ำสุดในการให้ ความคุ้มครองแก่ "ผู้ที่เป็นพลรบ" และ "ผู้ที่ไม่ใช่พลรบ" ตลอดจนทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อยบรรลุ จุดมุ่งหมายนี้ กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธจึงบัญญัติว่า

๑. กำลังที่ใช้จะต้องอยู่ในระดับและประเภทที่ไม่ต้องห้ามโดยกฎหมายว่าด้วยการพิพาท กันด้วยอาวุธ และเป็นการใช้กำลังเท่าที่จำเป็นเพื่อการทำให้ข้าศึกทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ยอมแพ้ ทั้งนี้โดยใช้เวลา การสูญเสียชีวิตและทรัพยากรทางกายภาพให้น้อยที่สุด
๒. การใช้กำลังในระดับหรือประเภทใดๆ ที่ไม่จำเป็นเพื่อให้ข้าศึกทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ยอมแพ้โดยใช้เวลา, การสูญเสียชีวิตและทรัพยากรทางกายภาพน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เป็นอันต้องห้าม
๓. การกระทำที่ไร้เกียรติ (การใช้เล่ห์เพทุบาย) ในการพิพาทกันด้วยอาวุธเป็นอันต้องห้าม

กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธมิได้มีความมุ่งหมายที่จะขัดขวางการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ แต่มุ่งหมายที่จะรับประกันว่าความรุนแรงของการเป็นปฏิปักษ์จะกระทำโดยมุ่งตรงไปที่กำลังทหารของข้าศึก และจะต้องไม่เป็นการใช้กำลังโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ตลอดจนก่อความทุกข์ทรมานที่ไม่จำเป็นแก่เพื่อนมนุษย์และการทำลายล้างในแง่ดังกล่าว กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธสนับสนุนส่งเสริมหลักการทำสงครามตามหลักนิยมทางทหารที่ว่าด้วยจุดมุ่งหมาย การรวมกำลัง การออมกำลัง การจู่โจม และการรักษาความปลอดภัย ทั้งกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธและหลักการทำสงครามให้ความสำคัญกับการมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ในอันที่จะใช้กำลังต่อเป้าหมายทางทหารที่สำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องหลีกเลี่ยงการใช้กำลังทหารและทรัพยากรต่อบุคคล สถานที่ และสิ่งของซึ่งไม่มีความสำคัญทางทหาร อย่างไรก็ตาม หลักการข้างต้นมิได้ห้ามการใช้กำลังมากกว่าข้าศึกอย่างท่วมท้นในการทำลายพลรบ, หน่วยหรือวัสดุ, อาวุธยุทโธปกรณ์ของข้าศึก

๕.๓ พลรบและผู้ที่มีไซพลรบ

กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธตั้งอยู่บนพื้นฐานสำคัญของความแตกต่างกันระหว่างพลรบและผู้ที่ไม่ใช่พลรบ ในความแตกต่างนี้ประชาชนของชาติที่เข้าเป็นฝ่ายในการพิพาทกันด้วยอาวุธจะถูกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือพลรบ (ทหาร) และผู้ที่มีไซพลรบ (ประชาชนพลเรือน) โดยแต่ละประเภทมีสิทธิเฉพาะตัวและภาระหน้าที่ในเวลาที่เกิดการพิพาทกันด้วยอาวุธ และจะไม่มีผู้ใดที่จะมีภาระหน้าที่ในการเป็นทั้งพลรบและผู้ที่มีไซพลรบพร้อมกันในคราวเดียว

คำว่า "พลรบ" หมายถึงบรรดาผู้ซึ่งมีสิทธิภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศในอันที่จะเข้าร่วมโดยตรงในการพิพาทกันด้วยอาวุธระหว่างการเข้าปฏิบัติการ ดังนั้น พลรบจึงรวมถึงสมาชิกทั้งปวงของกองทัพที่จัดตั้งขึ้นตามแบบปกติของภาคีคู่พิพาท (ยกเว้นบุคลากรทางการแพทย์, อนุศาสนาจารย์, บุคลากรด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และสมาชิกที่สังกัดในกองทัพซึ่งมีฐานะเป็นผู้ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน) เช่นเดียวกับกองกำลังไม่ตามแบบ (irregular forces) ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชารับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา และทำการรบโดยเคารพกฎและระเบียบทางการทหารของประเทศตน ถืออาวุธโดยเปิดเผยและแต่งกายด้วยเครื่องแบบซึ่งแสดงให้เห็นชัดว่าตนมิใช่พลเรือน

ในทางตรงกันข้าม คำว่า "ผู้ที่มีไซพลรบ" มีจุดมุ่งหมายแรกในอันที่จะใช้กับปัจเจกบุคคล ผู้ซึ่งมิได้เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของกองทัพและมิได้เข้าปฏิบัติการหรือให้การสนับสนุนโดยตรงในการกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ ตามเอกสารนี้ผู้ที่มีไซพลรบคือประชาชนพลเรือน และผู้ที่มีไซพลรบยังหมายรวมถึงสมาชิกหรือผู้ที่ร่วมอยู่ในกองทัพที่ได้รับสถานะการคุ้มครองเป็นพิเศษ เช่น นายทหารสัญญาบัตรเหล่าแพทย์ ต่ำกว่าสัญญาบัตรเหล่าแพทย์ พยาบาล อนุศาสนาจารย์ ฝ่ายเทคนิค เช่น

ผู้รับจ้าง ผู้แทน ตลอดจนผู้สื่อข่าวสงคราม ซึ่งเป็นพลเรือน ข้อความนี้ยังหมายถึงผู้สังกัดในกองทัพ ซึ่งไม่สามารถทำการสู้รบได้ต่อไป เนื่องจากบาดเจ็บ, ป่วยไข้, เรืออับปางหรือถูกจับเป็นเชลยศึก

ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ผู้ที่มีไซพลรบย่อมจะต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการบาดเจ็บที่ไม่ได้เกิดจากความบังเอิญในการปฏิบัติภารกิจทางทหาร ซึ่งมุ่งกระทำโดยตรงต่อกองกำลังที่เป็นพลรบ และเป้าหมายทางทหารอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้ามใช้ผู้ที่มีไซพลรบเป็นเป้าหมายแห่งการโจมตี

เพราะว่าพลรบ¹ เท่านั้นที่อาจเข้าร่วมโดยตรงในการสู้รบโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ที่มีไซพลรบซึ่งไปทำการสู้รบเข้าย่อมเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และจะถูกพิจารณาว่าเป็นพลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๕.๔ ที่มาของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

เช่นเดียวกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป ที่มาหลักของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้นก็คือจารีตประเพณี ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ในการประพฤติปฏิบัติของรัฐต่างๆ และในความตกลงระหว่างประเทศ

๕.๔.๑ กฎหมายจารีตประเพณี กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธมาจากการประพฤติปฏิบัติของกองกำลังทางบกและทางเรือในสนามรบ, ในทะเล และในอากาศระหว่างการเป็นปฏิปักษ์ เมื่อการประพฤติปฏิบัตินั้นขึ้นถึงระดับของการปฏิบัติเป็นประจำ และรวมกับความเชื่อมั่นโดยทั่วไประหว่างนานาชาติว่าการประพฤติ (Behavior) ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติ (Practice) นั้นเป็นข้อผูกพันผูกมัดให้ต้องปฏิบัติตาม (Obligatory) จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นกฎหมายจารีตประเพณี (Rule of customary law) ผูกมัดนานาชาติทั้งปวง ป่วยครั้งที่ยากจะตัดสินใจว่า ณ จุดใดของกาลเวลาที่แน่นอนซึ่งแนวทางการประพฤติปฏิบัติในยามสงครามจะกลายมาเป็นหลักกฎหมายจารีตประเพณี (Rule of customary law or Customary rule of law) ในยุคสมัยที่กำหนดกันโดยความรวดเร็วของการพัฒนาทางเทคโนโลยีควบคู่ไปกับการขยายวงกว้างของระดับต่างๆ ของความขัดแย้งจนถึงการก่อความไม่สงบตลอดจนการก่อการร้ายโดยมีรัฐเป็นผู้อุปถัมภ์ ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจที่นานาชาติมักไม่ค่อยเห็นด้วยในเรื่องความถูกต้องของเนื้อหาที่จะยอมรับเป็นแนวทางปฏิบัติ ในการพิพาทกันด้วยอาวุธในสถานะในฐานะที่เป็นหลักกฎหมาย การขาดความถูกต้องแน่นอนในการนิยามและตีความหลักกฎหมาย จารีตประเพณีเป็นกระแสนเคลื่อนหลักที่อยู่เบื้องหลังความพยายามที่จะประมวลกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธออกมาเป็นความตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร (สนธิสัญญาและอนุสัญญา) อย่างไรก็ตาม

¹ พลรบ หมายถึงทหารทุกพรรคเหล่า ยกเว้น แพทย์ และอนุศาสนาจารย์

ตาม ความยืดหยุ่นของกฎหมายซึ่งกำเนิดมาจากจารีตประเพณีและความจริงที่ว่ามันสะท้อนการปฏิบัติของนานาชาติ โดยเน้นถึงความสืบเนื่องของความสำเร็จในการพัฒนาของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

๕.๔.๒ ความตกลงระหว่างประเทศ ความตกลงระหว่างประเทศไม่ว่าจะอยู่ในรูปของสนธิสัญญา, อนุสัญญาหรือพิธีสารเพิ่มเติมต่างก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนากฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ไม่ว่าจะเป็นการประมวลหลักกฎหมายจารีตประเพณีที่มีอยู่หรือก่อให้เกิดหลักกฎหมายใหม่ เพื่อจะใช้นับกับแนวทางปฏิบัติในอนาคต ข้อตกลงระหว่างประเทศเป็นที่มาของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ หลักกฎหมายนี้มีขึ้นโดยผ่านรูปแบบของความตกลงระหว่างประเทศที่ยอมจะผูกมัดแต่เฉพาะชาติซึ่งให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติกฎหมายเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นหลักกฎหมายที่ก่อตั้งขึ้นจากกระบวนการของสนธิสัญญาจะผูกมัดเฉพาะเนื้อหาใจความที่กำหนดโดยข้อความในสนธิสัญญาเท่านั้น ซึ่งอาจจะถูกจำกัดโดยการตั้งข้อสงวน และจะใช้ได้เมื่อมีการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติของแต่ละชาติเท่านั้น หลักกฎหมายซึ่งประมวลเอากฎหมายจารีตประเพณีที่มีอยู่หรือโดยประการอื่นที่แสดงถึงฉันทานุมัติทั่วไประหว่างนานาชาติถึงความผูกมัดโดยธรรมชาติย่อมจะผูกมัดทั้งชาติที่เป็นภาคีและมีได้เป็นภาคีด้วยกัน

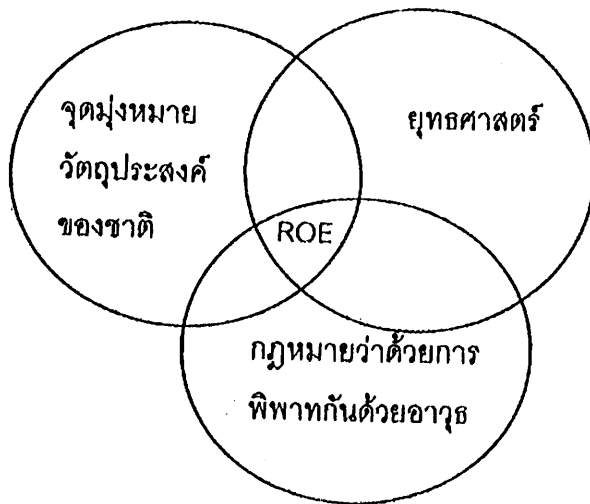
หลักการระหว่างความตกลงระหว่างประเทศที่สะท้อนการพัฒนาและการประมวลกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ คือกฎกรุงเฮก ๑๙๐๗, พิธีสารว่าด้วยแก๊สพิษ ๑๙๒๕, อนุสัญญาเจนีวา ๑๙๔๙ เพื่อการปกป้องคุ้มครองผู้ประสบภัยจากสงคราม, อนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๕๔ คุ้มครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรม, อนุสัญญาอาวุธเคมี ๑๙๗๒, อนุสัญญาอาวุธตามแบบ ๑๙๘๐, ส่วนอนุสัญญาเจนีวา ๑๙๔๙ และพิธีสารต่อท้าย ๑๙๗๗ เป็นกฎหมายมุ่งให้ความคุ้มครองส่วนใหญ่แก่ผู้ประสบภัยจากสงคราม กฎหมายทั้งหมดนี้มีจุดมุ่งหมายคือ บังคับ (means), ควบคุมวิธีการ (methods) และหนทางปฏิบัติของอาวุธยุทโธปกรณ์ในการทำสงคราม ความตกลงที่สำคัญเหล่านี้มีดังต่อไปนี้

- ๑. ๑๙๐๗ Hague Convention Respecting the Laws and Customs of War on Land (Hague IV)
- ๒. ๑๙๐๗ Hague Convention Respecting the Rights and Duties of Neutral Powers and Persons in Case of War on Land (Hague V)
- ๓. ๑๙๐๗ Hague Convention Relative to the Laying of Automatic Submarine Contact Mines (Hague VIII)
- ๔. ๑๙๐๗ Hague Convention Concerning Bombardment by Naval Forces in Time of War (Hague IX)

4. **കെ. ഹെയ്ഗ്** Hague Convention Relative to Certain Restrictions with Regard to the Exercise of the Right of Capture in Naval War (Hague XI)
5. **കെ. ഹെയ്ഗ്** Hague Convention Concerning the Rights and Duties of Neutral Powers in Naval War (Hague XIII)
6. **ഹെ. ഹെയ്ഗ്** Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous, or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare
7. **ല. ഹെയ്ഗ്** London Protocol in Regard to the Operations of Submarines or Other War Vessels with Respect to Merchant Vessels (Part IV of the 1930 London Naval Treaty)
8. **ജെ. ജെ. ജെ.** Geneva Convention (I) for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field
9. **ജെ. ജെ. ജെ.** Geneva Convention (II) for the Amelioration of the Condition of the Wounded, Sick, and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea
10. **ജെ. ജെ. ജെ.** Geneva Convention (III) relative to the Treatment of Prisoners of War
11. **ജെ. ജെ. ജെ.** Geneva Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in time of War
12. **ഹെ. ഹെയ്ഗ്** Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the event of Armed Conflict
13. **ജെ. ജെ. ജെ.** Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on their Destruction
14. **ജെ. ജെ. ജെ.** Protocol Additional to the Geneva Conventions of 1949 and Relating to the Protection of Victims of International Armed Conflict (Additional Protocol I)
15. **ജെ. ജെ. ജെ.** Protocol Additional to the Geneva Conventions of 1949 and Relating to the Protection of Victims of Non-International Armed Conflicts (Additional Protocol II)
16. **ജെ. ജെ. ജെ.** Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional weapons which may be Deemed to be Excessively Injurious or to have Indiscriminate Effects
17. **ജെ. ജെ. ജെ.** Convention on the Prohibition of Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction

๕.๕ กฎการปะทะ (Rule of Engagement, ROE)

ระหว่างสงครามและการพิพาทกันด้วยอาวุธ กฎการปะทะของสหรัฐ คือยึดมั่นในสิทธิและความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาหน่วยรบโดยทั่วไป ในการเข้าปะทะและทำลายกำลังข้าศึกจะต้องประกอบด้วยจุดมุ่งหมายวัตถุประสงค์ของชาติ, ยุทธศาสตร์ และกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

บทที่ ๖ การยึดมั่นเคารพหลักกฎหมายและการบังคับใช้

๖.๑ การยึดมั่นและเคารพกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

นานาชาติต่างยึดมั่นและเคารพในกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธมิใช่เพียงเพราะถูกผูกมัดให้จำต้องปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น แต่เพราะเหตุผลสำคัญยิ่งในทางปฏิบัติ นั่นก็คือ เพื่อผลประโยชน์อย่างดีที่สุดของชาติตนเองในอันที่จะได้รับความคุ้มครองและเป็นกฎการประพฤติปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับร่วมกัน กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธจะมีผลบังคับใช้ ครอบคลุมทั่วทั้งกฎหมายนี้ได้รับการเคารพเชื่อฟัง การละเมิดฝ่าฝืนเป็นครั้งคราวมิได้เป็นผลกระทบอย่างรุนแรงถึงหลักการของหลักกฎหมายนี้ ซึ่งยังคงมีการปฏิบัติกันอยู่เป็นประจำ มีการติดตามสังเกตการณ์ และบังคับใช้อย่างต่อเนื่องจนเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐาน (norm) ใดๆก็ตามการฝ่าฝืนซ้ำๆ โดยไม่ถูกตอบโต้โดยการประห้วงคัดค้านหรือ Reprisal หรือ การบังคับใช้ยิ่งขึ้นก็มิได้หมายความว่าหลักกฎหมายนี้ไม่ได้รับการยอมรับว่ามีผลบังคับใช้อยู่อีกต่อไป

๖.๑.๑ การยึดมั่นและเคารพกฎหมายของสหรัฐฯ ทหารเรือและนาวิกโยธินสหรัฐฯ ปฏิบัติตามและรักษา ตลอดจนบังคับใช้การให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธเสมอ การพิพาทกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศจะอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ใดๆก็ตาม มิใช่การพิพาทกันด้วยอาวุธจะมีลักษณะเป็นการพิพาทระหว่างประเทศเสมอไป ถ้าเป็นการพิพาทกันด้วยอาวุธภายในรัฐ หลักการของกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธก็ยังคงยอมรับนับถือและปฏิบัติตามอยู่ดี*

๖.๑.๒ นโยบายของกระทรวงทหารเรือสหรัฐฯ การกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธไม่ว่าจะกระทำโดยหรือต่อสหรัฐฯ หรือผู้เป็นข้าศึกจะต้องถูกรายงานโดยทันที พร้อมกับทำการสอบสวนสืบสวนและต้องมีการชดเชยชดใช้ ตลอดจนแก้ไขโทษ

สมาชิกทุกคนซึ่งเป็นกำลังพลของกระทรวงทหารเรือ เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบ เมื่อได้รับคำแนะนำให้ปฏิบัติทางสื่อโครงการฝึกอบรม และการฝึกศึกษา กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

นายทหารพระธรรมนูญของกองทัพเรือและนาวิกโยธินสหรัฐฯ มีความรับผิดชอบในการให้คำแนะนำแก่ผู้บังคับบัญชาหน่วยรบ และการฝึกอบรมเป็นพิเศษ เพื่อให้ทหารสัญญาบัตรซึ่ง

* ในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ทหารเข้าไปทำร้ายผู้บาดเจ็บยอมแพ้ และทำร้ายแพทย์ถือว่าการทหารยังไม่ได้รับการอบรมเรื่องนี้อย่างพอเพียง

เป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยรบได้ทราบคำแนะนำ และการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธในเมื่อต้องออกไปปฏิบัติการอิสระและอยู่ห่างไกลหน่วยเหนือ ผบ.ทร. และ ผบ.นย. สหรัฐฯ ได้สั่งการให้นายทหารสัญญาบัตรซึ่งมีตำแหน่งบังคับบัญชาหน่วยรบ มีความมั่นใจว่านายทหารพระธรรมนูญมีสมรรถนะขีดความสามารถในการเข้าถึงข่าวสารข้อมูล เพื่อที่จะช่วยให้นายทหารพระธรรมนูญเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้

๖.๑.๓ ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา นายทหารสัญญาบัตรซึ่งบังคับบัญชาหน่วยรบจะต้องรับผิดชอบไม่เพียงแต่ให้แน่ใจได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะทำการรบตามกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธเท่านั้น แต่ยังต้องรับผิดชอบในการประพฤติปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชาอีกด้วย ผู้บังคับบัญชาผู้หนึ่งสามารถมอบอำนาจบางประการของเขาให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชารับผิดชอบแทนได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แต่ไม่สามารถมอบหมายความรับผิดชอบการประพฤติปฏิบัติของหน่วยภายใต้การบังคับบัญชาของเขาได้ ข้อความจริงที่ว่าผู้บังคับบัญชามีได้ ออกคำสั่ง, มอบอำนาจหรือให้ความยินยอมต่างๆ ที่รู้ถึงการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการพิพาทด้วยอาวุธของผู้ใต้บังคับก็ไม่ใช่ผลให้ผู้บังคับบัญชานั้นหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในการที่เกิดการฝ่าฝืนขึ้นได้ ถ้าการฝ่าฝืนนั้นเกิดขึ้นเพราะผู้บังคับบัญชามีได้ใช้อำนาจบังคับบัญชาโดยถูกต้องเหมาะสม หรือมิได้ใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลในการค้นห้พบหรือแก้ไขการฝ่าฝืนที่อาจเกิดขึ้นได้นั้น

๖.๑.๔ ความรับผิดชอบเฉพาะบุคคล กำลังพลทุกคนของกองทัพเรือสหรัฐฯ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธด้วยความพยายามอย่างถึงที่สุดเท่าที่มีอำนาจหน้าที่ เพื่อป้องกันการละเมิดฝ่าฝืนโดยผู้อื่น กำลังพลของกองทัพเรือยังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องรายงานทันที เมื่อได้ทราบหรือรู้เห็นว่ามี การฝ่าฝืนขึ้น กำลังพลของกองทัพเรือก็เช่นเดียวกับกำลังทหารของทุกชาติทั้งปวงที่ต้องเคารพอย่างซื่อตรงและเคร่งครัดต่อคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งออกโดยผู้บังคับบัญชาผู้อยู่เหนือตน ภายใต้ทั้งกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายสหรัฐฯ คำสั่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นอาชญากรรมฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น การฆ่าล้างผลาญผู้ที่มีเชื้อเป็นพลรบหรือทรมานเชลยศึก ถือเป็นคำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมายและผู้ใต้บังคับบัญชาผู้ปฏิบัติตามก็ไม่พ้นความรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ เว้นแต่ผู้รับคำสั่งไม่ทราบว่คำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้รับคำสั่งนั้นไม่อาจคาดหวังได้อย่างสมเหตุสมผลภายใต้สภาวะการณ์นั้นว่าเขาควรรู้ว่าคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย การต่อสู้ว่าจำเป็นต้องเชื่อฟังคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นจึงจะคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชานั้นจากผลของการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

๖.๒ การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ

มีหนทางปฏิบัติหลายหนทางสำหรับภาคีคู่พิพาทตามกฎหมายระหว่างประเทศในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ภาคีคู่พิพาทอาจตกลงกันให้มีคณะกรรมการสอบสวนเฉพาะกิจ ในกรณีที่มีการเห็นได้ชัดว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยพิพาทกันด้วยอาวุธ รัฐที่ถูกละเมิดอาจจะ

- ก. ตีพิมพ์ข้อมูลข้อเท็จจริงโดยมีความเห็นโน้มน้ำหนักประชามติของชาวโลกให้ต่อต้านรัฐที่ละเมิด
- ข. คัดค้านรัฐที่ละเมิดและเรียกร้องให้ผู้รับผิดชอบต้องถูกลงโทษและหรือจ่ายค่าชดเชย
- ค. ให้มีการแทรกแซงโดยฝ่ายเป็นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้มีการยอมรับที่จะคุ้มครองเชลยศึกและคนชาติของตนซึ่งอยู่ในความควบคุมของชาติที่ละเมิด
- ง. ทำการ Reprisal รัฐที่ละเมิด
- จ. ลงโทษผู้ที่ทำการละเมิดทั้งในระหว่างที่มีการพิพาทกันด้วยอาวุธ หรือภายหลังจากที่การพิพาทกันด้วยอาวุธยุติลงแล้ว

๖.๒.๑ รัฐผู้ให้ความอารักขา ภายใต้อนุสัญญาเจนีวา ๑๙๔๙ การปฏิบัติต่อเชลยศึก, ต่อพลเรือนผู้ถูกกักกุม และผู้อยู่อาศัยในเขตยึดครองจะต้องดำเนินการโดยชาติเป็นกลางหรือที่รู้จักกันในนามของรัฐผู้ให้ความอารักขา เนื่องมาจากความยากลำบากในการตกลงยอมรับชาติที่ภาคีคู่พิพาททุกฝ่ายยอมรับว่ามีความเป็นกลางอย่างแท้จริง องค์การมนุษยธรรมระหว่างประเทศ เช่น คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศจึงได้รับมอบโดยชาติผู้เป็นฝ่ายในสงครามให้ปฏิบัติภารกิจอย่างน้อยบางประการของรัฐผู้ให้ความอารักขา

๖.๒.๒ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ (International Committee of the red Cross หรือ ICRC) เป็นองค์การพัฒนาเอกชน (NGO) ที่มีการกิจทางด้านมนุษยธรรมมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ฝ่ายบริหารของ ICRC และฝ่ายปฏิบัติงาน (staff) ประกอบด้วยประชาชนชาวสวิสล้วน ซึ่งมีใช้หน่วยงานกาชาดของรัฐ เช่น สภากาชาดไทย^๖ ไม่เกี่ยวข้องกัน จุดมุ่งหมายหลักของ ICRC คือให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรมจากการพิพาทกันด้วยอาวุธ อนุสัญญากรุงเจนีวายอมรับสถานะพิเศษของ ICRC และได้มอบหมายภารกิจพิเศษให้ปฏิบัติ รวมทั้งการเข้าเยี่ยมเยียนและสัมภาษณ์เชลยศึก, ดำเนินการบรรเทาทุกข์ประชาชนพลเรือนในเขตยึดครอง, สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูญหาย และเสนอให้บริการไกล่เกลี่ย (Good office) เพื่อเอื้ออำนวยต่อการสถาปนาโรงพยาบาลและเขตปลอดภัย ภายใต้ธรรมนูญการบริหาร ICRC อุทิศตนเพื่อทำงานที่เต็มไปด้วยศรัทธาต่ออนุสัญญาเจนีวา เพื่อบรรลุถึง

^๖ สภากาชาดของแต่ละรัฐจะสังกัด League of the Red Cross

ความมั่นใจที่จะมีความคุ้มครองทหารและพลเรือนซึ่งเป็นเหยื่อของการพิพาทกันด้วยอาวุธ และให้บริการในฐานะฝ่ายเป็นกลางในระหว่างภาคีคู่พิพาท

๖.๒.๓ **รีไพรซัล (Reprisal)** คือมาตรการบังคับอย่างหนึ่งภายใต้กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ ซึ่งมาตรการนี้อาจเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายแต่กระทำเพื่อตอบโต้การกระทำที่ผิดกฎหมายของฝ่ายข้าศึก จุดมุ่งหมายเดียวของรีไพรซัล คือโน้มน้าวข้าศึกให้ยุติการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้นเสียและกลับมาปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธต่อไป รีไพรซัลอาจกระทำตอบโต้กองทัพข้าศึก, พลเรือนชาติศัตรูซึ่งมิได้อยู่ในเขตยึดครองและต่อทรัพย์สินของข้าศึก

๖.๒.๓.๑ **เงื่อนไขของการทำรีไพรซัล** เพื่อให้การทำรีไพรซัลเป็นไปตามกฎหมาย รีไพรซัลจะต้องประกอบด้วยมาตรการ ดังต่อไปนี้

๑. รีไพรซัลจะต้องเกิดจากคำสั่งของตัวแทนที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้มีอำนาจของรัฐบาลผู้เป็นฝ่ายในสงคราม

๒. ต้องเป็นการตอบโต้ต่อการกระทำที่ผิดกฎหมายสงครามซึ่งกระทำลงโดยรัฐบาลฝ่ายปฏิปักษ์ ผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารหรือพลรบซึ่งฝ่ายปฏิปักษ์ต้องรับผิดชอบในการกระทำนั้น การชิงลงมือทำรีไพรซัลก่อนเพียงรู้ว่าอีกฝ่ายกำลังจะทำเป็นอันต้องห้าม

๓. เมื่อสถานการณ์ผ่อนปรน รีไพรซัลจะต้องเกิดขึ้นก่อนจะมีมาตรการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดกฎหมายของผู้เป็นฝ่ายปฏิปักษ์

๔. จุดมุ่งหมายคือ ต้องการให้ข้าศึกยุติการปฏิบัติที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นการทำรีไพรซัลจะต้องทำให้ข้าศึกทราบ เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด รีไพรซัลจะต้องมิใช่กระทำเพื่อแก้แค้น

๕. รีไพรซัลจะต้องถูกใช้เพื่อเป็นหนทางสุดท้าย เมื่อมาตรการการบีบบังคับโดยทางอื่นล้มเหลวหรือไม่เปิดโอกาสให้กระทำได้

๖. การรีไพรซัลแต่ละครั้งจะต้องได้สัดส่วนกับการฝ่าฝืนครั้งแรก

๗. การรีไพรซัลจะต้องยุติทันทีที่ข้าศึกยุติการกระทำที่ผิดกฎหมายและหันกลับมาปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยพิพาทกันด้วยอาวุธ

๖.๒.๓.๒ **การคุ้มกันจากรีไพรซัล** ห้ามการทำรีไพรซัลต่อ

๑. เพลยศึกและประชาชนพลเรือนผู้ถูกกักคุม

๒. ผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอับปาง

๓. ประชาชนพลเรือนในเขตยึดครอง

๔. โรงพยาบาลและสถานที่อำนวยความสะดวกทางการแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมถึงเรือพยาบาล อากาศยานพยาบาล และยานพาหนะทางการแพทย์

๖.๒.๓.๓ อำนาจสั่งให้ทำรีโพรซัล สำหรับสหรัฐฯ ประธานาธิบดีเท่านั้นที่จะสั่งมอบอำนาจให้กองกำลังทหารสหรัฐฯ ทำการรีโพรซัลได้ แม้ว่ารีโพรซัลจะชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมีการกลับไปปฏิบัติตามกฎหมายดั้งเดิมแล้ว แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะเกิดการทำรีโพรซัลตอบโต้ (counter reprisal) โดยฝ่ายข้าศึก ซึ่งในประวัติศาสตร์สหรัฐฯ จะสั่งเลที่จะทำรีโพรซัลด้วยเหตุนี้

๖.๒.๔ หลักต่างตอบแทน (Reciprocity) การผูกมัดโดยกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธเป็นเรื่องของหลักต่างตอบแทน กฎหมายจะผูกมัดภาคีคู่สงครามนานตราบเท่าที่ทั้งสองฝ่ายยังคงปฏิบัติตามกฎหมายอยู่ การฝ่าฝืนอย่างร้ายแรงโดยฝ่ายหนึ่งจะปลดปล่อยอีกฝ่ายหนึ่งจากการถูกผูกมัดโดยกฎหมาย แนวความคิดของหลักต่างตอบแทนจะไม่ใช้กับหลักกฎหมายมนุษยธรรมซึ่งคุ้มครองผู้ประสบเคราะห์กรรมจากการพิพาทกันด้วยอาวุธ กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับการคุ้มครองโดยอนุสัญญากรุงเจนีวา ๑๙๔๙ การตัดสินใจว่าสหรัฐฯ จะพ้นจากพันธะผูกพันตามกฎหมายก็ต่อเมื่อมีการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงโดยข้าศึก จะกระทำโดย National Command Authority (NCA)

๖.๒.๕ อาชญากรรมสงครามตามกฎหมายระหว่างประเทศ อาชญากรรมสงครามได้ถูกนิยามว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธ กล่าวคือ หลักกฎหมายที่มาจากจารีตประเพณีและกฎหมายระหว่างประเทศตามแบบซึ่งว่าด้วยการประพฤตินิติบัญญัติในยามสงคราม การกระทำที่เป็นอาชญากรรมสงครามอาจกระทำลงโดยกองทหารฝ่ายปฏิบัติการหรือโดยปัจเจกบุคคลซึ่งเป็นประชาชนพลเรือน ภาคีคู่พิพาทมีพันธะผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศในอันที่จะต้องลงโทษคนชาติของตนที่ได้กระทำการอันเป็นอาชญากรรมสงคราม^๑ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็น

^๑ ประมวลกฎหมายอาญาทหารของไทย

มาตรา ๑๓ ชะเลยศึกคนใดท่านปล่อยตัวไปโดยมันให้คำสัตย์ไว้ว่าจะไม่กระทำการรบกวนต่อท่านอีกจนตลอดเวลาสงครามคราวนั้น ถ้าแลมันเสียสัตย์นั้นไซ้ ท่านจับตัวมาได้ท่านให้ประหารชีวิตมันเสีย หรือจำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้ตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเป็นราชศัตรู แลมันปลอมตัวล่องเข้าไปใน ป้อม ค่าย เรือรบ หรือฐานที่ใดๆ อันเป็นของสำหรับทหาร หรือมีทหารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตั้งอยู่ไซ้ ท่านว่ามันเป็นผู้ลักลอบสอดแนมให้เอาตัวมันไปประหารชีวิตเสีย หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

มาตรา ๔๘ ในเวลาสงคราม ถ้าผู้ใดกระทำการปราศจากความเมตตาแก่คนที่ถูกอาวุธบาดเจ็บหรือแก่คนที่ป่วยเจ็บในกองทัพฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ดี หรือกระทำการปล้นทรัพย์แย่งทรัพย์อย่างใดๆ

กำลังพลสังกัดกองทัพหรือไม่ กฎหมายระหว่างประเทศซึ่งบัญญัติให้ภาคีคู่พิพาทมีสิทธิลงโทษ กำลังพลสังกัดกองทัพข้าศึกและพลเรือนชนชาติศัตรูที่ได้ก่ออาชญากรรมขึ้น และเป็นผู้ซึ่งตกอยู่ใน อำนาจของตน

อาชญากรรมสงครามมีลักษณะ ดังนี้

- ก. การกระทำผิดต่อเชลยศึก รวมทั้งการฆ่าโดยปราศจากมูลเหตุอันชอบธรรม ทรมานหรือปฏิบัติต่อเชลยศึกอย่างเลวทรามต่ำช้า ผิดวิสัยมนุษยที่มีอารยธรรม, ประจานต่อสาธารณชนเพื่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามหรือให้ผู้ที่อยากรู้อยากเห็นเข้าชม (เอาเชลยศึกขังกรงให้ประชาชนเข้าชมแบบสวนสัตว์), อยู่ในที่ที่ปราศจากสุขอนามัยที่ดี, เป็นอันตรายหรือใช้แรงงานที่ต้องห้าม, ตัดสิทธิการปฏิบัติกิจทางศาสนา และเมื่อตกเป็นจำเลยก็ถูกปฏิเสธไม่ให้ได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรม
- ข. กระทำผิดต่อประชาชนพลเรือนผู้อยู่อาศัยในเขตยึดครอง รวมทั้งการฆ่าโดยปราศจากมูลเหตุอันชอบธรรม, ทรมานหรือปฏิบัติต่อประชาชนเหล่านั้นอย่างเลวทรามต่ำช้าผิดวิสัยมนุษยที่มีอารยธรรม, บังคับใช้แรงงาน, เนรเทศ, ตัดสิทธิมิให้ปฏิบัติกิจทางศาสนาและเมื่อตกเป็นจำเลยก็ถูกปฏิเสธไม่ให้ได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม
- ค. กระทำผิดต่อผู้บาดเจ็บป่วยไข้ รวมทั้งการฆ่า, ทำให้บาดเจ็บ หรือกระทำการเลวร้ายต่อทหารข้าศึกซึ่งทุพลภาพอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บป่วยไข้

ที่ท่านบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๙ ถึงมาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๓๐๓ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญานั้น ท่านให้เพิ่มโทษมันผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่ท่านบัญญัติไว้สำหรับความเขมนั้นขึ้นด้วยอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๔๙ ในเวลาสงคราม ถ้าผู้ใดใช้ธงกาชาด หรือเครื่องหมายกาชาด โดยผิดข้อบังคับแห่งหนังสือสัญญานานาชาติ ซึ่งทำที่เมืองเยนีวาเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๒๔๔๙ ท่านว่ามันที่ความผิดต้องด้วยอาญาซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา

- ง. ปฏิเสธการจับเป็นเชลยศึก (กล่าวคือ การฆ่าหรือทำให้บาดเจ็บแก่ข้าศึกซึ่งถูกกันออกจากการสู้รบแล้ว หรือแสดงการยอมแพ้อย่างจริงจังแท้จริง) และโจมตีทำร้ายพลรบที่วางอาวุธและยอมแพ้แล้ว
- จ. โจมตีทำร้ายผู้รอดชีวิตจากเรือจมหรืออากาศยานซึ่งตกลงสู่ทะเลรวมทั้งฆ่า ทำให้บาดเจ็บ หรือประทุติเลวทรามต่ำช้าต่อผู้ประสบภัยจากเรืออับปาง และมีได้จัดหาสถานที่ปลอดภัยให้แก่ผู้รอดชีวิตในเมื่อสถานการณ์ทางทหารเอื้ออำนวย
- ฉ. ทำลายอย่างล้างผลาญต่อเมือง มหานคร และหมู่บ้าน หรือการทำลายโดยไม่มีความจำเป็นทางทหาร ตลอดจนการทิ้งระเบิดระดมยิงด้วยปืนใหญ่ โดยมีเหตุผลเพียงเรื่องเดียวคือโจมตีและทำให้เกิดความหวาดกลัวแก่ประชาชนพลเรือน
- ช. จงใจเจตนาโจมตีอาคารสิ่งปลูกสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ เรือพยาบาล อากาศยานทางการแพทย์ ยานพาหนะทางการแพทย์ หรือบุคลากรทางการแพทย์
- ซ. ปล้น ขโมยและทำลายพืชพันธุ์ธัญญาหารในขณะสงคราม ทั้งส่วนของทรัพย์สินสาธารณะและของเอกชน (plunder and pillage)
- ฅ. การตัดทอนชิ้นส่วนอวัยวะหรือกระทำการเลวทรามต่ำช้าต่อศพ
- ฉ. ใช้อาวุธที่ต้องห้ามหรือกระสุนวัตถุระเบิดที่ต้องห้าม
- ค. ฝ่าฝืนการใช้ หรือยิงธงเจราจาศึก หรือวัสดุอุปกรณ์ที่มีเครื่องหมายกาชาด หรือเครื่องหมายที่ได้รับการคุ้มครองอื่นๆ
- ก. การใช้กลอุบาย หลอกลวงให้จับเป็นเชลย หรือหลอกลวงว่าจะยอมแพ้ เพื่อที่จะได้เปรียบทางการรบ

๖.๒.๕.๑ การพิจารณาดำเนินคดีระหว่างที่การรบยังไม่ยุติ แม้กฎหมายระหว่างประเทศจะอนุญาตไว้แต่นานาชาติก็ไม่นิยมดำเนินคดีกับพลรบฝ่ายข้าศึกในขณะที่การรบเป็นปฏิบัติการยังคงดำรงอยู่ การพิจารณาดำเนินคดีเช่นนั้นอาจเร่งเร้าช่วยทำให้ฝ่ายข้าศึกไม่พอใจและทำให้เกิดความยุ่งยากด้านมนุษยธรรมในการที่จะปกป้องคนชาติของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การพิจารณาดำเนินคดีต่อพลรบที่ทำผิดกฎหมายก็เช่นเดียวกัน มักจะหยุดไว้ก่อน ทั้งนี้ การดำเนินคดีอาจจะรุนแรงน้อยกว่าที่ใช้กับฝ่ายปฏิบัติได้

๖.๒.๕.๒ การพิจารณาดำเนินคดีภายหลังการสู้รบยุติลงแล้ว แม้ภายหลังการสู้รบยุติลงแล้ว การดำเนินคดีอาญาต่อพลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของข้าศึกนับเป็นข้อยกเว้นมิใช่กฎ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ ความรับผิดชอบที่เป็นฝ่ายเริ่มก่อสงครามตกอยู่กับพระเจ้า

โกเซอร์ วิลเฮลล์ และรายงานที่ทำโดยฝ่ายพันธมิตรกล่าวหาว่าเป็นการกระทำผิดโดยทหารฝ่ายเยอรมัน ไม่มีการดำเนินคดีระหว่างประเทศแก่ผู้กระทำความผิดในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ทำให้บางศาลเป็นการดำเนินคดีโดยฝ่ายเยอรมันและบุคลากรของเยอรมันเองโดยการร้องขอจากฝ่ายสัมพันธมิตร และเนื่องจากการใช้อำนาจเกินเลยไปจากกฎหมายของฝ่ายอักษะในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ไม่เพียงแต่กรณีเริ่มก่อนสงครามเท่านั้นแต่รวมถึงการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และเอาคนมาเป็นทาสในเขตยึดครอง ฝ่ายสัมพันธมิตรจึงตัดสินใจใช้มาตรการอย่างกว้างขวางครอบคลุมความรับผิดชอบทางอาญาของปัจเจกบุคคลด้วย อาชญากรรมต่อสันติภาพและอาชญากรรมต่อมนุษยธรรมถูกยกเป็นข้อกล่าวหาต่อนักการเมือง, นักการทหาร และผู้นำทางอุตสาหกรรมให้รับผิดชอบต่อการริเริ่มก่อนสงคราม และใช้นโยบายที่ขัดต่อมนุษยธรรมหลายๆ กรณี ความผิดหลักๆ ที่กระทำต่อพลรบโดยตรงเกี่ยวกับพฤติกรรมในการรบ ได้แก่ เจตนาจงใจฆ่าเชลยศึก^๙ และบุคคลอื่น (เช่น ผู้สื่อข่าวสงคราม) ในระหว่างการควบคุมตัวชั่วคราว (ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ การดำเนินคดีดังกล่าวหลังการพิพาทด้วยอาวุธยังไม่เกิดขึ้นอีก)

๖.๒.๕.๓ เขตอำนาจศาลเหนือการกระทำความผิด เว้นแต่การพิจารณาดำเนินคดีอาชญากรรมสงครามที่ดำเนินการโดยฝ่ายสัมพันธมิตรหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ การดำเนินคดีส่วนใหญ่ต่อการละเมิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธเป็นการพิจารณาคดีของทหารในหน่วยของกองทัพนั้นๆ เอง ฐานละเมิดฝ่าฝืนกฎหมายของกองทัพ การละเมิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยอาวุธซึ่งกระทำลงโดยบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายอาญาทหารของสหรัฐฯ ย่อมถือเป็นการละเมิดฝ่าฝืนประมวลกฎหมายยุติธรรมทหาร (US Code of Military Justice) และจะถูกพิจารณาพิพากษาตามประมวลกฎหมายดังกล่าว

แม้ว่าเขตอำนาจศาลจะขยายไปมีอำนาจดำเนินคดีกับกำลังพลของฝ่ายข้าศึกนั้น แต่ส่วนใหญ่ก็เฉพาะต่อพลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ผู้ที่เข้าร่วมในการสู้รบโดยมิได้แสดงตนจนเห็นได้ว่าเป็นทหารอย่างชัดเจน แตกต่างจากพลเรือนในระหว่างการรบหรือเป็นการกระทำที่มุ่งผลประโยชน์ส่วนตัว

ในสหรัฐอเมริกา ดินแดนหรือเขตอำนาจศาลจะไม่ถูกจำกัดในเรื่องของการกระทำผิดต่อคนชาติสหรัฐฯ เท่านั้น แต่ยังขยายไปถึงความผิดต่อบุคคลสัญชาติอื่นด้วย การละเมิดโดยชนชาติศัตรูอาจถูกพิจารณาคดีฐานละเมิดต่อกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายสหรัฐฯ ในดินแดนที่ถูกยึดครองการดำเนินคดีจะยึดถือตามกฎหมายว่าด้วยการยึดครอง การดำเนินคดีต่อบุคคลดังกล่าวจะกระทำในศาลทหาร โดยคณะกรรมการศาลทหาร ศาล

^๙ เช่นในกรณีเหตุเกิดที่ Malmédy ประเทศฝรั่งเศสใน Battle of the Bulge

สารวัตรทหาร ศาลทหารของรัฐบาลกลาง และศาลทหารอื่นๆ ซึ่งยังไม่มีธรรมนูญศาลจำกัดการดำเนินคดีอาชญากรรมสงคราม

๖.๒.๕.๔ มาตรฐานการดำเนินคดีอย่างเป็นทางการ กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธก่อให้เกิดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการพิจารณาคดีกับคนต่างชาติภายใต้ข้อหาอาชญากรรมสงคราม การที่ไม่สามารถจัดให้มีการดำเนินคดีอย่างเป็นทางการแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นอาชญากรรมสงครามก็ถือเป็นอาชญากรรมสงครามเสียเอง

๖.๒.๕.๕ การแก้ข้อกล่าวหาเมื่อต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาชญากรรมสงคราม

๖.๒.๕.๕.๑ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาเหนือตน ข้อเท็จจริงที่ว่าบุคคลผู้กระทำการอันเป็นอาชญากรรมสงครามตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นทหารหรือพลเรือนนั้น ไม่เป็นผลให้ผู้พ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ แต่อาจจะพิจารณาได้ว่าเป็นเหตุลดหย่อนผ่อนโทษได้ ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องรู้หรือมีเหตุสมควรที่จะรู้ ว่าการกระทำที่เขาได้รับคำสั่งให้กระทำนั้นเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น คำสั่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าผิดกฎหมาย มาตรฐานคือไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สถานะการณเดียวกันหรือคล้ายกันบุคคลซึ่งมีวิจารณญาณปกติ (วิญญูชน) และมีสติสัมปชัญญะจะต้องรู้ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งที่ผิดกฎหมาย ถ้าบุคคลรู้ว่าการกระทำนั้นผิดกฎหมายและจำเป็นต้องทำเพราะถูกบังคับ ก็จะได้รับพิจารณาลดหย่อนผ่อนโทษหรือใช้เป็นข้อต่อสู้ได้*

๖.๒.๕.๕.๒ ความจำเป็นทางการทหาร กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธกำหนดว่าการใช้อาวุธและกำลังทหารจะต้องอยู่ในระดับและประเภทซึ่งมิได้ต้องห้ามตามกฎหมายสงคราม และการใช้กำลังทหารและอาวุธที่จำเป็นก็เพื่อให้เข้าศึกยอมแพ้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยใช้เวลาพลังทางกายภาพและการบาดเจ็บล้มตายของทั้งสองฝ่ายน้อยที่สุด หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า "ความจำเป็นทางการทหาร" ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของแนวความคิดในการยับยั้งกำหนดขอบเขตการใช้กำลังทหารในการพิพาทกันด้วยอาวุธ ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้วจะต้องการบรรลุจุดมุ่งหมายทางการทหารซึ่งชอบด้วยกฎหมาย บ่อยครั้งมากที่เกิดความเข้าใจผิดและการนำไปใช้อย่างผิดๆ เพื่อการสนับสนุนการใช้กำลังทางทหารซึ่งเกินเลยไปและไม่ชอบด้วยกฎหมายภายใต้การจับความผิดๆไปว่า "ความจำเป็นทางการทหาร" ของการบรรลุภารกิจจะเป็นตัวกำหนดผลลัพธ์ ในขณะที่โดยหลักการยอมรับว่าการบาดเจ็บล้มตายโดยสิ้นเนื่องจากการรบของประชาชนพลเรือน และความสูญเสียเสียหายของทรัพย์สินพลเรือนนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในการโจมตีเป้าหมายที่

* โดยเฉพาะข้อต่อสู้ที่ว่าถ้าจำเลยไม่กระทำผิดตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา จำเลยก็จะต้องถูกดำเนินคดีที่มีโทษถึงประหารชีวิตเช่นกัน อันเข้ากรณีกระทำด้วยความจำเป็นตามประมวลกฎหมายอาญาของไทยมาตรา ๖๗ (๒)

ชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่เป็นโอกาสให้แก้ตัวในการโจมตีทำลายอย่างล้างผลาญ ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนพลเรือนซึ่งไม่ได้มีส่วนกับผลประโยชน์ทางทหารที่จะได้รับจากการโจมตี

๖.๒.๕.๕.๓ การกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือพันธะผูกพันตามกฎหมายภายใน ข้อเท็จจริงที่ว่ากฎหมายภายในไม่ห้ามการกระทำซึ่งก่อให้เกิดอาชญากรรมสงครามตามกฎหมายระหว่างประเทศก็ไม่เป็นเหตุให้บุคคลซึ่งกระทำการที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศหลุดพ้นความรับผิดชอบได้ อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่ว่าอาชญากรรมสงครามภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศเป็นกฎหมายและพันธะผูกพันตามกฎหมายภายใน อาจได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหตุลดหย่อนโทษได้

๖.๒.๕.๕.๖ สภาพบังคับ สภาพบังคับตามกฎหมายระหว่างประเทศ การลงโทษใดๆ รวมทั้งการประหารชีวิตจะกระทำได้กับบุคคลใดๆ ซึ่งถูกพบว่ากระทำผิดฐานเป็นอาชญากรรมสงคราม นโยบายฯ ของสหรัฐต้องการให้การลงโทษเป็นการยังยั้งตามธรรมชาติและได้สัดส่วนกับจุดศูนย์กลางของจำเลย

บทที่ ๗

กฎหมายว่าด้วยความเป็นกลาง

๗.๑ คำนำ

กฎหมายของความเป็นกลางนิยามความสัมพันธ์ทางด้านกฎหมายระหว่างชาติต่างๆที่เข้าเป็นปฏิปักษ์กันในการพิพาทกันด้วยอาวุธและชาติต่างๆ ที่ประสงค์จะหลีกเลี่ยงการเข้าไปมีส่วนร่วมโดยตรงในการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้น กฎหมายว่าด้วยความเป็นกลางให้อยู่ในสงครามที่กำหนดพื้นที่ได้ เพื่อที่จะจำกัดการทำการรบทั้งบนบกและในทะเลและลดผลกระทบของสงครามที่มีต่อการพาณิชย์ระหว่างประเทศ

การพิพาทเกิดขึ้นในเวลาหนึ่ง เมื่อชาติต่างๆ ได้ประกาศสงครามตามแบบจารีตประเพณีก่อนที่จะเข้าทำการรบกัน กฎหมายว่าด้วยความเป็นกลางมีความมุ่งหมายว่าการเปลี่ยนผ่านระหว่างสงครามและสันติภาพจะต้องชัดเจนและไม่มีกำกวม ด้วยความพยายามของนานาชาติที่จะเลิกใช้คำว่า "สงคราม" ควบคู่ไปกับการกระจายตัวของการจัดการเพื่อความมั่นคงปลอดภัยร่วมกัน และการขยายระดับความเข้มข้นของการใช้กำลังของการสงคราม (Spectrum of warfare) ที่รวมทั้งการก่อความไม่สงบและการต่อต้านการก่อความไม่สงบ ทำให้การพิพาทกันด้วยอาวุธในปัจจุบันนี้เป็นการยากที่จะกระทำตามแบบโดยการประกาศสงคราม ด้วยเหตุนี้ ความยากลำบากจึงมีเพิ่มขึ้นในการที่จะตัดสินใจด้วยความแน่นอนว่าเมื่อเวลาใดที่การเป็นปฏิปักษ์กันจะกลายเป็นสงคราม และการแยกแยะความแตกต่างระหว่างประเทศคู่พิพาทกับประเทศเป็นกลาง แม้กระนั้นก็ตาม ความไม่แน่นอนอันนี้กฎหมายว่าด้วยความเป็นกลางจะยังคงใช้บังคับอย่างสำคัญในการควบคุมการแพร่ขยายของความเป็นปฏิปักษ์ ในการกำหนดวางระเบียบการประพฤติปฏิบัติของฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์กันโดยคำนึงถึงชาติที่มีได้เข้าร่วมในการพิพาท และในการลดลงของผลกระทบซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นปฏิปักษ์ในการพาณิชย์ระหว่างประเทศ

ดังนั้น ชาติที่เป็นปฏิปักษ์ชาติหนึ่งจะได้รับการนิยามว่าเป็นชาติที่เข้าทำการรบในการพิพาทกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะมีการประกาศสงครามตามแบบหรือไม่ก็ตาม ในทางตรงกันข้าม ชาติเป็นกลางชาติหนึ่งก็จะได้รับการนิยามว่าเป็นชาติซึ่งได้กล่าวอ้างความเป็นกลางของตน หรืออาจประมาณเอาได้ว่าจะเป็นกลางโดยวิธีอื่นๆ ในขณะที่ความขัดแย้งยังคงดำรงอยู่ต่อไป

๗.๒ สถานะเป็นกลาง

กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศมุ่งหมายให้ทุกชาติมีโอกาสเลือกที่จะเลือกยับยั้งจากการเข้าร่วมในการพิพาทโดยการประกาศหรือวิธีการอื่นใดทำให้เป็นที่คาดการณ์ได้ว่ามีสถานะเป็นกลาง กฎหมายว่าด้วยการพิพาทกันด้วยอาวุธกำหนดหน้าที่ต่างตอบแทนขึ้นแก่รัฐที่

เป็นกลางนั้นและแก่ฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์ หลักการพื้นฐานของรัฐที่เป็นกลางคือ "การละเมิดมิได้" และหน้าที่ขั้นพื้นฐานคือ การยับยั้งและการไม่เข้าเป็นฝ่ายใด ในทางตรงกันข้ามเป็นหน้าที่ของฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์กันจะต้องเคารพหลักเกณฑ์ข้อแรกและเป็นหน้าที่ที่จะยืนยัน กฎหมายจารีตประเพณีนี้ได้ถูกจัดทำแก้ไขใหม่ในบางหลักเกณฑ์ตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ

สถานะความเป็นกลางนี้ เมื่อก่อตั้งขึ้นแล้วจะยังคงมีผลอยู่ตลอดไป เว้นแต่จนกระทั่งรัฐที่เป็นกลางละสิทธิความเป็นกลางและเข้าไปร่วมในความขัดแย้ง หรือรัฐที่เป็นกลางนั้นถูกโจมตีโดยฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์เสียเอง

๗.๒.๑ ความเป็นกลางภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ กฎบัตรสหประชาชาติมอบหมายภารกิจหน้าที่แก่บรรดาสมาชิก เพื่อที่จะขจัดข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและยับยั้งจากการคุกคามหรือใช้กำลังในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในกรณีที่มีการข่มขู่หรือละเมิดต่อสันติภาพหรือมีการกระทำอันเป็นการรุกรานขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงมีอำนาจที่จะดำเนินมาตรการบังคับในนามของภาคีแห่งองค์การสหประชาชาติ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังก็ได้ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะสถาปนาให้บังเกิดสันติภาพระหว่างประเทศ เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงเรียกร้องดังกล่าว ภาคีสมาชิกแห่งองค์การสหประชาชาติผู้พันที่จะต้องให้ความช่วยเหลือสหประชาชาติในการปฏิบัติการใดๆ และยับยั้งจากการให้ความช่วยเหลือชาติใดๆ ซึ่งถูกสหประชาชาติบีบบังคับอยู่ ผลจากการนี้ชาติภาคีสมาชิกอาจจะถูกผูกพันในอันที่จะให้การสนับสนุนการปฏิบัติการของสหประชาชาติด้วยกำลังของกองทัพตน เช่นเดียวกับชาติภาคีสมาชิกอาจถูกเรียกร้องให้จัดการให้ความช่วยเหลือแก่สหประชาชาติในการใช้มาตรการบีบบังคับโดยไม่ใช้กำลังทหาร และด้วยเหตุนี้จึงสันนิษฐานได้ว่าผู้ที่เห็นด้วยกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดย่อมไม่เห็นด้วยกับการเป็นกลางตามกฎหมายจารีตประเพณี กลุ่มผู้รักชาติที่ไม่เห็นด้วยกับความจำเป็นในการไม่เข้าข้างฝ่ายใด หากคณะมนตรีความมั่นคงตัดสินใจที่จะไม่ดำเนินการใช้กำลังทหาร หรือไม่อาจใช้กำลังทหารได้เนื่องจากการวิโต้โดยสมาชิกถาวรหนึ่งหรือสองชาติซึ่งเป็นสมาชิกถาวรประจำ ภาคีสมาชิกแต่ละประเทศยังคงมีอิสระในการที่จะเลือกสถานะความเป็นกลาง

๗.๒.๒ ความเป็นกลางในระดับภูมิภาคและการจัดการการป้องกันร่วมกันในระดับภูมิภาค พันธกรณีในกฎบัตรสหประชาชาติสำหรับชาติภาคีสมาชิกในอันที่จะระงับยับยั้งจากการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งอาณาเขตหรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใดๆ นั้นได้รับการรับรองโดยสิทธิของแต่ละรัฐหรือการใช้สิทธิป้องกันร่วมกัน ซึ่งชาติภาคีสมาชิกอาจใช้สิทธิได้จนถึงเวลาที่คณะมนตรีความมั่นคงได้ใช้มาตรการจำเป็นในการสถาปนาสันติภาพระหว่างประเทศขึ้น สิทธิตามธรรมชาติของการป้องกันตนเองนั้นอาจจะทำให้เป็นรูปธรรมเป็นการเฉพาะรายหรือเป็นระดับภูมิภาคหรือเป็นการจัดการป้องกันร่วมกัน ความเป็นไปได้ของการยืนยันอ้างสิทธิและดำรงไว้ซึ่งสถานะความเป็นกลางภายใต้การจัดการที่ขึ้นอยู่กับขอบเขตซึ่งคู่ปฏิปักษ์ผูกพันในการที่จะให้

ความช่วยเหลือในการปฏิบัติการระดับภูมิภาค หรือในกรณีที่เป็นการป้องกันตัวร่วมกันนำไปสู่การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรมจากการโจมตีด้วยอาวุธ ผลในทางปฏิบัติของสนธิสัญญานี้ก็คือการเปลี่ยนรูปของสิทธิของภาคีในการให้ความช่วยเหลือประเทศคู่ภาคีที่ถูกโจมตีให้กลายเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ หน้าที่นี้อาจอนุมานเอาได้ว่าอยู่ในรูปแบบที่หลากหลายตั้งแต่การให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจไปจนถึงการปฏิบัติการทางทหาร

๗.๓ ดินแดนของชาติที่เป็นกลาง

ตามหลักทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศ การกระทำใดๆที่เป็นปฏิปักษ์ในดินแดนชาติเป็นกลาง ในน่านน้ำชาติเป็นกลาง ทั้งในห้วงอากาศของชาติเป็นกลางเป็นอันต้องห้าม ชาติเป็นกลางมีหน้าที่ต้องป้องกันการใช้ดินแดนของตนเป็นที่หลบภัยจากการรบ (Sanctuary) หรือเป็นฐานสำหรับออกปฏิบัติการโดยกองกำลังของฝ่ายปฏิปักษ์ไม่ว่าฝ่ายใดๆ ถ้าชาติเป็นกลางไม่มีขีดความสามารถหรือไม่มีเจตจำนงที่จะบังคับใช้สิทธิที่ละเมิดมิได้ของตนอย่างได้ผล คู่ปฏิปักษ์ที่ได้รับผลกระทบอาจดำเนินการเท่าที่จำเป็นในดินแดนของชาติเป็นกลาง เพื่อต่อต้านขัดขวางการปฏิบัติของคู่สงครามอีกฝ่ายหนึ่งรวมทั้งการใช้เรือรบและอากาศยานทหารใช้ดินแดนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์ทั้งหลายก็มีอำนาจที่จะทำการป้องกันตนเองเมื่อถูกโจมตีหรือถูกคุกคามว่าจะโจมตีในขณะที่อยู่ในดินแดนที่เป็นกลางหรือเมื่อถูกโจมตีหรือถูกคุกคามจากดินแดนที่เป็นกลาง

๗.๓.๑ พื้นดินที่เป็นกลาง ฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์ต้องห้ามมิให้เคลื่อนกำลังทหารหรือพัสดุ อาวุธยุทโธปกรณ์และสิ่งอุปกรณ์สนับสนุนข้ามดินแดนของชาติเป็นกลาง รัฐเป็นกลางอาจถูกบังคับให้เคลื่อนย้ายกำลังทหารในจำนวนที่จำเป็นเหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าจะปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อป้องกันกองทหารของฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์มิให้ข้ามเขตแดนชาติเป็นกลาง ทหารของฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์กันทุกฝ่ายซึ่งเข้ามาในดินแดนที่เป็นกลางจะถูกปลดอาวุธและถูกควบคุมกักกันจนกว่าการพิพาทกันด้วยอาวุธจะยุติลง

ฝ่ายเป็นกลางอาจอนุญาตให้ผ่าน (Authorize Passage) ดินแดนของตน เฉพาะผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ซึ่งสังกัดกองทัพของคู่พิพาทไม่ว่าฝ่ายใด โดยมีเงื่อนไขว่ายานพาหนะในการขนส่งผู้บาดเจ็บป่วยไข้ดังกล่าวจะต้องไม่บรรทุกพลรบหรืออาวุธสงคราม ถ้าการผ่านของผู้บาดเจ็บป่วยไข้ได้รับอนุญาต ชาติเป็นกลางจะต้องรับผิดชอบให้ความปลอดภัยของการผ่านและควบคุมด้วยเฉลยศึกซึ่งหนีจากการจับกุมคุมขังเข้าสู่ดินแดนที่เป็นกลางอาจถูกส่งกลับประเทศตน หรือได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระในดินแดนที่เป็นกลาง แต่จะต้องไม่กลับไปทำการรบอีก

๗.๓.๒ ท่าเรือและที่จอดทอดสมอของชาติเป็นกลาง แม้ว่าชาติเป็นกลางอาจจะทำการปิดท่าเรือและที่จอดทอดสมอสำหรับภาคีผู้เป็นฝ่ายในสงครามทุกฝ่ายโดยไม่อาจเลือกปฏิบัติ

ได้ แต่ชาติเป็นกลางอาจเลือกไม่ทำเช่นนั้นก็ได้ โดยอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๐๗ ฉบับที่ XIII ได้กำหนดให้เรือรบภาคีคู่พิพาทสามารถจอดได้ในท่าเรือเป็นกลางเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง (grace period) นับแต่เริ่มเกิดสงคราม จากนั้นเรือรบของภาคีคู่พิพาทอาจ visit ท่าเรือของชาติเป็นกลาง และที่จอดทอดสมอเท่าที่ชาติเป็นกลางจะกำหนดให้ เรือ/เรือรบของภาคีคู่พิพาทมีสิทธิเข้าจอดในท่าเรือของชาติเป็นกลางต่อเมื่อได้รับความเสียหายจากเหตุสุดวิสัยหรือจากการกระทำของชาติข้าศึกเท่านั้น

๗.๓.๒.๑ การจำกัดระยะเวลาของการอยู่และการออกจากท่าเรือของชาติเป็นกลาง ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดพิเศษเป็นอย่างอื่นขัดกับกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับพิเศษของชาติเป็นกลาง เรือรบของภาคีคู่พิพาทต้องห้ามที่จะจอดอยู่ในท่าเรือของชาติเป็นกลางหรือที่จอดทอดสมอเกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง ข้อห้ามนี้ไม่ใช่บังคับกับเรือรบของภาคีคู่พิพาทซึ่งมีภารกิจเฉพาะกิจการเกี่ยวกับมนุษยธรรม ศาสนา หรือจุดมุ่งหมายทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่เกี่ยวกับกิจการทหาร (เรือรบซึ่งมีภารกิจในการเก็บข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของประเทศที่อาจเป็นข้าศึกมิได้รับการยกเว้น) เรือรบของภาคีคู่พิพาทอาจได้รับอนุญาตโดยชาติเป็นกลางให้ยึดกำหนดเวลาการอยู่ในท่าเป็นกลางและที่จอดทอดสมอได้ในเมื่อเกิดข้อจำกัดด้านสภาพอากาศหรือเกิดความเสียหายด้านความคงทนทะเลของเรือ เป็นหน้าที่ของชาติเป็นกลางในอันที่จะต้องกักคุมเรือรบของภาคีคู่พิพาทนั้น รวมทั้งนายทหารประจำเรือและลูกเรือ ซึ่งจะต้องไม่และไม่สามารถออกจากท่าเป็นกลางหรือที่จอดทอดสมอนั้นที่ซึ่งเรือนั้นไม่มีสิทธิจะอยู่

เว้นแต่ชาติเป็นกลางจะยอมรับกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับเป็นอย่างอื่น ห้ามเรือรบของภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งผ่านใดเข้าจอดในท่าเป็นกลางเดิมเกินกว่า ๓ ลำในครั้งหนึ่งๆ เมื่อเรือรบของภาคีคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งเข้ามาในท่าเป็นกลางเดียวกันนั้น เรือรบของฝ่ายที่เข้ามาก่อนจะต้องออกก่อน และอีกฝ่ายที่มาทีหลังจะออกตามไปได้ก็ต่อเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เรือฝ่ายแรกเริ่มออกจากท่าเป็นกลาง ลำดับของการออกจากท่าเป็นกลางกำหนดโดยลำดับของการเข้ามาจอด เว้นแต่เรือลำใดจะได้รับอนุญาตให้อยู่ต่อไปเกิน ๒๔ ชั่วโมง เรือรบของภาคีคู่พิพาทลำหนึ่งลำใดจะออกตามเรือสินค้าฝ่ายตรงข้ามภายในระยะเวลาอย่างไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมงไม่ได้ ตามอนุสัญญากรุงเฮกฉบับที่ XIII ข้อ ๑๖ (๓))

๗.๓.๒.๒ วัตถุประสงค์ในการสงคราม, การส่งกำลัง, การสื่อสาร และการซ่อมท่า เรือรบของภาคีคู่พิพาทไม่อาจจะใช้ท่าหรือที่จอดทอดสมอของชาติเป็นกลางในการส่งกำลังซึ่งวัตถุประสงค์ในการทำสงครามหรืออาวุธยุทธโศปกรณ์ หรือสร้างหรือว่าจ้างใช้เครื่องมือใดๆ ในการสื่อสารกับฝ่ายตน แต่ก็อาจจัดหาเสบียงและน้ำมันเชื้อเพลิงได้ซึ่งกฎหมายยังไม่สามารถตกลงเรื่องขอปริมาณที่จะจัดหาได้ ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องของชาติเป็นกลางในอันที่จะตัดสินใจกำหนดเงื่อนไขในการส่งกำลังและเติมน้ำมันเชื้อเพลิงของเรือรบภาคีคู่พิพาท ภายใต้หลักการไม่

เลือกปฏิบัติระหว่างภาคีคู่พิพาทและข้อห้ามในการใช้ดินแดนของชาติเป็นกลางเป็นฐานปฏิบัติการ

เรือรบของภาคีคู่พิพาทอาจทำการซ่อมทำในท่าเป็นกลางและที่จอดทอดสมอเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เรือมีความคงทนทะเล (seaworthiness) กฎหมายในเรื่องนี้ยังไม่เป็นที่ตกลงว่า จะสามารถซ่อมทำความเสียหายจากการรบได้หรือไม่^๑ แต่หากเป็นเรื่องการซ่อมเพื่อให้เรือมีความคงทนทะเลก็อนุญาตตามข้อนี้ ไม่ว่าในกรณีใดๆ เรือรบของภาคีคู่พิพาทไม่อาจจะติดตั้งเพิ่มเติมหรือซ่อมทำระบบอาวุธ หรือทำให้สมรรถนะขีดความสามารถในการสู้รบสูงขึ้น เป็นหน้าที่ของชาติเป็นกลางที่จะตัดสินใจว่าการซ่อมทำใดเป็นความจำเป็นเพื่อความคงทนทะเลและยืนยันให้ดำเนินการโดยมีความล่าช้า น้อยที่สุด

๗.๓.๒.๓ ทรัพย์สินเชลย (Prize) (ได้แก่เรือฝ่ายเป็นกลางหรือเรือสินค้าเข้าศึกที่ถูกจับยึดได้) จะถูกนำไปยังท่าของชาติเป็นกลางหรือจอดทอดสมอ เพราะเหตุที่ไม่มีความคงทนทะเล หรือเพราะสภาพอากาศไม่อำนวย หรือต้องการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือเสบียง และจะต้องออกไปในทันทีที่สภาวะที่เป็นอุปสรรคอันนั้นหมดสิ้นสุดลง เป็นหน้าที่ของชาติเป็นกลางในอันที่จะต้องปล่อยทรัพย์สินเชลย พร้อมทั้งนายเรือและลูกเรือ และกักคุมนายเรือและลูกเรือทรัพย์สินเชลยที่ละเมิดความเป็นกลางที่จับยึดได้ ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ทรัพย์สินเชลยได้ถูกนำมายังท่าเป็นกลางหรือที่จอดทอดสมอโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายแต่ไม่ออกไปเมื่อสภาวะที่เป็นอุปสรรคและทำให้ต้องเข้ามาหมดสภาพลงแล้ว

๗.๓.๓ น่านน้ำภายในของชาติเป็นกลาง อยู่ถัดจากเส้นฐานที่ใช้วัดทะเลอาณาเขตเข้าไปทางแผ่นดินหรือในเรื่องของรัฐหมู่เกาะก็จะอยู่ภายในเส้นลากปิดล้อมรัฐหมู่เกาะนั้น กฎหมายใช้บังคับในท่าเป็นกลางและที่จอดทอดสมอยังคงใช้บังคับกับน่านน้ำภายในของชาติเป็นกลางนั้น

๗.๓.๔ ทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลาง ก็เช่นเดียวกับอาณาเขตของชาติเป็นกลางโดยทั่วไป ภาคีคู่พิพาทจะต้องไม่ใช้ ไม่ว่าจะเป็นที่คุ้มภัยจากข้าศึก หรือเป็นฐานออกปฏิบัติการก็ตาม ภาคีคู่พิพาทถูกผูกพันให้ยับยั้งจากการกระทำใดๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ในทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลางเว้นแต่เป็นเหตุจำเป็นเพื่อการป้องกันตนเองหรือช่วยตนเองจากกำลังของข้าศึกซึ่งกระทำลงโดยการฝ่าฝืนกฎหมายของสถานะการเป็นน่านน้ำของชาติเป็นกลางนั้น ในเวลาที่ชาติเป็นกลางนั้นไม่สามารถรักษาสถานะเป็นกลางไว้ไม่ให้ถูกละเมิดได้

ชาติเป็นกลางชาติใดชาติหนึ่ง โดยหลักของการไม่เลือกปฏิบัติ อาจจะไม่ห้ามการผ่านของเรือรบภาคีคู่พิพาทและทรัพย์สินเชลยในทะเลอาณาเขตของตน เว้นแต่ในช่องแคบระหว่างประเทศ

^๑ ถ้าความเสียหายจากการรบนั้นมีผลต่อความคงทนทะเลก็น่าจะซ่อมได้ แต่ถ้ามีผลต่อสมรรถนะการรบของเรือซ่อมไม่ได้

เมื่อได้มีการแจ้งการปิดตามสมควรแล้ว ภาศิคูพิพาตถูกผูกพันในอันที่จะยับยั้งการเข้าสู่ทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลาง เว้นแต่การผ่าน (Transit) ช่องแคบระหว่างประเทศหรือมีความจำเป็นอันเนื่องมาจากสภาวะคลื่นลมฟ้าอากาศ อย่างไรก็ตาม ชาติเป็นกลางอาจจะอนุญาตให้ "เพียงผ่าน" (mete passage) ของเรือรบภาศิคูพิพาตและทรัพย์สินเคลื่อนผ่านในทะเลอาณาเขตของตนได้ ในขณะที่ในทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลาง เรือรบภาศิคูพิพาตจะต้องยับยั้งจากการเพิ่มเติมหรือซ่อมทำระบบอาวุธหรือรับการส่งกำลังซึ่งวัสดุอุปกรณ์ในการทำสงคราม แม้ว่าในทางปฏิบัติโดยทั่วไปจะปิดทะเลอาณาเขตชาติเป็นกลางได้กับเรือดำน้ำของภาศิคูพิพาตเท่านั้น ชาติเป็นกลางอาจเลือกที่จะอนุญาตการผ่านของเรือดำน้ำได้ ตามจารีตประเพณีชาติเป็นกลางสามารถอนุญาตเรือบรรทุกผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอับปางผ่านทะเลอาณาเขตของตน ไม่ว่าอาณาเขตทางทะเลเหล่านั้นจะปิดสำหรับเรือภาศิคูพิพาตหรือไม่ก็ตาม

๗.๓.๔.๑ ทะเลอาณาเขตมีความกว้าง ๑๒ ไมล์ทะเล เมื่อกฎหมายว่าด้วยความ เป็นกลางได้ถูกประมวลขึ้นในอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๐๗ นั้น หลักกฎหมายทะเลที่กำหนดให้ ทะเลอาณาเขตของรัฐกว้าง ๓ ไมล์ทะเลยังเป็นที่ยอมรับกันอยู่ การบินยังอยู่ในระยะเริ่มต้น เรือดำน้ำยังไม่ต้องลอยลำขึ้นแสดงตนในฐานะเป็น Platform บรรทุกอาวุธประเภทหนึ่ง กฎความเป็นกลางที่ใช้ในทะเลอาณาเขตได้ถูกกำหนดขั้นต้นขึ้นเพื่อกำหนดวิธีการรบบนผิวน้ำในน่านน้ำแคบๆ นอกชายฝั่งเป็นกลาง แต่ใน UNCLOS ๑๙๘๒ กำหนดให้รัฐชายฝั่ง อาจกำหนดยึดความกว้างของ ทะเลอาณาเขตออกไปได้ถึง ๑๒ ไมล์ทะเล สหรัฐก็อ้างทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเลและยอมรับ สิทธิของรัฐชายฝั่งทุกชาติว่ามีอาณาเขตความกว้าง ๑๒ ไมล์ทะเลเช่นเดียวกัน

ในประเด็นของการยอมรับทะเลอาณาเขตกว้าง ๓ ไมล์ทะเลตามหลักสากลนั้น สิทธิและหน้าที่ของฝ่ายเป็นกลางและของประเทศภาศิคูพิพาตในทะเลอาณาเขตเป็นกลางนั้นได้ ดุลยภาพและเที่ยงธรรมอยู่แล้ว แม้ว่าการขยายความกว้างของทะเลอาณาเขตจาก ๓ ไมล์ เป็น ๑๒ ไมล์ ได้ทำให้เนื้อที่มหาสมุทรกว่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ หมดสภาพที่กองกำลังภาศิคู พิพาตจะใช้เป็นพื้นที่ทำการรบ และทำให้ชาติเป็นกลางมีความสับสนยุ่งยากมากขึ้นอย่างมากใน การที่จะรักษาสถานะความเป็นกลางของน่านน้ำของตนไว้ไม่ให้ถูกละเมิด ทะเลอาณาเขตกว้าง ๑๒ ไมล์ทะเลโดยมิใช่ด้วยตัวของมันเองนั้นเข้ากันไม่ได้กับกฎหมายว่าด้วยความ เป็นกลาง ภาศิคู พิพาตยังคงถูกผูกพันในอันที่จะยับยั้งจากการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ใดๆในน่านน้ำเป็นกลาง และ ยังคงต้องห้ามใช้ทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลางเป็นสถานที่หลบภัยจากข้าศึกของตนหรือใช้ เป็นฐานปฏิบัติการ หากกองกำลังของภาศิคูพิพาตละเมิดความเป็นกลางในน่านน้ำดังกล่าวและ ชาติเป็นกลางแสดงว่าไม่มีขีดความสามารถหรือไม่มีเจตจำนงจะตรวจจับหรือขับไล่ผู้ล่วงละเมิด ภาศิคูพิพาตอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิจะเข้าปฏิบัติการใช้กำลังช่วยตนเองเท่าที่จำเป็นเพื่อประกันให้มีการ ยอมรับความเป็นกลาง โดยฝ่ายปฏิปักษ์ของตนและชาติเป็นกลางตามกฎหมายว่าด้วยความ เป็นกลาง

๗.๓.๕ ความเป็นกลางของช่องแคบระหว่างประเทศ กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศซึ่งปรากฏให้เห็นใน UNCLOS ๑๙๘๒ กำหนดว่าเรือผิวน้ำ, เรือดำน้ำ และอากาศยานของภาคีคู่พิพาทและชาติเป็นกลางมีสิทธิที่จะผ่าน (Transit Passage) โดยตลอดบนผิวน้ำและใต้น้ำในช่องแคบระหว่างประเทศ ชาติเป็นกลางไม่สามารถจะยับยั้ง, กีดขวางหรือขัดขวางด้วยประการใดๆ ซึ่งสิทธิในการผ่าน (transit passage) นี้ในช่องแคบระหว่างประเทศ กองกำลังของภาคีคู่พิพาทซึ่งใช้สิทธิผ่านช่องแคบระหว่างประเทศซึ่งทับซ้อนโดยผ่านน้ำเป็นกลางจะต้องมีการดำเนินการโดยไม่ชักช้า โดยยับยั้งจากการคุกคามว่าจะใช้กำลังหรือใช้กำลังต่อชาติเป็นกลาง และต้องยับยั้งไม่ว่าด้วยประการใดๆ จากการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ และการกระทำอื่นใดซึ่งมิใช่อุบัติเหตุจากการผ่าน กองกำลังของภาคีคู่พิพาทไม่อาจใช้ช่องแคบที่เป็นกลางเป็นที่หลบภัยหรือเป็นฐานออกปฏิบัติการได้ และเรือรบของภาคีคู่พิพาทไม่อาจใช้สิทธิความเป็นคู่สงครามในการขึ้นตรวจเยี่ยม/ค้น (Visit and Search) ในน่านน้ำดังกล่าวได้ (NOTE: ในช่องแคบเดอริกซ์มีกฎพิเศษใช้บังคับอย่างต่อเนื่องชัดเจน คือ อนุสัญญามอนเตรอซ์ ๑๙๓๖ ซึ่งกำหนดจำกัดจำนวนและแบบของเรือรบที่อาจเข้าใช้ช่องแคบนั้นในยามสงบและยามสงคราม)

๗.๓.๖ น่านน้ำหมู่เกาะที่เป็นกลาง สหรัฐฯ ยอมรับสิทธิของรัฐหมู่เกาะที่มีคุณสมบัติเหมาะสมถูกต้องในการที่จะสถาปนาเส้นฐานหมู่เกาะปิดล้อมน่านน้ำหมู่เกาะ โดยมีข้อแม้ว่าเส้นฐานจะต้องลากตาม UNCLOS ๑๙๘๒ คุณภาพของสิทธิชาติเป็นกลางและสิทธิของภาคีคู่พิพาทและหน้าที่ต้องคำนึงถึงน่านน้ำเป็นกลางเป็นเรื่องยุ่งยากที่สุดในเรื่องน่านน้ำหมู่เกาะ

กองกำลังของภาคีคู่พิพาทจะต้องยับยั้งจากการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ในน่านน้ำหมู่เกาะของชาติเป็นกลางและจากการใช้น่านน้ำหมู่เกาะของชาติเป็นกลางเป็นที่หลบภัยหรือเป็นฐานออกปฏิบัติการ เรือรบคู่พิพาทหรืออากาศยาน รวมทั้งเรือดำน้ำ, เรือผิวน้ำ และอากาศยานทหาร ยังคงมีสิทธิที่จะไม่ถูกขัดขวางการผ่านตลอดในช่องทางเดินเรือของรัฐหมู่เกาะ, บินเหนือ และดำใต้ทะเลผ่านช่องทางเดินเรือของหมู่เกาะชาติเป็นกลาง กองกำลังของภาคีคู่พิพาทใช้สิทธิการผ่านช่องทางเดินเรือรัฐหมู่เกาะอาจปฏิบัติการกิจซึ่งเป็นปกติในการผ่านโดยต่อเนื่องและไม่ชักช้า โดยคำนึงถึงความปลอดภัย รวมถึงการจัดรูปขบวนและการปล่อยขึ้นและรับลงซึ่งอากาศยาน การขึ้นตรวจเยี่ยม/ค้น กระทำไม่ได้ในน่านน้ำหมู่เกาะของชาติเป็นกลาง

ชาติเป็นกลางอาจปิดน่านน้ำหมู่เกาะของตน (ซึ่งต่างจากช่องทางเดินเรือในน่านน้ำหมู่เกาะไม่ว่าจะกำหนดให้หรือเป็นช่องทางที่ใช้ตามปกติหรือการเดินทางเรือระหว่างประเทศหรือการบินเหนือ) ไม่ให้เรือรบภาคีคู่พิพาทผ่าน แต่ก็ไม่เป็นการบังคับให้ต้องทำเช่นนั้น รัฐหมู่เกาะที่เป็นกลางมีพันธกรณีเพิ่มเติมในการรักษาความสงบในน่านน้ำหมู่เกาะของตนเพื่อประกันว่าจะไม่มีการละเมิดน่านน้ำเป็นกลางของตน ถ้าชาติเป็นกลางไม่สามารถหรือไม่ต้องการที่จะตรวจจับและขับไล่กองกำลังของภาคีคู่พิพาทที่ปรากฏเข้ามาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างจริงจังและให้เป็นผลใน

นำน้ำหมูเกาะของตน ชาติภาคีคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งอาจเข้าทำการใช้กำลังเพื่อช่วยตนเองเท่าที่จะเห็นจำเป็นเพื่อยุติการละเมิดความเป็นกลางนั้น การใช้กำลังเพื่อช่วยตนเองอาจรวมทั้งการรุกเข้าไปด้วยกำลังทางผิวน้ำ ใต้น้ำ หรือทางอากาศ ในน่านน้ำหมูเกาะและห้วงอากาศเหนือน่านน้ำหมูเกาะและใช้กำลังที่ได้สัดส่วนเท่าที่จำเป็น

๗.๓.๗ ห้วงอากาศที่เป็นกลาง ดินแดนที่เป็นกลางขยายออกไปถึงห้วงอากาศเหนืออาณาเขตของรัฐเป็นกลางนั้น รวมทั้งห้วงอากาศเหนือน่านน้ำภายใน น่านน้ำหมูเกาะ และทะเลอาณาเขต (รวมทั้ง แม่น้ำลำคลองระหว่างประเทศซึ่งส่วนหนึ่งเป็นของชาติเป็นกลางด้วย) อากาศยานทหารของภาคีคู่พิพาทต้องห้ามมิให้เข้าไปยังห้วงอากาศที่เป็นกลาง โดยมีข้อยกเว้น ดังนี้

- ก. ห้วงอากาศเหนือช่องแคบระหว่างประเทศและช่องทางเดินเรือของน่านน้ำรัฐหมูเกาะที่เป็นกลาง ยังคงเปิดตลอดเวลาให้แก่อากาศยานภาคีคู่พิพาท รวมถึงอากาศยานทหารติดอาวุธปฏิบัติการ ในการผ่านแวะจอดพัก (Transit) หรือผ่าน (Passage) ในช่องทางเดินเรือในน่านน้ำหมูเกาะ การผ่านเช่นว่านั้นจะต้องต่อเนื่องและไม่ชักช้า และดำเนินการในรูปกระบวนการปกติในการบินของอากาศยานที่เกี่ยวข้อง อากาศยานภาคีคู่พิพาทจะต้องยับยั้งจากการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ใดๆ เมื่อ Transit แต่อาจปฏิบัติการใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับความปลอดภัยของตนและความปลอดภัยของกองกำลังผิวน้ำและใต้น้ำที่มาด้วย
- ข. อากาศยานทางการแพทย์ เมื่อได้แจ้งล่วงหน้าแล้วอาจบินเหนืออาณาเขตเป็นกลางและอาจลงจอดในอาณาเขตเป็นกลางได้เมื่อจำเป็น และอาจใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของสนามบินและ Port of call เป็นกลางได้ ภายใต้ข้อจำกัดและกฎระเบียบที่รัฐเป็นกลางอาจเห็นว่าจำเป็นเหมาะสมในอันที่จะปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันต่อภาคีคู่พิพาททุกฝ่าย
- ค. อากาศยานภาคีคู่พิพาทในกรณีประสบอุบัติเหตุ อาจได้รับอนุญาตให้เข้าสู่ห้วงอากาศเป็นกลางได้และลงจอดในดินแดนที่เป็นกลางได้ โดยมีมาตรการรักษาความปลอดภัยเท่าที่รัฐเป็นกลางจะกำหนดขึ้น ชาติเป็นกลางจะต้องกำหนดอากาศยานที่ลงจอดและกักคุมทั้งอากาศยานและลูกเรือ

๗.๓.๗.๑ พันธกรณีของชาติเป็นกลางในห้วงอากาศที่เป็นกลาง รัฐเป็นกลางมีพันธกรณีเพิ่มขึ้นในการป้องกันการล่องละเมิดห้วงอากาศเป็นกลางโดยอากาศยานทหารของภาคีคู่พิพาท, และบังคับอากาศยานที่ล่องละเมิดเข้ามาให้ลงจอด และต้องกักคุมทั้งอากาศยานและลูกเรือ หากรัฐเป็นกลางไม่สามารถหรือไม่มีความประสงค์ที่จะป้องกันการล่องละเมิดเข้ามาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของอากาศยานทหารของภาคีคู่พิพาทแล้ว กองกำลังของภาคีคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งอาจมีมาตรการใช้กำลังบังคับอันเป็น Self-help ได้ตามแต่ความจำเป็นของสถานการณ์

๗.๔ การพาณิชย์ของฝ่ายเป็นกลาง

จุดมุ่งหมายหลักอันหนึ่งของกฎว่าด้วยความเป็นกลางก็คือ กฎเกณฑ์กำหนดกิจกรรมของภาคีคู่พิพาทซึ่งคำนึงถึงการค้าขายของฝ่ายเป็นกลาง เพื่อจุดมุ่งหมายของเอกสารนี้ การค้าขายของฝ่ายเป็นกลางหมายรวมถึงการค้าพาณิชย์ทั้งปวงระหว่างฝ่ายเป็นกลางชาติหนึ่งกับฝ่ายอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการสงครามและอาวุธยุทธโปกรณ์ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่รัฐภาคีคู่พิพาท และการค้าพาณิชย์ทั้งปวงระหว่างชาติเป็นกลางฝ่ายหนึ่งและภาคีคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งไม่เกี่ยวกับการค้าสินค้าต้องห้าม หรือสามารถนำไปใช้ในการรบของภาคีคู่พิพาท/การส่งกำลังการดำรงชีวิตความสามารถในการทำสงคราม เรือสินค้าของชาติเป็นกลางและเครื่องบินของเอกชนซึ่งมิใช่ของทางราชการซึ่งมาปฏิบัติงานในทางการค้าพาณิชย์ของชาติเป็นกลางโดยถูกกฎหมาย จะต้องถูกขึ้นตรวจค้นแต่จะถูกยึดครองหรือถูกทำลายโดยกองกำลังของภาคีคู่พิพาทไม่ได้

กฎหมายว่าด้วยความเป็นกลางไม่ห้ามชาติเป็นกลางจากการค้าขายกับชาติภาคีคู่พิพาทอย่างไรก็ตาม รัฐบาลชาติเป็นกลางไม่สามารถส่งมอบวัตถุประสงค์ใช้ในการทำสงครามหรืออาวุธยุทธโปกรณ์ให้แก่ภาคีคู่พิพาท โดยไม่ละเมิดฝืนพันธกรณีรักษาความเป็นกลางของตนในการงดเว้นและไม่ลำเอียง และไม่เสี่ยงที่จะสูญเสียสถานะความเป็นกลางของตนไป แม้ว่าชาติเป็นกลางจะห้ามประชาชนของตนจากการค้าขายซึ่งไม่เป็นกลางกับชาติภาคีคู่พิพาท แต่ก็ไม่ถูกผูกพันที่จะต้องทำเช่นนั้น โดยความเป็นจริงกฎหมายได้บัญญัติเรื่องการทดสอบการถ่วงดุลผลประโยชน์เพื่อปกป้องการค้าขายของชาติเป็นกลาง จากการเข้าแทรกแซงรบกวนอย่างไม่มีเหตุผลด้านหนึ่งและสิทธิของภาคีคู่พิพาทในการห้ามค้าขายวัตถุประสงค์ในการทำสงครามให้แก่ข้าศึกอีกฝ่ายหนึ่ง

๗.๔.๑ สินค้าต้องห้าม ประกอบด้วยสินค้าซึ่งมีจุดหมายปลายทางส่งมอบให้แก่ข้าศึกของภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งและซึ่งอาจจะมีคามคาดหมายได้ว่าจะนำไปใช้ในการพิพาทกันด้วยอาวุธ โดยจารีตประเพณีแล้วสินค้าต้องห้ามแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือต้องห้ามแท้ กับต้องห้ามโดยมีเงื่อนไข

- สินค้าต้องห้ามแท้ (Absolute contraband) ประกอบด้วยสินค้าซึ่งมีคุณลักษณะเห็นได้ชัดว่าทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายจะใช้ในการพิพาทด้วยอาวุธ เช่น ลูกปืน อาวุธ เครื่องแบบ ฯลฯ
- สินค้าต้องห้ามโดยมีเงื่อนไข (Conditional contraband) คือ สินค้าที่คาดหมายได้ว่าอาจใช้ได้ทั้งในยามสงครามและใช้ในยามสงบ เช่น อาหาร อุปกรณ์ก่อสร้าง และน้ำมันเชื้อเพลิง ภาคีคู่พิพาทอาจประกาศรายการสินค้าต้องห้าม ตั้งแต่เริ่มการรบหรือแจ้งเตือนชาติเป็นกลางให้ทราบประเภทสินค้า ซึ่งพิจารณาได้ว่าเป็นสินค้าต้องห้ามแท้หรือโดยมีเงื่อนไขเช่นเดียวกับสินค้าที่ไม่อาจพิจารณาได้เลยว่าเป็นสินค้าต้องห้ามรายชื่อสินค้าต้องห้ามอาจแปรผันไปได้ตามสถานะการณ์การรบ

แนวทางการปฏิบัติของภาคีคู่พิพาทตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๙ ได้ทำลายจารีตประเพณีที่แยกแยะความแตกต่างระหว่างสินค้าต้องห้ามแท้กับสินค้าต้องห้ามโดยมีเงื่อนไขเพราะว่าการเข้ามาเกี่ยวข้องกับพลังประชาชนทั้งปวงในการสนับสนุนการทำสงคราม (สงครามเบ็ดเสร็จ) ภาคีคู่พิพาททั้งสองฝ่าย ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ พยายามที่จะใช้มาตรการควบคุมของรัฐบาลต่อการนำเข้าทั้งปวงด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการยากขึ้นเรื่อยๆ ในการที่จะให้ความหมายของความแตกต่างระหว่างสินค้าที่มีจุดหมายปลายทางคือรัฐบาลของฝ่ายข้าศึกและกองทัพของข้าศึก กับสินค้าที่มีจุดหมายเพื่อการบริโภคของประชาชน ด้วยเหตุนี้ ภาคีคู่พิพาทจึงปฏิบัติต่อสินค้านำเข้าทั้งปวงซึ่งเป็นสินค้าที่มีผลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการสนับสนุนการทำสงครามว่าเป็นสินค้าต้องห้ามโดยไม่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสินค้าต้องห้ามแท้กับสินค้าต้องห้ามโดยมีเงื่อนไข กฎหมายระหว่างประเทศอาจกำหนดให้มีการตีพิมพ์รายการสินค้าต้องห้ามต่อไป แนวการปฏิบัติในปัจจุบันคือความต้องการอาจจะพอเพียงโดยการทำรายชื่อสินค้านั้น

๗.๔.๑.๑ จุดมุ่งหมายของข้าศึก สินค้าต้องห้ามย่อมจะถูกยึดได้ไม่ว่า ณ ที่ใดในดินแดนเขตเป็นกลาง ถ้าสินค้านั้นมีจุดหมายจะส่งไปยังดินแดนที่เป็นของหรืออยู่ในการยึดครองของข้าศึก ไม่สำคัญว่ายานพาหนะที่ใช้ขนส่งสินค้าต้องห้ามจะเดินทางโดยตรงหรือมีการขนถ่ายลำหรือส่งต่อโดยทางบก เมื่อเป็นเรื่องของสินค้าต้องห้ามแล้วอาจอนุมานเอาได้ว่าจุดหมายปลายทางของสินค้าไปอยู่ในความครอบครองของข้าศึกหรือในเขตยึดครองโดยข้าศึก เมื่อเข้าข่ายดังต่อไปนี้

- เมื่อเรือสินค้าชาติเป็นกลางต้องแวะจอดที่ท่าเรือของข้าศึกก่อนที่จะเดินทางไปยังท่าเรือจุดหมายปลายทางที่ทำเรือของชาติเป็นกลางตามเอกสารการขนส่งสินค้านั้น
- ตามเอกสาร การขนส่งสินค้าไปยังท่าเรือของชาติเป็นกลางแต่ก็เป็นท่าแวะจอดพักของฝ่ายข้าศึกด้วย แม้ว่าจะกำหนดจุดหมายปลายทางที่ทำชาติเป็นกลางก็ตาม
- สินค้าถูกกำหนดให้ส่งตาม "คำสั่ง" หรือผู้รับสินค้าที่ไม่ปรากฏชื่อ แต่มีจุดหมายปลายทางที่ชาติเป็นกลางในบริเวณที่เป็นดินแดนข้าศึก

การอนุมานเหล่านี้ในเรื่องของจุดหมายปลายทางของข้าศึกในเรื่องสินค้าต้องห้าม ก่อให้เกิดความรำคาญในสินค้าที่ผิดกฎต้องถูกยึดคร่าโดยฝ่ายปฏิบัติกันนับแต่เวลาที่เรือสินค้าเป็นกลางออกจากท่าของตน หรือบริเวณดินแดนเป็นกลางอื่นๆจนกระทั่งเรื่อนั้นมาถึงดินแดนเป็นกลางที่เป็น Home port ของตนอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าสินค้าต้องห้ามโดยมีเงื่อนไขอาจจะต้องถูกยึดคร่า หากมีจุดหมายปลายทางสุดท้ายเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลฝ่ายศัตรูหรือกองทัพของฝ่ายศัตรู แต่มีจุดหมายของสินค้าต้องห้ามโดยมีเงื่อนไขที่ส่งให้ฝ่ายข้าศึกจะต้องเป็นความจริงเท่านั้นจะอนุมานเอาไม่ได้

๗.๔.๑.๒ ข้อยกเว้นเรื่องสินค้าต้องห้าม สินค้าต้องได้รับยกเว้นจากการถูกยึดคร่า แม้จะมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่ดินแดนเข้าศึกก็ตาม ได้แก่

- สินค้าให้เปล่า สินค้าตัวอย่าง สินค้าได้รับการยกเว้นภาษี
- สินค้าซึ่งมีวัตถุประสงค์แน่นอน เพื่อการบำบัดผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ ซึ่งสังกัดในกองทัพ หรือเพื่อป้องกันโรค (เวชกรรมป้องกัน)
- ผลิตภัณฑ์, วัสดุภัณฑ์ทางการแพทย์และโรงพยาบาล, ทางการศึกษา, เสื้อผ้า, เครื่องนอน, อาหารและวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการสร้างที่พักพิงของพลเรือนและโดยเฉพาะสำหรับผู้หญิงและเด็ก เว้นไว้แต่จะไม่มีเหตุผลที่สำคัญพอจะทำให้เชื่อได้ว่าสินค้านั้นจะถูกดัดแปลงไปเพื่อจุดหมายอื่นหรือเพื่อประโยชน์ทางการทหารอย่างแน่นอน ซึ่งส่งเพิ่มให้เข้าศึกเพื่อทดแทนสินค้าของเข้าศึกซึ่งมีความประสงค์สนับสนุนจุดมุ่งหมายทางการทหาร
- สิ่งของซึ่งส่งให้เชลยศึก รวมทั้งหีบห่อของส่วนตัวและสิ่งของบรรเทาทุกข์เป็นส่วนรวม ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า วัสดุภัณฑ์ บริภัณฑ์ทางการแพทย์ ทางศาสนา เพื่อการศึกษา และวัฒนธรรม ตลอดจนการกีฬา
- สินค้าซึ่งเว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น ต้องห้ามจากการยึดคร่าตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ หรือโดยการจัดการเป็นพิเศษระหว่างภาคีคู่พิพาท

เป็นจารีตประเพณีสำหรับชาติเป็นกลางในอันที่จะจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้ภาคีคู่พิพาททั้งสองฝ่ายเกี่ยวกับประเภทสินค้า กำหนดเวลา และเส้นทางการขนส่งสินค้า ซึ่งเป็นประเภทที่ยกเว้นจากการเป็นสินค้าต้องห้ามและได้รับการอนุมัติว่าเป็นสินค้าที่ไม่เป็นอันตราย เมื่อถูกส่งเข้าไปในความครอบครองของภาคีคู่พิพาทหรือดินแดนที่ถูกยึดครอง

๗.๔.๒ เอกสารรับรองว่าไม่เป็นสินค้าต้องห้าม เป็นเอกสารซึ่งออกให้โดยกงสุลของภาคีคู่พิพาทหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายแก่เรือต่างชาติเป็นกลาง (navicert) หรืออากาศยานชาติเป็นกลาง (aircert) รับรองว่าสินค้าที่ถูกขนส่งได้รับการตรวจสอบแล้วโดยปกติจากท่าต้นทางและพบว่าเป็นสินค้าไม่ต้องห้าม จุดมุ่งหมายของ navicert หรือ aircert คือเพื่ออำนวยความสะดวกควบคุมสินค้าต้องห้ามของภาคีคู่พิพาทโดยรบกวนและทำให้เกิดความล่าช้าน้อยที่สุดต่อการค้าพาณิชย์ของชาติเป็นกลาง ใบรับรองมิได้เป็นการรับประกันว่าเรือหรืออากาศยานนั้นจะถูกขึ้นตรวจค้น (visit and search) ไม่ได้ หรือสินค้านั้นจะถูกยึดคร่าไม่ได้ (สถานะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นการเปลี่ยนสถานะของเรือชาติเป็นกลาง ระหว่างเวลาที่มีการออกใบรับรองและในเวลาที่ทำ การสกัดกั้น (intercept) ในทะเล อาจทำให้ใบรับรองนั้นหมดสภาพลง) ในทางตรงกันข้ามการที่ไม่มี navicert หรือ aircert ก็มีสาเหตุโดยชอบที่จะเข้าทำการจับกุมยึดคร่าสินค้านั้น navicert และ aircert ออกให้โดยภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิการขึ้นตรวจค้น visit and

search ของภาคีคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่ง การยอมรับ navicert หรือ aircert โดยเรือหรืออากาศยาน ชาติเป็นกลางไม่ก่อให้เกิด "การให้บริการที่ไม่เป็นกลาง" (unneutral service) ขึ้นแต่อย่างใด

๗.๕ การมีสถานะเป็นข้าศึก

เรือใดๆ ซึ่งปฏิบัติการโดยชักธงชาติข้าศึกและอากาศยานใดๆซึ่งติดเครื่องหมายชาติข้าศึก ย่อมถูกถือว่าเป็นศัตรู (enemy character) อย่างไรก็ดีตาม ข้อเท็จจริงที่ว่าเรือสินค้าชักธงชาติเป็นกลางหรืออากาศยานติดเครื่องหมายชาติเป็นกลางไม่จำเป็นที่จะก่อให้เกิดสถานะความเป็นกลางเสมอไป เรือสินค้าใดๆ หรืออากาศยานพลเรือนใดๆ ซึ่งภาคีคู่พิพาทเป็นเจ้าของหรืออยู่ในความควบคุมย่อมมีสถานะเป็นข้าศึก โดยไม่คำนึงถึงว่าจะปฏิบัติการภายใต้ธงของชาติเป็นกลางหรือติดเครื่องหมายของชาติเป็นกลางหรือไม่ เรือและอากาศยานซึ่งมีสถานะเป็นข้าศึกอาจถูกปฏิบัติต่อโดยภาคีคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งเช่นเดียวกันกับที่พวกเขาปฏิบัติต่อเรือหรืออากาศยานข้าศึกที่แท้จริง

๗.๕.๑ การได้รับสถานะของเรือรบหรืออากาศยานทหารข้าศึก เรือสินค้าชาติเป็นกลางและอากาศยานพลเรือนมีสถานะเป็นข้าศึกอาจถูกปฏิบัติต่อในฐานะเรือรบข้าศึกและอากาศยานทหารจากภาคีคู่พิพาทเมื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เข้ามีส่วนร่วมโดยตรงในการเป็นปฏิปักษ์ในฝ่ายข้าศึก
๒. กระทำการในขีดความสามารถใดๆ ในฐานะเป็นเรือช่วยรบหรือเรือสนับสนุนทางทหาร (Naval or military auxiliary) ในกองทัพข้าศึก

๗.๕.๒ การได้รับสถานะของเรือสินค้าข้าศึกหรืออากาศยานพลเรือน เรือสินค้าชาติเป็นกลางและอากาศยานพลเรือนซึ่งได้รับสถานะเป็นข้าศึกอาจจะถูกปฏิบัติต่อในฐานะเป็นเรือสินค้าข้าศึกหรืออากาศยานจากภาคีคู่พิพาท เมื่อเข้าปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๑. ปฏิบัติการโดยตรงภายใต้การควบคุมบังคับบัญชา, ปฏิบัติตามคำสั่ง, การถูกเช่าเหมาลำ, การรับจ้างหรือการอำนวยความสะดวกของข้าศึก
๒. ปฏิบัติการต่อต้านความพยายามที่จะพิสูจน์ทราบฝ่ายรวมถึงการขึ้นตรวจค้น visit and search

๗.๖ การขึ้นตรวจค้น (Visit and search)

การขึ้นตรวจค้น Visit and search คือ วิธีการ Means^๖ ซึ่งเรือรบหรืออากาศยานทหารของภาคีคู่พิพาทใช้ในการตรวจสอบสถานะของเรือสินค้าว่าเป็นของฝ่ายชาติเป็นกลางเมื่อพบเรือนั้นนอกน่านน้ำชาติเป็นกลาง, ลักษณะของสินค้าในเรือนั้นว่าเป็นสินค้าต้องห้ามหรือได้รับการยกเว้นหรือไม่, ท่าทางการปฏิบัติของเรือสินค้าว่าสุจริตหรือเป็นศัตรู (Innocent or Hostile) และข้อเท็จจริงอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพิพาท เรือรบจะถูกดำเนินการ Visit and search ไม่ได้ การห้าม Visit and search ในเขตแดนชาติเป็นกลางได้รับการขยายออกไปถึงช่องแคบระหว่างประเทศซึ่งทับซ้อนทะเลอาณาเขตของชาติเป็นกลางและช่องทางการเดินเรือผ่านน่านน้ำหมู่เกาะ เรือชาติเป็นกลางซึ่งปฏิบัติการให้บริการในภารกิจของรัฐบาลซึ่งมิใช่ทางการค้าจะถูก Visit and search ไม่ได้ เรือสินค้าของชาติเป็นกลางซึ่งอยู่ในขบวนคอนวอยของเรือรบชาติเป็นกลางชาติเดียวกัน (ชาติเป็นกลางต่างชาตินั้นไม่ได้) ย่อมได้รับการยกเว้นจาก Visit and search ด้วย แม้ว่าผู้บัญชาการขบวนคอนวอยจะถูกกำหนดให้ทำบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้บังคับหน่วยเรือรบภาคีคู่พิพาทที่เข้าสกัดกั้นเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศด้านลักษณะของเรือและสินค้าที่บรรทุกซึ่งอาจถูก Visit and search โดยวิถีทางอื่นซึ่งใช้กันอยู่ในกระบวนภายใต้การรับผิดชอบของตน หากผู้บัญชาการขบวนคอนวอยพิจารณาได้ว่าเรือที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตนมีลักษณะท่าที (Character) เป็นเข้าศึกหรือบรรทุกสินค้าต้องห้าม ก็อาจจำเป็นต้องถอนอำนาจการคุ้มครองที่มีต่อเรือซึ่งละเมิดนั้นโดยยอมให้ขึ้น Visit and search โดยเรือรบที่เข้าสกัดกั้นและอาจถูกยึดได้โดยเรือรบภาคีคู่พิพาท

๗.๖.๑ ขั้นตอนของ Visit and search ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติ Visit and search หรือไม่มีคำแนะนำพิเศษออกโดยสายการบังคับบัญชาในระหว่างการพิพาทกันด้วยอาวุธ กระบวนการดังต่อไปนี้อาจดำเนินการได้โดยเรือรบสหรัฐฯ ซึ่งใช้สิทธิของภาคีคู่พิพาทในการ Visit and search

- ก. Visit and search ควรดำเนินการอย่างนุ่มนวลแบบเนียนและระมัดระวัง
- ข. ก่อนที่จะสั่งให้เรือนั้นหยุด เรือรบควรชักธงชาติขึ้น การเรียกให้หยุดอาจกระทำโดยยิงนัดดินเปล่าหรือโดยสัญญาณธงสากล SN หรือ SQ หรือโดยวิธีการที่ยอมรับต่างๆ เรือที่ถูกสั่งให้หยุดหากเป็นเรือสินค้าชาติเป็นกลางจะต้องหยุด, ชักธงของตนขึ้นและต้องไม่ต่อต้านขัดขืน ถ้าเรือที่ถูกสั่งให้หยุดเป็นเรือเข้าศึกยอมไม่ผูกพันตามนี้ และอาจต่อสู้ขัดขืนได้โดยชอบแม้โดยการใช้อำกำลังแต่ก็ต้องเสี่ยงภัยต่อผลจากการถูกทำลายหรือทำให้เสียหายได้

^๖ การปิดล้อมทำให้พลเรือนในเขตปิดล้อมอดอาหารเป็น Method of warfare ซึ่งต้องห้าม Blockade เป็น Method ในขณะที่ Visit and search เป็น Means of Warfare

- ค. ถ้าเรือที่ถูกสั่งให้หยุดหลบหนีก็อาจจะถูกติดตามและถูกใช้มาตรการบังคับจับกุม ถ้าจำเป็น
- ง. เรือที่ถูกสั่งให้หยุดถูกจับกุม เรือรบควรส่งเรือเล็กซึ่งมีนายทหารชั้น Visit and search ถ้ากระทำได้นายทหารคนที่สองควรเดินทางไปกับนายทหารซึ่งรับผิดชอบการตรวจสอบ นายทหารทั้งสองนายและพลประจำเรือเล็กอาจถืออาวุธสุดแล้วแต่ผู้บังคับการเรือจะเห็นสมควร
- จ. ถ้าการ Visit and search ในทะเลมีอันตรายหรือกระทำไม่ได้ เรือชาติเป็นกลางอาจถูกควบคุมโดยเรือที่สั่งให้หยุดหรือเรือรบสหรัฐฯ ถ้าอื่นๆ หรืออากาศยานทหารสหรัฐฯ ไปยังสถานที่ใกล้ที่สุด (นอกน่านน้ำของชาติเป็นกลาง) ซึ่งสามารถจะทำการ Visit and search ได้โดยสะดวกและปลอดภัย เรือชาติเป็นกลางไม่ถูกผูกพันให้ต้องลดธงลง (เพราะมิได้ถูกจับยึดคร่า) แต่จำต้องกระทำตามคำสั่งของเรือหรืออากาศยานที่ควบคุมนั้น
- ฉ. นายทหารที่ชั้น Visit and search ควรตรวจสอบเอกสารประจำเรือก่อนสิ่งอื่น เพื่อให้ทราบแน่ชัดหรือตรวจสอบให้แน่นอนถึง Character ของเรือ ทำเรือที่ออกจากต้นทางและทำเรือจุดหมายปลายทางประเภทของสินค้า ประเภทของการจ้าง (Manner of employment) และข้อเท็จจริงอื่นๆ เอกสารการรับจ้างขนส่งจะถูกตรวจสอบควรจะรวมถึงประกาศนียบัตรการจดทะเบียนสัญชาติของเรือ รายชื่อลูกเรือ ผู้โดยสาร สมุดปูมเรือ ใบตรวจโรค ผู้ร่วมเช่าเหมาลำ อินวอยซ์ (ใบตราส่งสินค้า) หรือใบสำแดงสินค้า B/L ใบตรวจสอบของกงสุล ใบประกาศนียบัตรว่าไม่เป็นสินค้าต้องห้าม และใบแสดงว่าเป็นสินค้าถูกกฎหมาย
- ช. ใบเอกสารต่างๆ ในเรื่องความถูกต้องตามกฎหมายของสินค้า สัญญาจ้างรับขนของ หรือจุดหมายปลายทาง ซึ่งทางเรื่อนำมาแสดงนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องได้รับการเชื่อถือเสมอไป และถ้าหากมีข้อสงสัยบริษัทเจ้าของเรืออาจถูกสอบถามและเรือตลอดจนระวางสินค้าอาจถูกตรวจค้น
- ซ. เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามเพื่อความปลอดภัยทางทหาร นายทหารที่ชั้น Visit and search จะต้องบันทึกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ Visit and search ในสมุดปูมของเรือลำที่ชั้น Visit and search นั้น รวมทั้ง วันที่และสถานะการณ์ของการเข้า Intercept ด้วย การ Visit and search ควรกระทำให้ชอบด้วยกฎหมาย โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร ลงลายมือชื่อ และยศของนายทหาร

สัญญาบัตรที่ Visit and search และไม่จำเป็นต้องเปิดเผยชื่อเรือรบและชื่อผู้
การเรือที่ชุด Visit and search สังกัด

๗.๖.๒ การ Visit and search โดยอากาศยานทหาร แม้ว่าอากาศยานทหาร
จะมีสิทธิ Visit and search ก็ตาม แต่ก็ไม่มีแนวทางการปฏิบัติระหว่างประเทศว่าจะใช้สิทธินี้กัน
อย่างไร ตามปกติ Visit and search เรือลำหนึ่งโดยอากาศยานลำหนึ่งนั้นกระทำได้โดยกำหนดทิศ
ทางและเส้นคุ้มกันไปยังบริเวณของเรือรบของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม ซึ่งจะทำการ Visit and
search หรือนำไปสู่ท่าเรือของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม Visit and search โดยอากาศยานจากอากาศ
ยานอีกลำหนึ่งนั้นสามารถกระทำได้โดยกำหนดทิศทางให้อากาศยานที่จะถูก Visit and search
บินไปภายใต้การคุ้มกันไปยังพื้นที่ลงจอดที่สะดวกที่สุดและใกล้ที่สุดของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม
(การปฏิบัติการของเครื่องบินขับไล่ของสหรัฐฯ ต่อเครื่องบินพาณิชย์ซึ่งบรรทุกผู้ก่อการร้ายปาเลส
ไตน์ ซึ่งยิงชาวอเมริกันเสียชีวิตบนเรือโดยสาร Achilles Lauro)

๗.๗ การปิดล้อม

๗.๗.๑ กล่าวทั่วไป การปิดล้อมเป็นการปฏิบัติการอันเป็นปฏิบัติเพื่อป้องกันเรือและ/
หรืออากาศยานของทุกชาติ ไม่ว่าจะเป็ชาติศัตรูหรือชาติเป็นกลางจากการเข้าสู่ท่าเรือที่กำหนด
ท่าอากาศยาน สนามบิน หรือพื้นที่ชายฝั่ง ซึ่งเป็นของหรือยึดครองโดยหรืออยู่ภายใต้การควบคุม
ของชาติศัตรูชาติหนึ่ง จุดมุ่งหมายของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในการสถาปนากการปิดล้อมคือ การ
ปฏิเสธการใช้เรือหรืออากาศยานของข้าศึกหรือของชาติเป็นกลางในการลำเลียงขนส่งบุคคลและ
สินค้าไปยังหรือจากดินแดนข้าศึก ในขณะที่สิทธิของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในการ Visit and
search ก็เพื่อการห้ามหรือจำกัดการเคลื่อนย้ายของสินค้าต้องห้าม สิทธิของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม
ในการปิดล้อมนั้นมีจุดประสงค์เพื่อป้องกันขัดขวางเรือและอากาศยาน โดยไม่คำนึงถึงสินค้าจาก
การข้ามเขตกำหนดและประกาศเพื่อแยกข้าศึกออกจากร่านน้ำหรือห้วงอากาศสากล

๗.๗.๒ กฎจารีตประเพณี เพื่อที่จะให้มีผลใช้บังคับตามกฎหมายระหว่างประเทศ การปิดล้อมจะต้องปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้

๗.๗.๒.๑ การสถาปนากการปิดล้อม การปิดล้อมจะสถาปนาขึ้นได้ก็แต่โดยรัฐ
บาลของชาติที่เป็นฝ่ายในสงคราม ซึ่งตามปกติจะกระทำโดยการประกาศของรัฐบาลที่เป็นฝ่ายใน
สงครามหรือโดยผู้บัญชาการกองกำลังที่ทำการปิดล้อม ซึ่งกระทำการในนามของรัฐบาลของตน
การประกาศควรจะต้องประกอบด้วยอย่างน้อยวันเริ่มต้นการปิดล้อม ขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของ
อาณาบริเวณที่ปิดล้อมและระยะเวลาผ่อนผันให้เรือฝ่ายเป็นกลางและอากาศยานฝ่ายเป็นกลางได้
ออกไปนอกบริเวณเขตปิดล้อม

๗.๗.๒.๓ การแจ้งเตือน เป็นจารีตประเพณีของชาติที่เป็นฝ่ายในสงครามในอันที่จะสถาปนาการปิดล้อมขึ้นนั้นจะต้องแจ้งชาติที่เกี่ยวข้องทั้งปวงให้ทราบถึงสถานะของตน เพราะว่าการที่ทราบถึงการมีอยู่ของการปิดล้อมเป็นสิ่งสำคัญประการแรกของการตีฝ่าและความพยายามที่จะฝ่าการปิดล้อมนั้น (ดูข้อ ๗.๗.๔) เรือชาติเป็นกลางและอากาศยานชาติเป็นกลางมีสิทธิเสมอที่จะได้รับการแจ้งเตือนเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นให้ทราบถึงอาณาบริเวณที่จะทำการปิดล้อม รูปแบบของการแจ้งเตือนไม่เป็นสิ่งสำคัญเท่ากับสาระสำคัญของเนื้อหาใจความ

๗.๗.๒.๓ ผลบังคับใช้ การปิดล้อมจะต้องมีผลบังคับใช้ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อมีการใช้กำลังภาคพื้น, อากาศ หรือกำลังเรือดำน้ำ หรือกำลังอื่นๆ ซึ่งพอเพียงที่จะทำให้การเข้าไปหรือออกจากเขตปิดล้อมนั้นมีอันตราย ความต้องการให้มีผลบังคับใช้มิได้ห้ามการไม่มีอยู่ชั่วคราวของกองกำลังปิดล้อม ถ้าหากการไม่มีอยู่นั้นเกิดเนื่องมาจากสภาพอากาศหรือเนื่องจากเหตุผลอื่นใดอันเชื่อมโยงกับการปิดล้อม (เช่น การไล่ติดตามผู้ที่ฝ่าการปิดล้อมเป็นต้น) หรือแม้แต่การมีผลใช้บังคับนั้นจะต้องการให้เส้นทางทุกเส้นทางที่เป็นไปได้ที่จะทำให้การปิดล้อมนั้นถูกควบคุมไว้

๗.๗.๒.๔ การไม่ลำเอียง การปิดล้อมจะถูกใช้โดยไม่ลำเอียงต่อเรือและอากาศยานของชาติทั้งปวง การเลือกปฏิบัติโดยการปิดล้อมภาคีคู่พิพาทเพื่อประโยชน์ของหรือเพื่อขัดขวางประโยชน์ของเรือหรืออากาศยานของชาติใดชาติหนึ่ง รวมทั้งเรือหรืออากาศยานของตนเองหรือของชาติพันธมิตร ทำให้การปิดล้อมนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๗.๗.๒.๕ ข้อจำกัด การปิดล้อมต้องไม่กีดขวางการเข้าสู่หรือการออกไปจากท่าเรือหรือชายฝั่งของชาติเป็นกลาง ชาติเป็นกลางยังคงมีสิทธิที่จะเข้าทำการค้าที่เป็นกลางซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการค้าขายติดต่อดังกล่าวซึ่งมีแหล่งกำเนิดหรือมีจุดหมายปลายทางเป็นพื้นที่ปิดล้อม

๗.๗.๓ อำนาจในการเข้าออกพิเศษ แม้ว่าเรือรบชาติเป็นกลางและอากาศยานทหารจะไม่สามารถใช้สิทธิในการเข้าพื้นที่ปิดล้อมได้ แต่ผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งประกาศปิดล้อมอาจอนุญาตในการเข้าออกได้ การอนุญาตพิเศษอาจจะกระทำโดยมีเงื่อนไขว่ากองกำลังในการปิดล้อมพิจารณาความจำเป็นตามความเหมาะสม เรือชาติเป็นกลางและอากาศยานซึ่งประสบภัยพิบัติควรจะได้รับอนุญาตให้เข้าสู่พื้นที่ปิดล้อม และด้วยเหตุผลเดียวกันย่อมได้รับอนุญาตให้ออกไปจากพื้นที่ปิดล้อมได้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยผู้บัญชาการกองกำลังที่ปิดล้อมหรือรับผิดชอบในการดำรงสภาวะการปิดล้อมโดยการใช้อาวุธ เช่น ทุ่นระเบิด เช่นเดียวกันที่เรือชาติเป็นกลางและอากาศยานซึ่งบรรทุกสิ่งบรรเทาทุกข์ที่ชอบด้วยกฎหมายสำหรับประชาชนพลเรือนและผู้บาดเจ็บป่วยใช้ควรได้รับอนุญาตให้ผ่านเขตปิดล้อมได้

๗.๗.๔ การฝ่าหรือหรือพยายามที่จะฝ่าเขตปิดล้อม การฝ่าเขตปิดล้อมคือการผ่านของเรือหรืออากาศยานในเขตปิดล้อมโดยมิได้หรืออนุญาตให้เข้าหรือออกเป็นพิเศษจากกองกำลังฝ่ายปิดล้อม ความพยายามที่จะฝ่าการปิดล้อมจะเกิดขึ้นนับจากเวลาที่เรือหรืออากาศยานออกจากท่าเรือหรือสนามบินโดยมีเจตนาที่จะหลบหลีกการปิดล้อม ดำเนินต่อเรื่องไปจนถึงการฝ่าการปิดล้อมสำเร็จ การทราบถึงการปิดล้อมเป็นจุดเริ่มของการรุกฝ่าการปิดล้อมและความพยายามที่จะฝ่าการปิดล้อม การทราบอาจทำให้คาดการณ์ได้ว่าได้มีการประกาศการปิดล้อมแล้วและได้มีการแจ้งเตือนตามสมควรเพื่อให้มีผลต่อรัฐบาล มันไม่สำคัญว่าเรือหรืออากาศยานซึ่งในขณะที่ถูกสกัดกั้นนั้นมีจุดมุ่งหมายจะไปยังดินแดนเขตเป็นกลาง ถ้าพบอยู่ในเขตปิดล้อมอาจอนุมานได้ว่ามีความพยายามจะฝ่าการปิดล้อมซึ่งเรือหรืออากาศยานมีจุดมุ่งจะเดินทางไปยังท่าเรือเป็นกลางหรือสนามบินเป็นกลางซึ่งจะใช้เป็นจุดแวะพัก หรือไปยังเขตปิดล้อม การจับยึดเรือดังกล่าวเป็นปัญหาที่ต้องถกแถลงใน ๗.๑๐

๗.๗.๕ หนทางปฏิบัติร่วมสมัย กฎจารีตประเพณีของการปิดล้อมดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นกฎที่ใช้ในอดีตซึ่งเกิดขึ้นจากการนิยามและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาโดยมหาอำนาจทางเรือในระหว่างศตวรรษที่ ๑๙ กฎเกณฑ์ซึ่งสะท้อนดุลยภาพระหว่างสิทธิของผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งเป็นเจ้าของทะเลในการปิดท่าเรือและชายฝั่งข้าศึกไม่ให้ทำการค้าขายระหว่างประเทศได้ กับสิทธิของชาติเป็นกลางในการที่จะทำการค้าขายอย่างเป็นกลางต่อไป ซึ่งกองกำลังผู้เป็นฝ่ายในสงครามจะต้องกระทำให้รบกวนให้น้อยที่สุด กฎการปิดล้อมตั้งอยู่บนระบบของการควบคุมซึ่งถูกออกแบบมาให้มีผลรบกวนการค้าขายที่เป็นกลางอย่างจำกัด ซึ่งเป็นจารีตประเพณีซึ่งสัมพันธ์กับแนวประจำสถานีของเรือผิวน้ำแบบ close-in ในอาณาบริเวณของการปิดล้อม

การเพิ่มความสำคัญขึ้นของสงครามสมัยใหม่ซึ่งมุ่งหมายจะทำให้ข้าศึกโดดเดี่ยวอย่างสมบูรณ์จากความช่วยเหลือจากภายนอกและแหล่งทรัพยากรโดยมุ่งเป้าหมายไปยังเรือสินค้าของข้าศึก เช่นเดียวกับเรือรบ และการห้ามการค้าขายทั้งปวงที่เป็นกลางกับข้าศึกนั้นไม่เป็นสาระสำคัญอีกต่อไปโดยการปิดล้อมซึ่งสถาปนาขึ้นในรูปแบบที่เข้มงวดตามกฎหมายจารีตประเพณี ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ผู้เป็นฝ่ายทั้ง ๒ ข้างหาวิธีซึ่งแม้ว่าจะมีการอ้างถึงบ่อยๆ ว่าเป็นมาตรการของการปิดล้อมก็ไม่อาจเคลื่อนถอยกลับแนวความคิดทางจารีตประเพณีของการปิดล้อมแบบ close-in ได้ ที่เรียกกันว่าการปิดล้อมระยะไกลในสงครามโลกทั้งสองครั้งก็มีที่มาที่ไปจากกฎจารีตประเพณี และถูกพิจารณาว่าแทนที่สิทธิของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในการ reprisal ต่อการกระทำที่ผิดกฎหมายสงครามของฝ่ายข้าศึก ยิ่งไปกว่านั้นการพัฒนาเมื่อเร็วๆ นี้ของระบบอาวุธและ platform โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือดำน้ำ อากาศยานเหนือเสียงและขีปนาวุธ ทำให้การปิดล้อมใกล้ฝั่งเป็นเรื่องยาก แม้จะไม่ถึงกับเป็นไปไม่ได้ในการดำรงสภาวะอย่างอื่นๆ ไว้ นอกเหนือไปจากการพิพาทกันอย่างจำกัดหรือภายในภูมิภาค

ไม่เพียงแต่แนวโน้มนี้ ในหนทางปฏิบัติของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม (ระหว่างสงครามทั่วไป) นอกเหนือไปจากการสถาปนาการปิดล้อมซึ่งเป็นไปตามกฎจารีตประเพณี การปิดล้อมยังคงดำรงสืบเนื่องไปในฐานะเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการควบคุมการแย่งชิงผลประโยชน์ระหว่างผู้เป็นฝ่ายในสงครามและฝ่ายเป็นกลางในการพิพาทกันด้วยอาวุธที่มีลักษณะจำกัดยิ่งขึ้น ประสบการณ์ของสหรัฐฯ ในระหว่างสงครามเวียดนามได้ให้กรณีศึกษาในเรื่องนี้ การวางทุ่นระเบิดปิดล้อมเมืองท่าไฮฟองและเมืองท่าอื่นๆ ของเวียดนาม ซึ่งใช้ทุ่นระเบิดทำหน้าที่แทนนั้น ซึ่งก็เป็นไปตามมาตรการทางจารีตประเพณีในการสถาปนาเขตปิดล้อม การแจ้งเตือน ประสิทธิภาพ ข้อจำกัด และการไม่ลำเอียง ไม่เลือกปฏิบัติ แม้ว่าในเวลาที่ใช้ทุ่นระเบิดนั้นคำว่า "ปิดล้อม" จะถูกห้ามใช้ก็ตาม

๗.๘ การควบคุมของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในทันทีที่มีการปฏิบัติการทางเรือ

ในพื้นที่ถูกเงินหรือพื้นที่ที่จะมีการปฏิบัติการทางเรือ ผู้เป็นฝ่ายในสงครามฝ่ายหนึ่งอาจสถาปนาข้อจำกัดพิเศษในการปฏิบัติของเรือและอากาศยานชาติเป็นกลางได้ และอาจห้ามเรือและอากาศยานดังกล่าวเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว พื้นที่หรือเขตถูกเงินของการปฏิบัติการทางเรือคือพื้นที่ซึ่งการเป็นปฏิปักษ์จะบังเกิดขึ้นหรือกองกำลังของผู้เป็นฝ่ายในสงครามปฏิบัติการอยู่จริง ผู้เป็นฝ่ายในสงครามฝ่ายหนึ่งอาจจะมุ่งหมายที่จะปฏิเสธการเข้ามาของชาติเป็นกลางหรือปิดช่องแคบระหว่างประเทศไม่ให้เรือสินค้าชาติเป็นกลางผ่าน โดยมีข้อแม้ว่ามีเส้นทางอื่นที่มีความสะดวกเท่าเทียมกันยังคงเปิดอยู่ให้ฝ่ายเป็นกลางผ่านได้

๗.๘.๑ การควบคุมของผู้เป็นฝ่ายในสงครามต่อการคมนาคมสื่อสารในทะเล ผู้บังคับการเรือรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามอาจใช้อำนาจควบคุมเหนือการติดต่อสื่อสารของเรือสินค้าชาติเป็นกลางใดๆ ก็ได้หรือต่ออากาศยานพลเรือนซึ่งปรากฏตัวขึ้นในพื้นที่ถูกเงินของการปฏิบัติการทางเรือ ซึ่งอาจจะเป็นอันตรายหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการดังกล่าว เรือสินค้าหรืออากาศยานพลเรือนชาติเป็นกลางซึ่งอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคำบังคับของผู้เป็นฝ่ายในสงครามเกี่ยวกับการติดต่อ อาจถูกพิจารณาว่ามีการกระทำอันศัตรูและเสี่ยงที่จะถูกจับยึดคร่า การสื่อสารในยามวิกฤติอันชอบด้วยกฎหมายควรจะได้รับอนุญาตในขอบเขตซึ่งไม่ขัดขวางต่อความสำเร็จของภารกิจ การส่งคลื่นสื่อสารใดๆ ก็ตามไปยังผู้เป็นฝ่ายในสงครามฝ่ายตรงข้ามเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหารหรือกองกำลังทหาร ซึ่งไม่สอดคล้องกับภาระหน้าที่ของฝ่ายเป็นกลางในการละเว้นและการไม่ลำเอียงนั้นอาจเป็นผลให้เรือหรืออากาศยานเป็นกลางรับผิดชอบต้องถูกจับยึดคร่าหรือถูกทำลายได้

๗.๙ เขตเฉพาะหรือเขตสงคราม

การควบคุมของผู้เป็นฝ่ายในสงครามต่อพื้นที่ที่ถูกเงินของการปฏิบัติการทางเรือจะต้องแตกต่างอย่างชัดเจนจากหนทางปฏิบัติของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ในการกำหนดให้พื้นที่มหาสมุทรทั้งหมดเป็น "เขตเฉพาะ" (เพื่อการสงคราม) หรือเขตสงครามซึ่งการพาณิชย์นาวีของฝ่ายเป็นกลางจะต้องไม่ถูกขัดขวางและไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงพิเศษ ในทางยุทธการ/เขตเฉพาะ (เพื่อการสงคราม) สถาปนาขึ้นโดยผู้เป็นฝ่ายในสงครามทั้งสองฝ่าย โดยจะมีพื้นฐานอยู่บนสิทธิของการทำรีไซเคิลต่อการกระทำที่ถูกล่ามว่าผิดกฎหมายของข้าศึก และจะถูกใช้ในการพิจารณาใช้สิทธิในการควบคุมหรือจับยึดหรือทำลายเรือเป็นกลางซึ่งมิได้รับอนุญาตตามกฎหมายของการทำสงครามทางเรือ

เขตเฉพาะ (เพื่อการสงคราม) หรือเขตสงครามสถาปนาโดยผู้เป็นฝ่ายในสงครามในบริบทของสงครามจำกัดซึ่งมีคุณลักษณะของสภาวะการเป็นศัตรูในทะเลหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ จะถูกนำมาพิจารณาอย่างน้อยส่วนหนึ่งอย่างเป็นเหตุเป็นผล แม้ว่ามาตรการซึ่งบังคับให้ระบุพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของความขัดแย้งหรือการดำรงรักษาพาณิชย์นาวีที่เป็นกลางไว้ในระยะที่ปลอดภัยจากพื้นที่ที่มีการสู้รบจริงหรือมีแนวโน้มว่าจะเป็นพื้นที่การสู้รบ ในกรอบที่ว่าเขตดังกล่าวมีอยู่เพื่อเตือนเรือและอากาศยานเป็นกลางให้อยู่ห่างจากการรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามและด้วยเหตุนี้อาจลดอัตราการถูกทำลายอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บล้มตายหรือถูกทำลายสืบเนื่องข้างเคียง (ดูข้อ ๘.๑.๒.๑) และในกรอบที่ว่าพวกเป็นกลางนั้นมิได้เข้ายุ่งเกี่ยวกับการสงครามโดยไม่มีเหตุผลในฐานะที่เป็นพาณิชย์นาวีเป็นกลางโดยชอบด้วยกฎหมาย อย่างไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นการกระทำที่ถูกกฎหมาย อย่างไรก็ตาม การสถาปนาเขตดังกล่าวมิได้ทำให้ผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งกล่าวอ้างขึ้นพ้นจากพันธะผูกพันตามกฎหมายสงคราม (Law of Armed Conflict หรือ LOAC) ในอันที่จะงดเว้นจากการโจมตีเรือและอากาศยาน ซึ่งมีได้เป็นเป้าหมายที่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวสรุปอย่างสั้นๆได้ว่า Platform ซึ่งได้รับความคุ้มครองจะไม่สูญเสียสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองไปโดยเพียงเพราะการข้ามเส้นสมมติในมหาสมุทร ซึ่งขีดลากเส้นซึ่งลงโดยผู้เป็นฝ่ายในสงคราม

๗.๑๐ การจับกุมยึดคร่าเรือและอากาศยานเป็นกลาง

เรือสินค้าชาติเป็นกลางและอากาศยานพลเรือนที่รับผิดอยู่ในสถานะที่จะถูกจับกุมยึดคร่าโดยเรือรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามและโดยอากาศยานทหาร ถ้ากระทำการดังต่อไปนี้

๑. หลีกเลียงไม่พยายามจะแสดงตนหรือพิสูจน์ฝ่าย
๒. ขัดขืนการขึ้นตรวจค้น (Visit and search)
๓. บรรทุกสินค้าต้องห้าม
๔. ฝ่ายหรือพยายามฝ่าการปิดล้อม

๕. แสดงเอกสารปลอมหรืออันเป็นเท็จ ไม่มีเอกสารประจำเรืออันจำเป็นจะต้องมีหรือทำลายทำให้เสียไปหรือปิดบังซ่อนเร้นเอกสาร

๖. ผ่าฝืนกฎระเบียบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามภายในพื้นที่อุกฉกรรจ์ของการปฏิบัติการทางเรือ

๗. บรรทุกกำลังพลทางทหารหรือทางการพลเรือนของฝ่ายข้าศึก

๘. สื่อสารส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ของฝ่ายข้าศึก

เรือและอากาศยานที่ถูกจับจะถูกส่งไปยังท่าเรือหรือสนามบินซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม ในฐานะเป็นทรัพย์สินซึ่งจะต้องพิจารณาตัดสินโดยศาลทรัพย์สินโดย ปกติเรือรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามจะบรรจุ prize master และ prize crew ลงเรือที่จับกุมยึดคร่าได้เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ ซึ่งจะเหมาะสมหรือไม่ทรัพย์สินอาจจะต้องถูกควบคุมมายังท่าเรือโดยเรือรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามหรืออากาศยานทหาร ในกรณีหลังทรัพย์สินจะต้องเชื่อฟังคำสั่งบังคับของเรือคุ้มกันหรือเสี่ยงต่อมาตรการใช้กำลังบังคับ

เรือเป็นกลางหรืออากาศยานเป็นกลางซึ่งพยายามจะขัดขวางการจับกุมยึดคร่าโดยชอบจะเป็นหนทางให้ตนเองต้องตกอยู่ในฐานะต้องถูกมาตรการบังคับ โดยเรือรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามและอากาศยานทหาร และอาจถูกถือว่าเสี่ยงภัยทั้งปวงในการถูกทำลาย

๗.๑๐.๑ การทำลายทรัพย์สินซึ่งเป็นกลาง ความพยายามทั้งปวงที่สมเหตุสมผลจำเป็นจะต้องใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายเรือและอากาศยานเป็นกลางที่ถูกจับกุมมาได้ นายทหารที่ทำการจับกุมไม่ควรออกคำสั่งให้ทำลายโดยมิได้ดำเนินการใดๆ ทั้งปวงเพื่อให้แน่ใจว่าทรัพย์สินไม่สามารถที่จะถูกนำไปยังท่าเรือหรือสนามบินของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม และทั้งไม่สามารถที่จะปล่อยไปได้ตามความเห็นของตน มีความจำเป็นหรือไม่ที่ทรัพย์สินจะต้องถูกทำลาย นายทหารที่ทำการจับกุมยึดคร่าจะต้องจัดการให้ความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารและลูกเรือในกรณีดังกล่าว เอกสารประจำทรัพย์สินจะต้องปลอดภัย ถ้าเป็นไปได้ในทางปฏิบัติทรัพย์สินส่วนตัวของผู้โดยสารจะต้องปลอดภัย

๗.๑๐.๒ กำลังพลของเรือและอากาศยานเป็นกลางที่ถูกจับยึดคร่า นายทหารและลูกเรือของเรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนเป็นกลางที่ถูกจับยึดคร่า ซึ่งถือสัญชาติเป็นกลางจะไม่ต้องตกเป็นเชลยศึกและจะถูกส่งกลับประเทศของตนในทันทีที่สถานะการณ่อำนวยหรือเปิดช่องให้ กฎข้อนี้ใช้โดยเท่าเทียมกับนายเรือและลูกเรือของเรือชาติเป็นกลางและอากาศยานเป็นกลางซึ่งได้ถูกถือว่ามีลักษณะการกระทำเช่นเดียวกับเรือสินค้าพาณิชย์ของชาติศัตรูซึ่งควบคุมบังคับบัญชาโดยฝ่ายข้าศึกหรือต่อต้านขัดขืน Visit and search ถ้าอย่างไรก็ตาม เรือชาติเป็นกลางหรืออากาศยานชาติเป็นกลางซึ่งมีส่วนร่วมในการสู้รบในข้างของฝ่ายศัตรูหรือปฏิบัติงานให้ความช่วย

เหลือทางทหาร หรือทางเรือไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ แก่ข้าศึก ดังนั้นย่อมถูกถือว่ามีคุณลักษณะว่าเป็นเรือรบเข้าศึกหรืออากาศยานทหาร และเมื่อถูกจับนายทหารและลูกเรือย่อมจะตกเป็นเชลยศึก

บุคคลสัญชาติศัตรูซึ่งพบบนเรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนชาติเป็นกลาง ในฐานะผู้โดยสารผู้ซึ่งทำงานให้กับกิจการทหารของฝ่ายข้าศึกซึ่งอยู่บนเส้นทางที่จะให้ความช่วยเหลือกองกำลังทหารฝ่ายข้าศึกซึ่งเป็นลูกจ้างของทางราชการ หรือพลเรือนของฝ่ายศัตรูหรือผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในหรือต้องสงสัยว่าให้ความช่วยเหลือให้บริการด้านผลประโยชน์แก่ข้าศึกจะต้องตกเป็นเชลยศึก บุคคลสัญชาติศัตรูทั้งปวงอาจถูกเคลื่อนย้ายจากเรือหรืออากาศยานเป็นกลางไม่ว่าจะมีเหตุผลในการจับกุมยึดคร่า เนื่องจากเป็นทรัพย์สินเชลยหรือไม่ก็ตาม บุคคลสัญชาติศัตรูซึ่งไม่ตกอยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดดังกล่าวมานี้ย่อมจะไม่ถูกจับหรือถูกกักคุม

๗.๑๑ บุคลากรของผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งถูกกักคุมโดยรัฐบาลชาติเป็นกลาง

กฎหมายระหว่างประเทศยอมรับว่าดินแดนของชาติเป็นกลางซึ่งอยู่นอกเขตสงครามสามารถใช้เป็นสถานที่เพื่อการหลบภัยแก่สมาชิกซึ่งเป็นปัจเจกบุคคลของกองกำลังผู้เป็นฝ่ายในสงครามได้ และโดยกฎทั่วไปกำหนดให้รัฐบาลชาติเป็นกลางต้องไม่ส่งตัวบุคคลดังกล่าวกลับไปยังกองกำลังของฝ่ายเขาก็ค ชาติเป็นกลางต้องปฏิบัติต่อบุคลากรของกองกำลังของผู้เป็นฝ่ายในสงครามทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน

พลรบของผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งถูกจับได้บนเรือรบของชาติเป็นกลางหรืออากาศยานทหารของชาติเป็นกลางในน่านน้ำชาติเป็นกลางจะต้องถูกกักคุม พลเรือนของชาติที่เป็นฝ่ายในสงครามถูกจับกุมตัวได้บนเรือรบชาติเป็นกลางหรืออากาศยานทหารชาติเป็นกลางจะถูกส่งตัวกลับประเทศของตนไม่ได้

โดยคำนึงถึงลูกเรือประจำอากาศยานซึ่งมิได้เป็นอากาศยานทางการแพทย์ของชาติผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งลงจอดในดินแดนชาติเป็นกลาง ไม่ว่าจะโดยเจตนาจงใจหรือประมาทพลั้งเผลอไปก็ตามชาติเป็นกลางต้องกักคุมคนดังกล่าว

บทที่ ๘

กฎหมายว่าด้วยการกำหนดเป้าหมาย

๘.๑ หลักเกณฑ์ของเป้าหมายที่ขอบด้วยกฎหมาย

กฎหมายว่าด้วยการกำหนดเป้าหมายมีพื้นฐานอยู่บนหลักเกณฑ์ ๓ ประการของ LOAC ดังนี้

๑. สิทธิของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในการใช้ปัจจัย (means) ของการโจมตีทำลายข้าศึกนั้นไม่มีข้อจำกัด
๒. การโจมตีประชาชนพลเรือนต้องห้าม
๓. จะต้องมีความแตกต่างระหว่างพลรบและผู้ที่มีชีพพลรบเพื่อให้ผู้ที่มีชีพพลรบรอดพ้นจากภัยอันตรายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

หลักกฎหมายนี้บังคับใช้กับการกำหนดเป้าหมายโดยทั่วไปคู่ขนานไปกับหลักการทางทหาร อันได้แก่ ความมุ่งหมาย การรวมกำลัง และการออมกำลัง กฎหมายกำหนดให้เพียงแต่ว่าความมุ่งหมายหรือที่หมายทางทหารที่สำคัญเท่านั้นที่จะถูกโจมตีได้ แต่อนุญาตให้ใช้การรวมกำลังที่พอเพียงจำเป็นในการทำลายที่หมายเหล่านั้น ในเวลาเดียวกันการโจมตีทำลายสืบเนื่องข้างเคียงที่ไม่จำเป็นจะต้องหลีกเลี่ยงเท่าที่จะทำได้ และประกอบด้วยการบรรลุมิการกิจตลอดจนความปลอดภัยของกองกำลังต้องป้องกันการบาดเจ็บล้มตายและความทุกข์ทรมานของมนุษย์ (ทั้งทหารและพลเรือน) โดยไม่จำเป็น กฎหมายว่าด้วยการกำหนดเป้าหมายจึงกำหนดให้ใช้มาตรการระมัดระวังป้องกันต่างๆ ทั้งปวงที่สมเหตุสมผลจะต้องนำมาปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าเป้าหมายทางทหารเท่านั้นที่จะถูกทำลาย ดังนั้นพลเรือนและทรัพย์สินของพลเรือนจะได้รับการยกเว้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้จากการทำลายล้างของสงคราม

๘.๑.๑ เป้าหมายทางทหาร เป้าหมายทางทหารเท่านั้นที่จะถูกโจมตีได้ เช่น พลรบและทรัพย์สินอื่นๆ ที่โดยธรรมชาติของทรัพย์สินนั้น สถานที่ตั้ง วัตถุประสงค์ในการใช้หรือการใช้จะเอื้ออำนวยอย่างมีประสิทธิภาพแก่อำนาจการสู้รบของข้าศึก หรือดำรงขีดความสามารถในการสู้รบของข้าศึก และการทำลาย, การยึดหรือทำให้หมดสภาพไปซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ย่อมก่อให้เกิดความได้เปรียบทางทหารอย่างสำคัญแก่ฝ่ายโจมตีภายใต้สภาวะแวดล้อมในขณะทำการโจมตี ความได้เปรียบทางทหารอาจเกี่ยวข้องกับข้อพิจารณาหลายหลากประการรวมทั้งความปลอดภัยของกองกำลังโจมตีด้วย

เป้าหมายที่เหมาะสมสำหรับการโจมตีด้วยกำลังทางเรือ รวมถึงเป้าหมายทางทหาร เช่น เรือรบข้าศึกและอากาศยานทหาร สิ่งอุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนกำลังทางเรือหรือทางทหาร ฐานทัพเรือหรือฐานที่ตั้งที่มั่นทางทหารบนฝั่ง สิ่งอำนวยความสะดวกในการสร้างและซ่อมเรือ คลังทหารและ

โรงงานทหาร น้ำมันเชื้อเพลิงหล่อลื่น พื้นที่วางสิ่งอุปกรณ์ ตู้เรือ สิ่งอำนวยความสะดวก ท่าเรือ สะพาน สนามบิน ยานพาหนะ ยานเกราะปืนใหญ่ คลังวัตถุระเบิด แหล่งพื้นที่รวมพล จุดขึ้นลงเรือ เส้นทางคมนาคมสื่อสาร และวัสดุอุปกรณ์ซึ่งใช้เพื่อการปฏิบัติการหรือสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร เป้าหมายทางเรือที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นรวมถึงเป้าหมายทางภูมิศาสตร์ด้วย เช่น ภูเขา, ช่องทางผ่าน สิ่งปลูกสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเชื้ออำนาจสนับสนุนการทหารและการกำลังพลเพื่อกิจการทหารหรือการปฏิบัติการทางเรือ เช่น ค่ายทหาร สิ่งอำนวยความสะดวกในการควบคุมบังคับบัญชาและการสื่อสาร ดึกอาคารกองบัญชาการ โรงเลี้ยงอาหารและประกอบอาหาร เป็นต้น

เป้าหมายทางเศรษฐกิจที่เหมาะสมสำหรับการโจมตีด้วยกำลังทางเรื่อนั้น รวมถึงสายการสื่อสารคมนาคม ทางรถไฟ สะพาน คลัง กระจับ เรือบรรทุกของสิ่งปลูกสร้างทางอุตสาหกรรม ซึ่งผลิตสิ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสงคราม ตลอดจนโรงงานไฟฟ้า เป้าหมายทางเศรษฐกิจของข้าศึกนั้นเป็นเป้าหมายทางอ้อม แต่เป็นสิ่งที่ให้การสนับสนุนศักยภาพสงครามของข้าศึกอย่างได้ผล และดำรงขีดความสามารถในการรบของข้าศึกซึ่งจะต้องถูกทำลาย

๘.๑.๒ ประชาชนพลเรือนและทรัพย์สินของประชาชนพลเรือน ประชาชนพลเรือนและทรัพย์สินของประชาชนพลเรือนจะถูกโจมตีไม่ได้ ทรัพย์สินของพลเรือนหมายรวมถึงกิจกรรมซึ่งมิใช่เป็นการสนับสนุนหรือดำรงขีดความสามารถในการรบของข้าศึก การโจมตีสิ่งปลูกสร้าง เช่น เขื่อน ฝาย เป็นอันต้องห้ามถ้าการทำลายนั้นส่งผลให้เกิดการสูญเสียชีวิตของประชาชนพลเรือน โดยไม่ได้สัดส่วนกับความได้เปรียบทางทหารที่จะได้รับ (ดูข้อ ๘.๕.๑.๗) เช่นเดียวกันกับการทำลายอาหาร พืชพันธุ์ธัญหาร การเพาะปลูก ปศุสัตว์ น้ำดื่ม และทรัพย์สินอื่นๆ ที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนพลเรือน เพื่อจุดมุ่งหมายพิเศษในการปฏิเสธมิให้ประชาชนพลเรือนใช้เป็นอันต้องห้าม

๘.๑.๒.๑ การบาดเจ็บล้มตายและความเสียหายข้างเคียง ไม่เป็นการผิดกฎหมายในการที่จะทำให้ประชาชนพลเรือนบาดเจ็บล้มตายโดยไม่เจตนาหรือทำให้เกิดการเสียหายสืบเนื่องข้างเคียงแก่ทรัพย์สินของพลเรือน ระหว่างการโจมตีที่เป้าหมายทางทหารที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่การบาดเจ็บล้มตายหรือทรัพย์สินที่เสียหายสืบเนื่องข้างเคียงจะต้องไม่เกินกว่าเหตุเมื่อเปรียบเทียบกับความได้เปรียบทางทหารที่คาดว่าจะได้รับจากการโจมตีในการตัดสินใจว่า "ความได้เปรียบทางทหาร" หมายถึง ประโยชน์หรือความได้เปรียบที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิบัติการทางทหารซึ่งการโจมตีเป็นส่วนหนึ่งถือว่าเป็นทั้งหมดและมีใช่จากส่วนแยกหรือส่วนเฉพาะของปฏิบัติการนั้น ผู้บัญชาการหน่วยเรือจะต้องใช้ความระมัดระวังที่สมเหตุสมผลโดยคำนึงถึงข้อพิจารณาทางด้านการทหารและมนุษยธรรมไปพร้อมๆ กัน เพื่อให้อัตราการบาดเจ็บล้มตายและสูญเสีย เสียหายทางพลเรือนน้อยที่สุด โดยบรรณารกกิจตลอดจนหน่วยมีความ

ปลอดภัยด้วยในทุกขณะ ผู้บัญชาการจะต้องตัดสินใจว่าการบาดเจ็บล้มตายความสูญเสียเสียหายซึ่งทรัพย์สินนั้นจะเกินเลยกว่าความจำเป็นทางทหารหรือความได้เปรียบทางทหารที่จะได้รับหรือไม่ โดยอยู่บนมาตรฐานของความบริสุทธิ์ใจและมีเหตุมีผลตามข้อเท็จจริงที่ตนมีอยู่ เช่นเดียวกันผู้บังคับบัญชาต้องตัดสินใจโดยอาศัยข้อความจริงที่ทราบและความสมเหตุสมผลที่มีอยู่ รวมทั้งความต้องการที่จะอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรต่างๆ และบรรลุภารกิจสำเร็จ ไม่ว่าจะต้องยอมรับเลือกหนทางปฏิบัติในการโจมตีถ้ามีอยู่ในมืออย่างสมเหตุสมผล เพื่อลดการบาดเจ็บล้มตายของประชาชนพลเรือนและความสูญเสียเสียหายของทรัพย์สินพลเรือนลง

๘.๑.๓ ข้อพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในการก่อให้เกิดความสูญเสียเสียหายสืบเนื่องต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติระหว่างการโจมตีต่อเป้าหมายทางทหารที่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับบัญชามีพันธะผูกพันในอันที่จะต้องหลีกเลี่ยงความสูญเสียเสียหายที่ไม่จำเป็นต่อสิ่งแวดล้อมในบริบทของความเหมาะสมที่จะกระทำและการบรรลุภารกิจ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนั้นตราบเท่าที่ความจำเป็นทางทหารอนุญาต วิธีการและปัจจัยในการทำสงคราม (Methods and means of warfare) ควรจะใช้และดำเนินการไปได้ โดยคำนึงถึงการปกป้องคุ้มครองและสงวนรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติโดยไม่มีเจตนาจำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจ การทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติอย่างถาวรจากถอนโคนกว้างขวางและล้างผลาญเป็นอันต้องห้าม ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลมาจากการโจมตีเป้าหมายทางทหารที่ชอบด้วยกฎหมายเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการวิเคราะห์เป้าหมาย

๘.๒ การสงครามผิวน้ำ

ตามหลักเกณฑ์ทั่วไปเรือรบผิวน้ำอาจใช้ระบบอาวุธตามแบบของเรือโจมตีเข้าศึกบนผิวน้ำได้น้ำ และในอากาศได้ ไม่ว่าที่ใดซึ่งจะต้องอยู่นอกเขตเป็นกลาง (ในสถานะการณ์พิเศษในเมื่อเรือรบเข้าศึกและอากาศยานเข้าศึก อาจถูกโจมตีในเขตเป็นกลางได้ตามที่อธิบายไปแล้วในบทที่ ๗) LOAC เกี่ยวข้องกับการรบผิวน้ำในเบื้องต้นเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองผู้ที่มีชีพหลบโดยใช้กฎซึ่งตั้งขึ้นเพื่อกำหนดเป้าโจมตีโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ เรือรวมทั้งอากาศยานเข้าศึกทั้งปวงย่อมอยู่ภายใต้ประเภทใดประเภทหนึ่งในสามประเภท คือ เรือรบ อากาศยาน และเรือสินค้า ตลอดจนอากาศยานพลเรือนกับเรือและอากาศยานที่ได้รับการยกเว้น

๘.๒.๑ เรือรบและอากาศยานทหารเข้าศึก เรือรบและอากาศยานทหารเข้าศึก รวมทั้งเรือและอากาศยานช่วยรบทางทหาร ย่อมจะถูกโจมตีทำลายหรือจับกุมยึดคร่า ณ ที่ใดก็ได้นอกเขตเป็นกลาง เป็นการต้องห้ามในการกำหนดเป้าหมายที่เรือรบหรืออากาศยานทหารเข้าศึกซึ่งโดยมีเจตนาสุจริตกำลังขอเวลาที่จะยอมแพ้ ในเมื่อเรือรบเข้าศึกได้แสดงเจตนาชัดเจนว่าจะยอมแพ้

แล้วโดยการชักธงชาติของตนลงและชักธงขาวขึ้น หรือการลอยลำขึ้นของเรือดำน้ำ หรือโดยการหยุดเครื่องและตอบรับสัญญาณของฝ่ายโจมตี หรือโดยการเอาเรือช่วยชีวิตลงน้ำ ฝ่ายโจมตีจะต้องยุติการโจมตี อากาศยานเข้าศึกซึ่งสูญเสียชีวิตการควบคุมบ่อยครั้งมักจะถูกติดตามโจมตีทำลาย เพราะไม่มีโอกาสจะแสดงการยอมแพ้ อีกประการหนึ่งเพราะถึงแม้จะสูญเสียชีวิตการควบคุมอากาศยานอาจจะหรืออาจจะไม่สูญเสียชีวิตการสู้รบ ยิ่งกว่านั้นอากาศยานยังคงเป็นวัสดุอุปกรณ์ทางทหารที่ยังคงมีค่าสำหรับการรบ ดังนั้น ตามปกติการยอมแพ้ในการรบทางอากาศจึงไม่ค่อยปรากฏ อย่างไรก็ตามถ้าแสดงการยอมแพ้อย่างสุจริตใจซึ่งสถานะการณ์ไม่เป็นอุปสรรคแล้วการยอมแพ้นั้นย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย นายทหารและกำลังพลประจำเรือรบและอากาศยานทหารตลอดจนช่วยรบซึ่งถูกทำลายหรือถูกยึดจะต้องตกเป็นเชลยศึก (ดูบทที่ ๑๑) ตราบเท่าที่ความต้องการทางทหารเร่งด่วนเปิดช่องให้ภายหลังการปะทะจะต้องใช้มาตรการทั้งปวงในการค้นหาและรวบรวมผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอัปปาง ตลอดจนผู้ตาย โดยไม่ชักช้า

กระบวนการทรัพย์สินเชลยไม่นำมาใช้สำหรับการจับกุมยึดคร่าเรือรบและตลอดจนเรือช่วยรบเข้าศึก เพราะว่าเรือของพวกเขาได้ตกเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลฝ่ายจับกุมในทันที

๘.๒.๒ เรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนเข้าศึก

๘.๒.๒.๑ การจับกุมยึดคร่า เรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนเข้าศึกอาจถูกจับกุมยึดคร่าได้ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดๆ นอกดินแดนชาติเป็นกลางโดยไม่จำเป็นต้อง visit and search ก่อนการจับกุมยึดคร่าแต่อย่างใด โดยมีเงื่อนไขว่าเจตจำนงในการยอมให้จับกุมของเข้าศึกอาจแสดงโดยวิธีทางใดๆ ก็ได้ เมื่อสถานะการณ์ทางทหารจำกัดขัดขวางไม่ให้มีโอกาasyึดคร่าจับกุมเรือหรืออากาศยานนั้นเป็นทรัพย์สินเชลย เรือหรืออากาศยานนั้นอาจถูกทำลายได้ เมื่อได้ใช้มาตรการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้แล้ว เพื่อการจัดการให้ความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารและลูกเรือ เอกสารประจำเรือ, อากาศยานเกี่ยวกับทรัพย์สินเชลยควรเก็บไว้ในที่ปลอดภัย และถ้าเป็นไปได้ในทางปฏิบัติทรัพย์สินส่วนตัวของผู้โดยสารควรเก็บไว้ในที่ปลอดภัยในทุกกรณี หากมีการทำลายทรัพย์สินเชลยที่ยึดมาได้จะต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาระดับเหนือตนขึ้นไปทันที

นายทหารและลูกเรือของเรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนเข้าศึกที่ถูกจับยึดได้ อาจตกเป็นเชลยศึกได้ ประชาชนศัตรูอื่นๆ บนเรือ, อากาศยานที่ถูกจับกุมยึดคร่าในกรณีที่เป็นผู้โดยสารเอกชนต้องตกอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายผู้จับกุม บุคคลสัญชาติเป็นกลางบนเรือสินค้าและอากาศยานพลเรือนเข้าศึกที่ถูกจับกุมยึดคร่าได้ไม่ต้องตกเป็นเชลยศึก เว้นแต่บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการกระทำอันเป็นศัตรูต่อหรือต่อต้านฝ่ายจับกุม หรือให้การช่วยเหลือบริการแก่เข้าศึก

๘.๒.๒.๒ การทำลาย ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทั้งกฎหมายจารีตประเพณีและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ห้ามการทำลายเรือสินค้าเข้าศึกโดยเรือผิวน้ำ เว้นแต่จะได้นำผู้โดยสารและลูกเรือไปไว้ในที่ปลอดภัยแล้ว ข้อบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับถ้าเรือสินค้าเข้าทำการต่อต้าน

ชัดเจนการจับกุมยึดคร่าหรือไม่ยอมหยุดเครื่องเมื่อได้รับคำสั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน London Protocol ๑๙๓๖ ซึ่งผู้เป็นฝ่ายในสงครามโลกครั้งที่ ๒ เกือบทุกประเทศได้เข้าร่วมได้บัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่า

"เว้นแต่ในกรณีเรือสินค้าชัดเจนปฏิเสธที่จะหยุดเมื่อได้รับคำสั่งโดยชอบหรือชัดเจน visit and search เรือรบไม่ว่าเป็นเรือผิวน้ำหรือเรือดำน้ำจะจมหรือทำให้เรือสินค้านั้นหมดสภาพที่จะแล่นต่อไปได้ก็ต่อเมื่อได้นำผู้โดยสาร ลูกเรือ และเอกสารประจำเรือไปไว้ในที่ปลอดภัยเสียก่อน เรือเล็กของเรือสินค้านั้นมิใช่ที่ปลอดภัย เว้นแต่ความปลอดภัยของผู้โดยสารและลูกเรือจะได้รับการประกันตามสภาวะของคลื่นลมท้องทะเลในขณะนั้น โดยผู้โดยสารและลูกเรือจะต้องไถ่แผ่นดินตามสมควรหรือมีเรือลำอื่นๆ อยู่ในสถานะที่เข้ามาช่วยเหลือผู้โดยสารและลูกเรือนั้นได้"

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ แนวทางปฏิบัติในการโจมตีเรือสินค้าเข้าศึกโดยเรือผิวน้ำและเรือดำน้ำโดยมิได้ให้คำเตือนก่อนและโดยมิได้จัดให้ผู้โดยสารและลูกเรือไปอยู่ในที่ปลอดภัยก่อนนั้น เป็นที่ยอมรับปฏิบัติกันในคู่สงครามทั้งสองฝ่ายซึ่งก็ยอมรับนำไปปฏิบัติกันจากข้อตกลงใน London Protocol ๑๙๓๖ ในตอนแรกการกระทำดังกล่าวถูกพิจารณาว่าเป็นรีโพรซัลต่อกรกระทำที่ผิดกฎหมายของเข้าศึกเมื่อสงครามดำเนินไปเรือสินค้าก็ได้รับการติดตามและจัดอยู่ในรูปขบวนคอนวอย เรือสินค้าทำการหาข่าวและเข้าร่วมทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม ในการต่อสู้เข้าศึกหรือดำรงขีดความสามารถในการสู้รบของเข้าศึก โดยเหตุนี้เรือสินค้าเข้าศึกจึงได้ถูกพิจารณาอย่างกว้างขวางว่าเป็นเป้าหมายทางทหารที่ของด้วยกฎหมายและจะถูกทำลายทันทีที่พบเห็น

แม้ว่ากฎใน London Protocol ๑๙๓๖ จะยังคงใช้บังคับอยู่ต่อไปสำหรับเรือรบผิวน้ำพิธีสารนี้จะถูกตีความโดยมุมมองของเทคโนโลยีปัจจุบัน รวมทั้งการติดต่อสื่อสารผ่านดาวเทียมอาวุธที่มีระยะยิงพันขอบฟ้าและระบบขีปนาวุธต่อต้านเรือเช่นเดียวกับแนวทางการปฏิบัติตามจารีตประเพณีของผู้เป็นฝ่ายในสงครามซึ่งเกี่ยวข้องกันระหว่างและสืบเนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ ด้วยเหตุนี้เรือสินค้าเข้าศึกอาจถูกโจมตีและทำลายโดยเรือรบผิวน้ำไม่ว่าจะมีการเตือนก่อนหรือไม่ก็ตามในสถานะการณ์ ดังต่อไปนี้

๑. ยืนยันปฏิเสธที่จะหยุดเมื่อได้รับคำสั่งขอให้หยุด
๒. กระทำการต่อต้านการ visit and search หรือการจับกุม
๓. เดินเรืออยู่ในกระบวนคอนวอยภายใต้การคุ้มกันของเรือรบหรืออากาศยานทหารเข้าศึก
๔. ติดตามอาวุธ
๕. ถ้าเข้าร่วมในการหาและรวบรวมข่าว ช่วยเหลือ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดๆ ในระบบการข่าวกรองของกองทัพเข้าศึก

๖. ถ้ากระทำการด้านการปฏิบัติการช่วยรบทางเรือหรือทางทหารให้แก่กองทัพของข้าศึก

๗. ถ้าสนธิกำลังเข้ากับขีดความสามารถในการสู้รบของข้าศึกหรือดำรงขีดความสามารถในการสู้รบของข้าศึกตามกฎหมายของ London Protocol ๑๙๓๖ ภายใต้สถานะการณการเผชิญหน้าพิเศษ โดยเฉพาะเรือรบผิวน้ำที่ภัยอันตรายใกล้จะถึงหรือก็ตกกันขัดขวางการบรรดุมาระกิจ

กฎเกี่ยวกับการยอมแพ้และในการค้นหาและรวบรวมผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอับปางและค้นหาผู้เสียชีวิต ระบุอยู่ในข้อ ๘.๒.๑ ใช้บังคับกับเรือสินค้าข้าศึกและอากาศยานพลเรือนข้าศึกด้วยซึ่งอาจจะถูกโจมตีและถูกทำลายได้

๘.๒.๓ เรือสินค้าและอากาศยานข้าศึกที่ได้รับการยกเว้นจากการถูกทำลายและจับยึด มีเรือข้าศึกและอากาศยานข้าศึกบางชั้นบางประเภทที่ได้รับการยกเว้นจากกฎหมายว่าด้วยการสงครามทางเรือจากการจับยึดหรือทำลาย เพราะเหตุที่ได้ถูกใช้อย่างสุจริตในประเภทที่ได้รับการยกเว้น เรือและอากาศยานที่ได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษจะต้องไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการสู้รบ, ต้องไม่ได้ขัดขวางการยাত্রากำลังของพลรบ, ต้องแสดงเอกสารแสดงสถานะ (Identification) และรับกระบวนการตรวจสอบ และอาจถูกสั่งให้ออกไปนอกเขตการสู้รบ เรือและอากาศยานที่ได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษนั้น รวมถึง

๑. เรือและอากาศยานที่ถูกกำหนดให้และเข้าปฏิบัติการแลกเปลี่ยนเชลยศึก (เรือ/อากาศยาน cartel)

๒. เรือที่ได้รับออกแบบมาโดยเฉพาะและติดเครื่องหมายว่าเป็นเรือพยาบาล การขนส่งทางการแพทย์ และอากาศยานพยาบาล ชื่อและคุณลักษณะของเรือพยาบาลจะต้องแจ้งให้ผู้เป็นฝ่ายในสงครามทุกฝ่ายทราบไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ก่อนจะนำออกใช้ครั้งแรก หลังจากนั้นเรือพยาบาลจะต้องถูกใช้เฉพาะการให้ความช่วยเหลือบำบัดรักษา และขนส่งผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอับปาง ตัวเรือภายนอกต้องทาสีขาวและแสดงเครื่องหมายกาชาดซึ่งได้รับความคุ้มครองไว้ที่ข้างเรือและคาดฟ้า เรือพยาบาลอาจจะไม่ติดอาวุธ แม้ว่าลูกเรืออาจมีอาวุธเบาประจำกาย เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อป้องกันตนเองและป้องกันผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ และเรือต้องอับปาง การใช้หรือการครอบครองเครื่องเข้ารหัสเพื่อการส่งข่าวโดยเรือพยาบาลเป็นสิ่งต้องห้าม อากาศยานทางการแพทย์ไม่ว่าจะเป็นของพลเรือนหรือของทหารไม่ว่าจะเป็นแบบใช้ถาวรหรือใช้ชั่วคราว จะต้องให้เพื่อการเคลื่อนย้ายขนส่งผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอับปางเท่านั้น หรือเพื่อการขนส่งบุคลากรทางการแพทย์หรือบริภัณฑ์ทางการแพทย์ เรือจะติดอาวุธหรือทำการลาดตระเวนไม่ได้ อากาศยานทางการแพทย์จะต้องแสดงให้เห็นเครื่องหมายกาชาดอย่างชัดเจน เรือ

พยาบาล ยานพาหนะทางการแพทย์ และอากาศยานทางการแพทย์ ใช้โดยมีวัตถุประสงค์เดียวเพื่อจุดมุ่งหมายทางการแพทย์และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าจะถูกโจมตีโดยจงใจเจตนาไม่ได้

๓. เรือที่มีภารกิจทางศาสนา ทางกิจการวิทยาศาสตร์ที่มีไซ่ทางการแพทย์ หรือภารกิจทางไปรษณีย์ เรือที่มีภารกิจในทางเก็บรวบรวมข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีแนวโน้มไปในทางประยุกต์ใช้เพื่อการทหารไม่ได้รับยกเว้นจากการโจมตี

๔. เรือหรืออากาศยานที่ได้รับการรับรองว่าไม่เป็นอันตราย (Safe conduct) โดยมีการตกลงกันก่อน โดยผู้เป็นฝ่ายในสงคราม

๕. เรือเล็กแล่นตามชายฝั่ง (ออกทะเลเล็กไม่ได้) เรือประมงและเรือเล็กใช้ในกิจการค้าชายฝั่งในท้องถิ่น เรือดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามกฎของผู้บัญชาการหน่วยเรือของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม ซึ่งปฏิบัติการอยู่ในบริเวณนั้น

๖. เรือโดยสารพลเรือนขณะอยู่ในทะเลและอากาศยานพาณิชย์ สายการบินพลเรือนขณะบินอยู่อาจถูกจับยึดแต่ได้รับการยกเว้นจากการที่จะต้องถูกทำลาย แม้ว่าเส้นทางการคมนาคมสื่อสารโดยทั่วไปแล้วจะเป็นเป้าหมายทางทหารที่ชอบด้วยกฎหมายในสงครามสมัยใหม่ เรือโดยสารพลเรือนขณะอยู่ในทะเลและสายการบินพลเรือนขณะทำการบินได้รับการยกเว้นจากการถูกทำลาย เว้นแต่ขณะเผชิญหน้ากันได้ถูกใช้โดยฝ่ายข้าศึกเพื่อประโยชน์ในทางทหาร (เช่นการขนส่งทหารหรือสิ่งอุปกรณ์ทางทหาร) หรือปฏิเสธที่จะทำตามคำสั่งให้เดินทางไปในเส้นทางที่เรือเข้าสกัดกั้นหรืออากาศยานทหารกำหนด เรือโดยสารดังกล่าวซึ่งจอดอยู่ในท่าและสายการบินพาณิชย์ซึ่งจอดอยู่บนพื้นจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองจากการถูกทำลาย

ถ้าเรือหรืออากาศยานข้าศึกให้ความช่วยเหลือ ความพยายามในการปฏิบัติการทางทหารของข้าศึกไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ก็อาจถูกจับยึดหรือถูกทำลายได้ การปฏิเสธที่จะแสดงเอกสารหลักฐานประจำเรือหรืออากาศยานในทันทีเมื่อถูกจับยึดหรือถูกทำการร้องขอก็ทำให้มีข้อสันนิษฐานในทางกฎหมายอย่างเพียงพอที่จะถูกจับยึดหรือถูกทำลายได้แล้ว ชาติทั้งปวงมีพันธกรณีตามกฎหมายในอันที่จะไม่ถือเอาประโยชน์จากคุณลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายของเรือ, อากาศยานที่ได้รับการยกเว้น โดยการใช้เรือ, อากาศยานดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ในทางทหาร ในขณะที่มีลักษณะภายนอกที่ไม่เป็นอันตราย ตัวอย่าง เช่น การที่เวียดนามเหนือใช้เรือประมงเล็กๆ แล่นตามชายฝั่งที่ดูจากภายนอกไม่น่าจะมีอันตรายทำหน้าที่เป็นเรือส่งคำสั่ง บำรุงสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารในระหว่างสงครามเวียดนามนั้นเป็นการละเมิดกฎข้อนี้

๘.๓ สงครามเรือดำน้ำ

LOAC กำหนดกฎเกณฑ์ที่จำเป็นสำหรับเรือดำน้ำเช่นเดียวกันกับที่ใช้กับเรือผิวน้ำ เรือดำน้ำอาจใช้อาวุธตามแบบของตนในการโจมตีเรือผิวน้ำข้าศึก, เป้าเรือดำน้ำหรือเป้าทางอากาศใดๆ ที่อยู่นอกเขตเป็นกลางได้ เรือรบข้าศึกและอากาศยานทหารรวมทั้งเรือและอากาศยานช่วยรบทางทหาร (naval and military auxiliaries) อาจถูกโจมตีและทำลายโดยไม่มีการแจ้งเตือน กฎที่ใช้กับเรือผิวน้ำในกรณีที่เรือข้าศึกยอมแพ้อย่างสุจริตใจหรือแสดงเจตนาอย่างชัดเจนว่าจะกระทำเช่นนั้น ก็ยอมแสดงเจตนาเช่นนั้นต่อเรือดำน้ำได้ บริบทของความตึงเครียดทางทหารอนุญาตเปิดช่องให้เรือดำน้ำจะต้องทำการค้นหาและรวบรวมผู้บาดเจ็บป่วยไข้ภายหลังการสู้รบ การปฏิบัติการทางมนุษยธรรมที่ทำให้เรือดำน้ำจะต้องตกอยู่ในสถานะการณ์ลำบากหรือเป็นอุปสรรคต่อการบรรเทาภารกิจทางทหาร เรือดำน้ำควรแจ้งตำแหน่งที่พิกัดแลตลองของตำแหน่งที่คาดว่าจะมีผู้รอดชีวิตในโอกาสแรกแก่เรือผิวน้ำ อากาศยาน หรือหน่วยบนฝั่งที่มีขีดความสามารถที่จะเดินทางมาให้ความช่วยเหลือ

๘.๓.๑ การปฏิบัติการต่อเรือสินค้าข้าศึกโดยเรือดำน้ำ กฎการสงครามทางเรือเกี่ยวกับเรือดำน้ำในการปฏิบัติต่อเรือสินค้าข้าศึกได้ก่อให้เกิดส่วนของการพัฒนาของ LOAC ที่น้อยที่สุดอยู่ประการหนึ่ง แม้ว่าประสิทธิภาพประสิทธิผลของเรือดำน้ำในฐานะเป็นระบบอาวุธขึ้นอยู่กับขีดความสามารถในการดำอยู่ใต้น้ำและไม่ถูกตรวจจับ และแม้จะมีความเปราะบางมากเมื่ออยู่บนผิวน้ำ London Protocol ๑๙๓๖ (ข้อ ๘.๒.๒.๒) ก็มีได้ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างเรือดำน้ำและเรือรบผิวน้ำเท่าใด ในเมื่อคำนึงถึงการโจมตีต่อการเดินเรือพาณิชย์ของข้าศึก London Protocol ๑๙๓๖ กำหนดตระบูลงไปเลยว่า เว้นแต่ในกรณียืนยันที่จะปฏิเสธที่จะหยุดเรือเมื่อได้รับคำสั่งให้ทำเช่นนั้นหรือในกรณีที่การกระทำการต่อต้านชัดเจนไม่ยอมให้จับ เรือรบไม่ว่าจะเป็นเรือผิวน้ำหรือเรือดำน้ำไม่อาจจะทำลายเรือสินค้าข้าศึกได้ หากไม่นำผู้โดยสาร, ลูกเรือและเอกสารประจำเรือไปไว้ในที่ปลอดภัยก่อน ความยุ่งยากที่กำหนดให้เรือดำน้ำปฏิบัติต่อเป้าหมายเช่นเดียวกับที่เรือผิวน้ำปฏิบัติสะท้อนถึงหนทางการปฏิบัติของผู้เป็นฝ่ายในสงครามทั้งสองฝ่ายในสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อเรือดำน้ำโจมตีตามปกติและทำลายเป้าหมายโดยไม่แจ้งเตือนเรือสินค้าข้าศึก ในขณะที่ในกรณีที่การโจมตีโดยเรือผิวน้ำแนวทางการปฏิบัติเช่นนี้ได้ถูกพิจารณาว่าสมเหตุสมผลเช่นเดียวกับการริโพรซัลเพื่อตอบโต้การปฏิบัติที่ผิดกฎหมายของฝ่ายข้าศึกหรือเป็นขั้นตอนการปฏิบัติที่จำเป็นต่อเรือสินค้าที่ติดอาวุธ การเข้าร่วมขบวนคอนวอยและการรวมกำลังของกองเรือพาณิชย์กับอำนาจการสู้รบหรือการดำรงขีดความสามารถในการสู้รบของข้าศึก

สหรัฐฯ พิจารณาเห็นว่าตาม London Protocol ๑๙๓๖ ควบคู่กับแนวทางปฏิบัติตามจารีตประเพณีของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในระหว่างและภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้

กำหนดความรับผิดชอบให้แก่เรือดำน้ำให้จัดที่ปลอดภัยให้แก่ผู้โดยสารและลูกเรือ ตลอดจนเอกสารประจำเรือก่อนที่จะทำลายเรือสินค้า เว้นแต่

๑. เรือสินค้าเข้าศึกยืนยันที่จะปฏิเสธที่จะหยุดเมื่อได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติเช่นนั้น
๒. ขัดขึ้นต่อด้านการขึ้นตรวจค้น visit and search
๓. แล่นอยู่ในขบวนการคอนวอยของเรือรบเข้าศึกหรืออากาศยานทหารเข้าศึก
๔. ติดอาวุธ
๕. ร่วมในการหาและรวบรวมข่าวของระบบการข่าวกรองของเข้าศึก
๖. ปฏิบัติการตามขีดความสามารถในฐานะเป็นเรือช่วยรบของกองทัพเรือหรือกองทหารเข้าศึก
๗. เข้าศึกได้สนธิกำลังของการพาณิชย์นำวีเข้าในศักราชสงครามหรือการดำรงขีดความสามารถในการสู้รบของเข้าศึก และปฏิบัติตาม London Protocol ๑๙๓๖ ซึ่งภายใต้สถานะการณพิเศษของการเผชิญหน้าทำให้เรือดำน้ำต้องตกอยู่ในภยันตรายใกล้จะถึงหรือมีจะนั้นก็ขัดขวางเป็นอุปสรรคต่อการบรรเทาภารกิจ

๘.๓.๒ เรือและอากาศยานเข้าศึกซึ่งได้รับการยกเว้นจากการปฏิบัติของเรือดำน้ำ กฎการสงครามทางเรือค้ำหนึ่งถึงเรือและอากาศยานเข้าศึก ซึ่งได้รับยกเว้นจากการจับยึดและ/หรือทำลายโดยเรือผิวน้ำย่อมจะใช้กับเรือดำน้ำด้วย (ดูข้อ ๘.๒.๓)

๘.๔ การสงครามทางอากาศในทะเล

อากาศยานทหารอาจใช้อาวุธตามแบบโจมตีเรือผิวน้ำและอากาศยานทหารได้ รวมทั้งเรือ อากาศยานช่วยรบของกองทัพเรือและของทหาร ณ ที่ใดก็ได้นอกเขตเป็นกลาง เรือสินค้าเข้าศึกและอากาศยานพลเรือนอาจถูกโจมตีและทำลายได้โดยอากาศยานทหารเมื่ออยู่ภายใต้สถานะการณดังต่อไปนี้

๑. เมื่อยืนยันในการปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำสั่งค้ำบังคับจากอากาศยานที่เข้ามาสกัดกั้น
๒. เมื่อบินอยู่ในขบวนคอนวอยของเรือรบหรืออากาศยานทหารของเข้าศึก
๓. เมื่อติดอาวุธ
๔. เมื่อร่วมในการหาและรวบรวมข่าวของระบบการข่าวกรองของเข้าศึก
๕. เมื่อปฏิบัติการตามขีดความสามารถในฐานะเป็นเรือช่วยรบของกองทัพเรือหรือกองทหารเข้าศึก
๖. เมื่อสนธิกำลังเข้าอยู่ในศักราชสงครามหรือการดำรงขีดความสามารถในการสู้รบของเข้าศึก

ในเมื่อความจำเป็นทางทหารเปิดช่องให้อากาศยานทหารถูกกำหนดให้ค้นหาผู้บาดเจ็บป่วยไข้ หรือเรือต้องอับปางในทะเล ภายหลังจากการสู้รบ โดยแจ้งตำแหน่งของผู้รอดชีวิตในโอกาสแรกให้แก่เรือผิวน้ำ อากาศยานหรือหน่วยบนฝั่งที่มีขีดความสามารถในการให้ความช่วยเหลือ

ในประวัติศาสตร์ การยอมแพ้ของเรือต่ออากาศยานข้าศึกเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก แต่อย่างไรก็ตาม ข้าศึกจะต้องยอมแพ้โดยสุจริตภายใต้สถานการณ์ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคต่อการบังคับให้มีการยอมจำนนหรือมีการแสดงออกอย่างชัดเจนว่ามีเจตนาจะกระทำเช่นนั้นแล้ว ข้าศึกจะถูกโจมตีไม่ได้

๘.๕.๑ เรือและอากาศยานข้าศึกซึ่งได้รับยกเว้นจากการขัดขวางโดยอากาศยาน กฎการสงครามทางเรือเมื่อคำนึงถึงเรือและอากาศยานข้าศึกซึ่งได้รับยกเว้นจากการจับยึดและ/หรือทำลายโดยเรือผิวน้ำให้นำมาใช้กับอากาศยานทหารด้วย (ดูข้อ ๘.๒.๓)

8๘.๕ การโจมตีด้วยวิธี Bombardment

เพื่อจุดมุ่งหมายของเอกสารฉบับนี้ คำว่าการโจมตีหมายถึงการโจมตีด้วยวิธี "Bombardment" ซึ่งหมายถึงการทำลายเป้าหมายบนบกด้วยกำลังทางเรือและการทำลายเป้าหมายบนพื้นดินด้วยกำลังทางอากาศต่อเป้าหมายซึ่งเป็นฝ่ายข้าศึกบนพื้นดินด้วยอาวุธตามแบบรวมทั้งปืนใหญ่ เรือ จรวด และขีปนาวุธ ตลอดจนจรวดพาวุธส่งทางอากาศ การสงครามทางบกได้มีการอภิปรายแล้วใน ข้อ ๘.๒ ถึง ๘.๔

๘.๕.๑ กฎทั่วไป สหรัฐฯ เป็นภาคีอนุสัญญากรุงเฮกฉบับที่ IX (๑๙๐๗)^๑ ว่าด้วยการ Bombardment ด้วยกำลังทางเรือในเวลาสงคราม ซึ่งอนุสัญญานี้ได้ก่อให้เกิดกฎทั่วไปว่าด้วยการโจมตีเป้าหมายบนฝั่งด้วยกำลังทางเรือ กฎนี้ได้รับการพัฒนาต่อไปด้วยแนวทางการปฏิบัติตามจารีตประเพณีในสงครามโลกครั้งที่ ๑ และ ๒ สงครามเวียดนาม สงครามพอล์คแลนด์/ มัลดีนัส และสงครามอ่าวเปอร์เซีย เป็นการเน้นย้ำว่ากฎเหล่านี้คือ หลักการกว้างๆ ของ LOAC ซึ่งผู้เป็นฝ่ายในสงครามต้องห้ามมิให้ใช้ผู้ที่มีไซพลรบเป็นเป้าหมายในการโจมตีโดยตรง และการทำให้บาดเจ็บทุกข์ทรมานที่เกิดจากความจำเป็นหรือโดยไม่จำเป็น (Sirius)^๒ จะต้องหลีกเลี่ยงและการทำลายล้างอย่างล้างผลาญซึ่งทรัพย์สินเป็นอันต้องห้าม การที่จะให้แนวความคิดทางด้านมนุษยธรรมดังกล่าวเป็นผลจะต้องปฏิบัติตามกฎทั่วไปในการ Bombardment ดังนี้

๘.๕.๑.๑ การทำลายที่หักอก้าย การทำลายอย่างล้างผลาญซึ่งที่หักอก้ายหรือโดยจงใจเจตนาทำลายพื้นที่ชุมชนอยู่อาศัยหนาแน่น รวมทั้งเมืองนครและหมู่บ้านเป็นอันต้องห้าม

^๑ เช่นเดียวกับประเทศไทย

^๒ Superfluous Injury or Unnecessary Suffering

วัตถุประสงค์ทางทหารภายในเมือง นคร หรือหมู่บ้าน อาจถูกโจมตีได้ ถ้าจำเป็นเพื่อกวาดล้าง ทำให้ข้าศึกยอมจำนนด้วยการเสียเวลา, ชีวิตและทรัพยากรทางกายภาพน้อยที่สุด การทำให้ประชาชนพลเรือนบาดเจ็บล้มตายโดยไม่เจตนาหรือทำลายทรัพย์สินของประชาชนพลเรือน อันเป็นผลสืบเนื่องข้างเคียงจากการโจมตีจะต้องไม่มากเกินไปโดยพิจารณาจากความได้เปรียบทางทหารที่คาดหวังจะได้รับจากการโจมตี (ข้อ ๘.๑.๒.๑)

๘.๕.๑.๒ การก่อให้เกิดความหวาดกลัว การ Bombardment เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวต่อประชาชนพลเรือนเป็นอันต้องห้าม

๘.๕.๑.๓ เมืองนครที่ไม่มีกำบังหรือเขตปลอดภัยที่ตกลงกันไว้ ผู้เป็นฝ่ายในสงครามต้องห้ามโจมตีเมืองหรือนครซึ่งไม่มีกำบังและเปิดให้เข้าได้ทันทีโดยไม่ต่อต้าน ไม่ว่าผู้เป็นฝ่ายในสงครามจะเข้าไปเองหรือให้พันธมิตรเข้าไป เมืองหรือนครที่อยู่หลังแนวข้าศึกซึ่งโดยนิยามแล้วไม่อาจจะไม่มีกำบังหรือเป็นเมืองเปิดและมีเป้าหมายทางทหารที่อยู่ในเมืองก็อาจจะถูกทำลายโดยการโจมตีด้วยการ Bombardment ได้ เขตปลอดภัยที่ตกลงกันยอมได้รับการยกเว้นจากการโจมตี

๘.๕.๑.๔ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ สิ่งปลูกสร้าง และหน่วยแพทย์ (ทั้งเคลื่อนที่ได้และติดอยู่กับที่) ยานพาหนะทางการแพทย์และบริภัณฑ์ทางการแพทย์ รวมตลอดถึงคลังบริภัณฑ์ทางการแพทย์จะถูกโจมตีโดยจงใจเจตนาไม่ได้ ผู้เป็นฝ่ายในสงครามจะต้องแน่ใจว่าสิ่งปลูกสร้างทางการแพทย์นั้นตั้งอยู่ในสถานะที่การโจมตีต่อเป้าหมายทางทหารในบริเวณพื้นที่นั้น ไม่อาจทำอันตรายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวได้^{*} ถ้าสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ถูกใช้เพื่อจุดมุ่งหมายทางทหารโดยไม่สอดคล้องกับภารกิจทางมนุษยธรรม และถ้าได้มีการเตือนตามสมควรแล้วว่าถ้าหากยังใช้สิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวอยู่ต่อไป จะส่งผลให้สถานที่นั้นไม่ได้รับการคุ้มครองอีกต่อไปนั้น ไม่ได้ได้รับความสนใจ (unheeded) แล้วสิ่งปลูกสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นอาจจะถูกโจมตีได้ เครื่องหมายทางการแพทย์ที่เด่นชัด, ก๊าซหรือเสี้ยววงเดือนแดง จะต้องถูกแสดงไว้ให้ชัดเจนบนสิ่งปลูกสร้างทางการแพทย์หรือหน่วยแพทย์ เพื่อจะแสดงตนว่าอยู่ในสถานะที่จะได้รับการคุ้มครอง วัตถุประสงค์ใดๆ ที่ได้รับการยอมรับในฐานะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์จะถูกโจมตีไม่ได้ ไม่ว่าจะแสดงเครื่องหมายที่ได้รับการคุ้มครองไว้หรือไม่ก็ตาม

* โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลอานาการ รพ.สส. และโรงพยาบาลอีกหลายแห่งตั้งอยู่ใกล้เขตทหารมากเกินไปจนอาจเป็นอันตรายต่อการโจมตีสืบเนื่องข้างเคียงได้

๘.๕.๑.๕ เขตโรงพยาบาลพิเศษและเขตเป็นกลาง เมื่อเขตโรงพยาบาลและเขตเป็นกลางได้รับการสถาปนาขึ้นโดยข้อตกลงพิเศษของผู้เป็นฝ่ายในสงครามแล้ว ย่อมได้รับความคุ้มครองจากการโจมตีตามที่ตกลงกันได้

๘.๕.๑.๖ สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ทางศาสนา วัดนธรรมและการกุศล สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ใช้เพื่อการศาสนา ศิลปะ หรือการกุศล อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์และสิ่งปลูกสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ทางศาสนา วัดนธรรมและการกุศลจะถูกโจมตีไม่ได้ในเมื่อมิได้ใช้เพื่อประโยชน์ในการทหาร เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นนั้นเองที่จะประกันให้แน่ใจว่าสิ่งปลูกสร้างหรืออนุสรณ์สถานนั้นได้แสดงเครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองไว้ อย่างชัดเจนแล้ว ในขนาดตามแบบเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบ่งออกทางทแยงตามยาวเป็นรูปสามเหลี่ยม ๒ รูป รูปบนเป็นสีดำ และรูปล่างเป็นสีขาว

๘.๕.๑.๗ เขื่อนและฝาย เขื่อนกั้นน้ำท่วมและสิ่งปลูกสร้างอื่นใดซึ่งถ้าถูกทำลายลงหรือแตกทำลายจะปล่อยน้ำมาท่วมหรือปล่อยพลังงานออกมาทำอันตรายแก่ประชาชนพลเรือน จะถูกทำลายไม่ได้ ถ้ามีแนวโน้มจะทำอันตรายแก่ผู้ที่มีไซพลรบมากเป็นความจำเป็น เมื่อเทียบกับความได้เปรียบทางทหารที่จะได้รับจากการทิ้งระเบิดนั้น ในทางกลับกันสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีพลังงานอันตรายที่ปลดปล่อยออกมาได้ ซึ่งผู้เป็นฝ่ายในสงครามให้อยู่ที่นั่นเพื่อเป็นโล่ป้องกันการปฏิบัติการทางทหารย่อมไม่ได้รับความคุ้มครอง

๘.๕.๒ การเตือนก่อนการโจมตี ในเมื่อสถานะการณ์ทางทหารเปิดช่องให้ ผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารควรต้องใช้ความพยายามที่สมเหตุสมผลทุกประการในการเตือนประชาชนพลเรือนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงเป้าหมายทางทหารที่จะถูกโจมตี การเตือนอาจกระทำในแบบทั่วไปมากกว่าจะเจาะจงจุดที่จะทำการโจมตี มิฉะนั้นจะเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุมารกิจ

๘.๖ การสงครามทางบก

แนวทางของย่อหน้านี้เสนอความเห็นทั่วไปของหลักการพื้นฐานของกฎการสงครามทางบก เพื่อให้เข้าใจการปฏิบัติของ LOAC ซึ่งให้อยู่ในการสงครามทางบก

๘.๖.๑ การกำหนดเป้าหมายของการสงครามทางบก มีเฉพาะพลรบและที่หมายทางทหารเท่านั้นที่โจมตีได้ ผู้ที่มีไซพลรบและทรัพย์สินของพลเรือนไม่อาจเป็นเป้าหมายของการโจมตีได้ การบาดเจ็บล้มตายอันเกิดจากการโจมตีโดยไม่เจตนาและการสูญเสียชีวิตเนื่องจากการโจมตีที่เกิดแก่ทรัพย์สินของพลเรือน ซึ่งเกิดขึ้นจากการโจมตีต่อเป้าหมายทางทหารที่ขอบด้วยกฎหมายจะต้องไม่มากเกินไป เมื่อเทียบกับความได้เปรียบหรือผลประโยชน์ทางทหารที่ได้รับจากการโจมตี และเมื่อสถานะการณ์ทางทหารเปิดช่องให้การแจ้งเตือนล่วงหน้าควรจะได้ดำเนินการหากการโจมตีอาจเป็นอันตรายต่อผู้ที่มีไซพลรบในพื้นที่ที่มีการโจมตี

๘.๖.๒ การให้ความคุ้มครองพิเศษ ตามกฎหมายการสงครามทางบก ประชาชนบางกลุ่ม, สถานที่และทรัพย์สินอาจได้รับการคุ้มครองพิเศษจากการโจมตี การคุ้มครองขึ้นอยู่กับการยอมรับสถานะที่ได้รับความคุ้มครองและเครื่องหมายพิเศษ และเครื่องหมายได้ถูกใช้เพื่อจุดมุ่งหมายนั้น (ดูข้อ ๑๑.๙) ความล้มเหลวที่มีได้มีการแสดงเครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ได้รับการคุ้มครอง มิได้ทำให้ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองสถานที่หรือวัตถุสิ่งของเป็นเป้าหมายที่ชอบด้วยกฎหมายไปได้ ถ้าสถานะภาพนั้นแสดงเป็นอย่างอื่น (ดูข้อ ๑๑.๙.๖) อย่างไรก็ตามบุคคลผู้ได้รับความคุ้มครองที่มีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบก็จะสูญเสียสถานะภาพที่ได้รับการคุ้มครองนั้นและอาจถูกโจมตีขณะยกกำลังเช่นเดียวกัน การใช้สถานที่และทรัพย์สินที่ได้รับการคุ้มครองโดยไม่ชอบเพื่อประโยชน์ในทางทหารจะเป็นผลให้ต้องถูกโจมตีโดยชอบด้วยกฎหมายระหว่างการฝ่าฝืนนั้น

๘.๖.๒.๑ บุคคลผู้ได้รับความคุ้มครอง บุคคลผู้ได้รับคุ้มครองรวมทั้งผู้บาดเจ็บป่วยไข้และเรือต้องอับปาง (ดูข้อ ๑๑.๔) ผู้ที่กระโดดร่มลงมาจากเครื่องบินที่ประสบอันตรายควบคุมไม่ได้ กำลังจะระเบิดหรือกำลังจะตกไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำของข้าศึกหรือไม่ เพราะกฎหมายเขียนไว้เพียงเท่านี้ และเชลยศึก (ดูข้อ ๑๑.๗) ประชาชนพลเรือน และผู้ที่มีชีพหลบ เช่น บุคลากรทางการแพทย์และอนุศาสนาจารย์ (ดู ๑๑.๕) และบุคคลที่ถูกกักคุม (ดู ๑๑.๘) ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น

๘.๖.๒.๒ สถานที่และทรัพย์สินที่ได้รับการคุ้มครอง รวมทั้งเมือง นคร ที่ไม่มีการป้องกันและเขตปลอดทหารที่ตกลงกันได้ (ดูข้อ ๘.๕.๑.๓) และเขตโรงพยาบาลพิเศษที่ตกลงกันได้ ตลอดจนเขตเป็นกลาง (ดูข้อ ๘.๕.๑.๕) ทรัพย์สินที่ได้รับการคุ้มครอง รวมถึงอนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ และสิ่งปลูกสร้างผลงานทางศิลปะ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ และศาสนา วัฒนธรรม และสิ่งปลูกสร้างทางการกุศล รวมทั้งอนุสาวรีย์ด้วย (ดูข้อ ๘.๕.๑.๖)

๘.๖.๒.๓ สิ่งแวดล้อม การโต้แย้งอภิปรายในข้อพิจารณาเรื่องสิ่งแวดล้อมระหว่างการพิพาทกันด้วยอาวุธ อยู่ในข้อ ๘.๑.๓ การใช้ยาฆ่าพืช (Herbicidal) ระบุอยู่ในข้อ

บทที่ ๙ อาวุธตามแบบและระบบอาวุธ

๙.๑ กล่าวทั่วไป

บทนี้กล่าวถึงข้อพิจารณาทางกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้อาวุธตามแบบและระบบอาวุธ เป็นหลักการขั้นพื้นฐานของ LOAC ว่าสิทธิของชาติทั้งปวงที่พิพาทกันด้วยอาวุธในอันที่จะเลือกวิธีการและปัจจัยในการสงคราม (methods and means of warfare) นั้นไม่มีข้อจำกัด หลักกฎหมายนี้ปรากฏอยู่ในแนวความคิดเรื่องการใช้อาวุธที่ผิดกฎหมาย และ methods of warfare ซึ่งได้รับการออกแบบไว้ก่อให้เกิดความบาดเจ็บทุกซ์ทรมานเกินความจำเป็นหรือไม่จำเป็น (Sirus)¹ นั้นเป็นอันต้องห้าม แนวความคิดที่แทรกเข้ามาคืออาวุธซึ่งโดยธรรมชาติของอาวุธนั้นไม่มีสมรรถนะที่จะเล็งหรือกำหนดทิศทางให้มุ่งตรงไปทำลายเฉพาะเป้าหมายทางทหาร (indiscriminated effect) แต่อาจทำให้ผู้ที่มีโชพลรบต้องตกอยู่ในความเสี่ยงเท่าๆ กับพลรบแล้ว อาวุธนั้นย่อมต้องห้ามเนื่องมาจากเป็นอาวุธที่ไม่จำแนกเป้าหมาย มีอาวุธอยู่ไม่กี่ชนิด เช่น ลูกปืนใหญ่บรรจุสารพิษ เป็นต้น ย่อมเป็นอาวุธที่ผิดกฎหมายไม่ว่าจะใช้อย่างไรก็ตาม (คือแม้จะจำแนกเป้าหมายได้โดยการเล็งยิงก็ตาม) ส่วนอาวุธชนิดอื่นๆ อาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อมีการแก้ไขตัดแปลง เช่น การชุบหัวกระสุนด้วยยาพิษ อาวุธชนิดอื่นๆ อาจผิดกฎหมายในการใช้ เช่น การตั้งทุ่นระเบิดชนิดกระทุบระเบิดให้ทำลายทั้งเรือที่ไม่เกี่ยวข้องในการรบ เช่นเดียวกับเรือสินค้า ข้าราชการและสุดท้ายอาวุธใดๆ อาจจะถูกตั้งไม่ให้มีจุดมุ่งหมายที่ผิดกฎหมายเมื่อมันมุ่งตรงไปทำลายผู้ที่มีโชพลรบและทรัพย์สินตลอดจนชีวิตของผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง (ดูบทที่ ๑๑ ผู้ที่มีโชพลรบ)

ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนายทหารเรือก็ได้แก่ LOAC ว่าด้วยทุ่นระเบิดกับระเบิดตอร์ปิโด ลูกระเบิดที่ติดกันเป็นพวง (cluster bomb) และอาวุธลูกระเบิดที่แตกเป็นสะเก็ดระเบิด อาวุธที่มีขนาดช่วงเวลา อาวุธเพลิง อาวุธที่ปล่อยพลังงานออกมา และอาวุธที่มีระยะยิงพันซอบฟ้า อาวุธแต่ละชนิดแต่ละระบบนี้จะถูกประเมินในแง่ที่ว่ามันมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิด Sirus หรือไม่จำแนกเป้าหมาย

๙.๑.๑ Unnecessary Suffering อาวุธสังหารบุคคลได้ถูกออกแบบไว้ให้สังหารหรือทำอันตรายต่อพลรบของข้าศึก และเป็นการชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าจะก่อให้เกิดความตาย ความเจ็บปวด และทุกซ์ทรมานก็ตาม ส่วนอาวุธซึ่งออกแบบไว้ให้ก่อ Sirus นั้นต้องห้าม เพราะระดับของความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บหรือตายนั้นได้ถูกก่อกำขึ้นโดยไม่จำเป็น หรือเห็นได้ชัดว่าไม่ได้สัดส่วนกับความได้เปรียบทางทหารที่จะได้รับอันเนื่องมาจากการใช้อาวุธนั้น ลูกปืนใหญ่บรรจุยาพิษและ

¹ Superfluous Injury or Unnecessary Suffering

กระสุนของอาวุธเบาที่ก่อให้เกิด Sirius เข้าลักษณะดังกล่าวเช่นเดียวกับการใช้อาวุธซึ่งตรวจพบไม่ได้ด้วยรังสี X-RAY เช่น แก้วหรือพลาสติกใส โดยเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ เจ็บปวดซึ่งบรรจุอยู่ในวัตถุระเบิดทางทหารนั้นต้องห้าม เพราะสะเก็ดอาวุธดังกล่าวเป็นอุปสรรคกีดกันการรักษาอาการบาดเจ็บหรือบาดเจ็บโดยไม่จำเป็น การใช้อาวุธดังกล่าวเป็นส่วนประกอบของวัตถุระเบิด เช่นสะเก็ดชิ้นเล็กๆ บรรจุในลูกระเบิด หรือเป็นวัตถุห่อหุ้มดินระเบิดโดยไม่เจตนา² นั้นไม่ต้องห้าม² การใช้อาวุธปืนขนาด . ๕๐ caliber ต่อกองทัพของข้าศึก ไม่เป็นการละเมิดต่อกฎหมายว่าด้วย Sirius

๙.๑.๒ การไม่จำแนกเป้าหมาย อาวุธซึ่งไม่อาจควบคุมได้ เช่นไม่อาจควบคุมให้มุ่งตรงไปสู่เป้าหมายทางการทหารนั้นต้องห้าม เนื่องจากการไม่สามารถจำแนกเป้าหมายได้ ทุ่นระเบิดซึ่งปล่อยไปตามกระแสน้ำ และอาวุธปล่อยระยะไกลที่ไม่นำวิถี (เช่นจรวด V๑ และ V๒ ของเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่ ๒) นั้นต้องห้าม อาวุธซึ่งไม่จำแนกเป้าหมายเพียงเพราะมันอาจจะก่อให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายโดยไม่เจตนาหรือเป็นผลสืบเนื่องข้างเคียงต่อประชาชนพลเรือนในเมื่อการบาดเจ็บล้มตายนั้นไม่อาจคาดหมายได้ว่าจะเกินเลยไปกว่าความจำเป็นเมื่อพิจารณาจากความได้เปรียบทางทหารที่คาดหวังว่าจะได้รับลูกปืนใหญ่ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีสมรรถนะในการเล็งยิงไปในอัตราความแม่นยำที่สมเหตุสมผลยังเป้าหมายทางการทหารนี้มิใช่อาวุธไม่จำแนกเป้าหมายเพียงเพราะมันอาจผิดจากเป้าหมายได้ และอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายสูญเสียเสียหายสืบเนื่องข้างเคียงได้ ในทางกลับกันลูกระเบิดที่ทิ้งจากบอลลูนโดยไม่มีการควบคุม เช่นที่ทิ้งโดยบอลลูนของฝ่ายญี่ปุ่นลงยังฝั่งตะวันตกของสหรัฐฯ และแคนาดาในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งลูกระเบิดที่ทิ้งลงจากบอลลูนของญี่ปุ่นนี้ไม่มีสมรรถนะในการจำแนกเป้าหมายดังนั้นจึงผิดกฎหมาย

๙.๒ ทุ่นระเบิด

ทุ่นระเบิดถูกใช้อย่างได้ผลเพื่อปฏิเสธการใช้พื้นที่ทางทะเลของข้าศึก เพื่อป้องกันชายฝั่งและท่าเรือ ต่อต้านเรือผิวน้ำและต่อต้านเรือดำน้ำ ตลอดจนการปิดล้อม ทุ่นระเบิดเป็นอาวุธที่ชอบด้วยกฎหมายแต่มีแนวโน้มในการไม่จำแนกเป้าหมายทำให้ต้องมีกฎเกณฑ์พิเศษสำหรับการใช้และการวางทุ่นระเบิด โดย LOAC ชอบเขตและการไม่ควบคุมทุ่นระเบิดของทั้ง ๒ ฝ่ายในสงครามทางเรือระหว่างรัสเซีย-ญี่ปุ่นในปี ๑๙๐๔-๕ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อเรือสินค้าที่เป็นกลางทั้งในระหว่างสงครามและภายหลังจากสงครามยุติแล้ว และส่งผลให้เกิดอนุสัญญากรุงเฮกฉบับที่ VIII ๑๙๐๗ ว่าด้วยการวางทุ่นระเบิดกระทุ้งระเบิดโดยอัตโนมัติในทะเล จุดมุ่งหมายของอนุสัญญากรุงเฮกฉบับดังกล่าวก็เพื่อประกันความปลอดภัยของเรือฝ่ายเป็นกลางหรือไม่เกี่ยวข้อง

² เช่น ส่วนประกอบบางชิ้นของวัตถุระเบิดอาจเป็นพลาสติกได้

กับสงคราม กฎหมายกำหนดให้ทุ่นระเบิดต้องถูกสร้างให้ไม่ทำงานเมื่อหลุดจากสายโซ่ทอดประจำที่ อนุสัญญากรุงเฮกยังกำหนดให้มีการแจ้งเตือนเจ้าของเรือถึงการมีสนามทุ่นระเบิดอยู่เท่าที่สถานะการณ์ทางทหารเปิดช่องให้

แม้ว่าบทบัญญัติกรุงเฮกจะกระทำใน ๑๙๐๗ แต่ก็ยังคงเป็นกฎที่บัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรขึ้นเป็นพิเศษมุ่งตรงต่อการวางทุ่นระเบิดตามแบบในสงครามทางเรือ การพัฒนาทางเทคโนโลยีได้ก่อให้เกิดระบบอาวุธที่เห็นได้ชัดว่าไม่ร่วมสมัยกับผู้ร่างกฎดังกล่าวเลย แม้กระนั้นหลักการทั่วไปของกฎหมายก็ยังคงมีอยู่ในอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๐๗ ซึ่งยังคงรับใช้ในฐานะเป็นแนวทางของการทำสงครามทุ่นระเบิดทางเรือโดยชอบด้วยกฎหมาย

๙.๒.๑ เทคโนโลยีปัจจุบัน สงครามทุ่นระเบิดทางเรือสมัยใหม่เป็นอาวุธที่ใช้ได้หลายจุดมุ่งหมายและมีความหลากหลาย มีตั้งแต่แบบที่ไม่ซับซ้อนและกระตบระเบิดแบบไม่จำแนกเป้าหมายจนถึงแบบที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงแบบเลือกเป้าหมายได้ และใช้การนำวิถีสู่เป้าหมายได้ด้วย ทุ่นระเบิดในปัจจุบันอาจทำงานและจุดระเบิดโดยการกระทบทางกายภาพโดยเสียงหรือโดยอำนาจแม่เหล็ก หรือเป็นทุ่นระเบิดอิทธิพลเกิดจากการเปลี่ยนแปลงแรงกดดันของน้ำ อันเนื่องมาจากการกระทำของเรือที่แล่นผ่านอ่าววางโดยทางอากาศ โดยเรือผิวน้ำและเรือดำน้ำ ทุ่นระเบิดทางเรือถูกจัดเป็นอาวุธหรือทุ่นระเบิดที่ควบคุมได้ ทุ่นระเบิดที่พร้อมทำงานที่ทิ้งโดยการวางในระบบปลอดภัยหรือทำงานภายหลังจากการวาง จะจุดชนวนระเบิดต่อเมื่อสภาพแวดล้อมเป็นไปตามค่าที่ตั้งไว้ ทุ่นระเบิดที่ควบคุมได้จะไม่มีอำนาจการทำลายจนกว่าจะถูกกระตุ้นตามที่ได้ออกคำสั่งไว้

๙.๒.๒ การวางทุ่นระเบิดยามสงบ (เป็นความเห็นของอเมริกันเท่านั้น) ประกอบด้วย การดำเนินการเพื่อความปลอดภัยของประชาชนชาติตนเอง รัฐหนึ่งอาจวางทุ่นระเบิดชนิดกระตบระเบิดและชนิดควบคุมได้ในน่านน้ำภายในของรัฐตนเองในเวลาใดก็ได้ โดยจะมีประกาศแจ้งเตือนหรือไม่ก็ได้ รัฐอาจวางทุ่นระเบิดภายในน่านน้ำหมู่เกาะของตนเอง ตลอดจนทะเลอาณาเขตของตนเองในยามสงบ เมื่อเห็นจำเป็นสำหรับจุดมุ่งหมายเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ ถ้าทุ่นระเบิดพร้อมทำงานถูกวางในน่านน้ำหมู่เกาะหรือทะเลอาณาเขตจะต้องมีการแจ้งเตือนระหว่างประเทศระดับนานาชาติโดยเหมาะสมถึงการมีอยู่ของสนามทุ่นระเบิดและบริเวณของสนามทุ่นระเบิดนั้น เพราะสิทธิการผ่านโดยสุจริตอาจถูกระงับได้เพียงชั่วคราว ทุ่นระเบิดพร้อมทำงานจะต้องถูกเคลื่อนย้ายไปหรือทำให้หมดสภาพการทำงานในทันทีที่ภัยคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยที่ก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องมีสนามทุ่นระเบิดได้สิ้นสุดลง ทุ่นระเบิดพร้อมทำงานไม่อาจถูกวางในช่องแคบระหว่างประเทศหรือช่องทางเดินเรือภายในน่านน้ำหมู่เกาะในยามสงบได้ การวางทุ่นระเบิดแบบควบคุมในน่านน้ำหมู่เกาะของรัฐตนเองหรือทะเลอาณาเขตนั้นไม่เป็นกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องแจ้งหรือเคลื่อนย้าย

ทุนระเบิดวางในทะเลไม่อาจจะถูกวางในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขตหรือน่านน้ำหมู่เกาะของรัฐอื่นๆ ในยามสงบ โดยปราศจากความยินยอมของรัฐนั้น ทุนระเบิดแบบควบคุมอาจถูกวางในน่านน้ำระหว่างประเทศ (เช่น บริเวณที่อยู่ถัดจากทะเลอาณาเขตออกไป) ถ้าทุนระเบิดไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการใช้มหาสมุทรของผู้อื่นอย่างไม่สมเหตุสมผล การตัดสินพิจารณาว่าอะไรก่อให้เกิด "อุปสรรคขัดขวางที่ไม่สมเหตุสมผล" จะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติขององค์ประกอบจำนวนหนึ่ง, รวมทั้งความได้สัดส่วนของการวางทุนระเบิดดังกล่าว (ได้แก่ ความต้องการจำเป็นในการป้องกันตนเองของชาติที่วางทุนระเบิดนั้น), ขอบเขตของพื้นที่ที่จะวางทุนระเบิดการขัดขวาง (ถ้ามี) การใช้มหาสมุทรโดยชอบด้วยกฎหมายด้านอื่นๆ และระยะเวลาในการมีสนามทุนระเบิด เพราะว่าทุนระเบิดประเภทควบคุมได้มีก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเดินเรือ ดังนั้นการประกาศแจ้งเตือนระหว่างประเทศจึงไม่จำเป็นต้องกระทำ

ทุนระเบิดพร้อมทำงาน (กระทุบระเบิด) ไม่อาจถูกวางในน่านน้ำระหว่างประเทศก่อนจะเกิดสงครามขึ้น เว้นแต่จะเกิดสภาวะที่จำเป็นอย่างยิ่งเพื่อการป้องกันตนเองโดยลำพังหรือเป็นส่วนรวม ทุนระเบิดชนิดกระทุบระเบิดจะถูกวางในน่านน้ำระหว่างประเทศ ภายใต้สภาวะการณ์นั้นๆ จะต้องมีการแจ้งเตือนก่อนถึงบริเวณที่มีการวางทุนระเบิด รัฐที่วางทุนระเบิดในน่านน้ำระหว่างประเทศในยามสงบจะต้องจัดให้มีการเฝ้าสนามทุนระเบิดอย่างพอเพียงที่จะทำให้แน่ใจได้ว่าจะต้องมีการแจ้งเตือนที่เหมาะสมให้แก่เรือที่จะเข้ามาใกล้พื้นที่อันตราย ทุนระเบิดกระทุบระเบิดทั้งหมดจะต้องถูกกวาดหรือทำให้หมดสภาพการทำงาน เมื่อมีอันตรายใกล้จะถึงซึ่งเป็นเหตุให้ต้องวางทุนระเบิดนั้นได้ผ่านไปแล้ว

๔.๒.๓ การวางทุนระเบิดในระหว่างที่มีการพิพาทกันด้วยอาวุธ ทุนระเบิดใช้ในทะเลอาจวางโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยผู้เป็นฝ่ายในสงคราม โดยมีข้อจำกัดดังต่อไปนี้

๑. การแจ้งเตือนระหว่างประเทศของสนามทุนระเบิดจะต้องกระทำในทันทีที่ความจำเป็นทางทหารเปิดช่องให้
๒. ทุนระเบิดไม่อาจถูกวางโดยผู้เป็นฝ่ายในสงครามในน่านน้ำชาติเป็นกลาง
๓. ทุนระเบิดชนิดทอดประจำที่จะต้องหมดสภาพการทำงานในทันทีที่ทุนระเบิดหลุดขาดจากสายโซ่ทอดประจำที่
๔. ทุนระเบิดที่มีได้ทอดประจำที่ซึ่งมิได้ติดอยู่กับหรือวางอยู่บนพื้นท้องทะเลด้วยวิธีอื่นๆ ใด จะต้องหมดสภาพการทำงานภายใน ๑ ชั่วโมงนับแต่ขาดการควบคุม
๕. สนามทุนระเบิดจะต้องมีการจดบันทึกสภาพสนามอย่างระมัดระวังเพื่อให้แน่นอนในด้านความถูกต้องและเชื้ออำนาจต่อการกวาดและ/หรือทำให้หมดสภาพ

๖. ทู่นระเบิดที่วางในทะเลอาจถูกใช้วางในช่องทางเดินเรือพาณิชย์ของชาติเป็นกลางได้ แต่มิใช่วางในลักษณะที่จะปฏิเสธสิทธิการผ่านโดยสุจริตในช่องแคบระหว่างประเทศหรือช่องทางเดินเรือในน่านน้ำหมู่เกาะโดยเรือพาณิชย์ดังกล่าว
๗. ทู่นระเบิดที่วางในทะเลไม่อาจถูกวางห่างจากชายฝั่งหรือท่าเรือของชาติใด โดยมุ่งหมายเพียงเพื่อสกัดกั้นเรือพาณิชย์ประการเดียว แต่อาจถูกวางในลักษณะของการปิดทางยุทธศาสตร์ต่อท่าเรือชายฝั่งหรือเส้นทางน้ำใดๆ ได้
๘. การวางทู่นระเบิดเป็นพื้นที่แน่นอนในทะเลหลวงเป็นอันต้องห้าม พื้นที่ที่จะถูกจำกัดขัดขวางการใช้อย่างสมเหตุสมผลอาจกระทำได้โดยใช้ทู่นระเบิด โดยมีข้อแม้ว่าเรือพาณิชย์ของชาติเป็นกลางยังคงเลือกใช้เป็นเส้นทางเดินเรือไปมาหรือผ่านพื้นที่ดังกล่าว โดยมีการรับประกันความปลอดภัยอย่างสมเหตุสมผล

๙.๓ ทู่นระเบิดบก

ทู่นระเบิดบกเป็นวัตถุที่วางบน, ใต้หรือใกล้พื้นดินหรือพื้นผิวอื่นใดและถูกออกแบบให้จุดระเบิด หรือระเบิดโดยการถ่วงเวลา หรือเมื่อมีบุคคลหรือยานพาหนะเข้ามาใกล้เคียง หรือกระทบกับทู่นระเบิดบกนั้น หรือโดยการสั่งการให้ระเบิดทำงาน เช่นเดียวกับอาวุธทั้งปวงที่ขอบด้วยกฎหมาย กับระเบิดหรือทู่นระเบิดบกจะต้องมุ่งทำลายเป้าหมายทางทหารเท่านั้น โดยธรรมชาติของการควบคุมการจุดระเบิดของทู่นระเบิดบก/กับระเบิดนั้นจะจำแนกเป้าหมายอย่างได้ผล ในกรณีของกับระเบิด/ทู่นระเบิดบกซึ่งเป็นประเภทกระเทาะระเบิดอัตโนมัติมิใช่แบบมีกลไกควบคุมการระเบิด อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มอยู่ในเรื่องของการทำให้ผู้ที่มีไซพลรบมาดเจ็บโดยไม่จำแนกเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นจะต้องมีการระมัดระวังเป็นพิเศษ เมื่อมีการใช้กับระเบิด/ทู่นระเบิดบกเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ที่มีไซพลรบจะต้องไม่ได้รับผลกระทบจากการบาดเจ็บโดยไม่จำแนกเป้าหมายระหว่างประเทศกำหนดว่าภายในขอบเขตที่เป็นไปได้ผู้เป็นฝ่ายจะต้องทำบันทึกสนามทู่นระเบิดไว้เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการกู้ เมื่อมีการยุติความเป็นปฏิปักษ์ซึ่งเป็นวิธีปฏิบัติที่สหรัฐฯ ดำเนินการในการระบุกำหนดสนามทู่นระเบิดในทุกสถานการณ์

๙.๔ ตอร์ปิโด

ตอร์ปิโดซึ่งมิได้ถูกสร้างไว้ให้หมดสภาพการทำงาน เมื่อยังไม่ถูกเป้าจะมีอันตรายต่อเรือสินค้าพาณิชย์ที่สุจริต และย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตอร์ปิโดของกองทัพสหรัฐฯ ได้รับการออกแบบมาให้โจมตีลงยังพื้นท้องทะเล และหมดสภาพการทำงานเมื่อตอร์ปิโดเดินทางไปถึงจุดระยะแล้ว

๙.๕ อาวุธเป็นกลุ่มและระเบิดที่ทำงานโดยการแตกเป็นสะเก็ดระเบิดสังหาร

อาวุธเป็นกลุ่มและระเบิดที่ทำงานโดยการแตกเป็นสะเก็ดระเบิดสังหาร ซึ่งได้แก่ Projectiles ลูกกระเบิด ขีปนาวุธ submunitions และลูกกระเบิดขว้างซึ่งได้รับการออกแบบให้แตกกระจายจากการระเบิด ซึ่งจะแผ่กระจายรัศมีการระเบิดสังหารและการทำลาย อาวุธเหล่านี้ชอบด้วยกฎหมายเมื่อถูกใช้ต่อพลรบ เมื่อถูกใช้โดยมีโอกาสรังผลข้างเคียงต่อผู้ที่มีไข้พลรบหรือทรัพย์สินของพลเรือนแล้ว การใช้ต้องเพิ่มความระมัดระวัง โดยต้องมั่นใจได้ว่าการบาดเจ็บล้มตายเสียหายสืบเนื่องข้างเคียงนั้นจะต้องไม่เกินเลยไปเมื่อเทียบส่วนกับผลประโยชน์หรือความได้เปรียบทางทหารที่ได้รับ

๙.๖ กับระเบิดและเครื่องมือถ่วงเวลาอื่นๆ

กับระเบิดและเครื่องมือถ่วงเวลาอื่นๆเป็นอาวุธที่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าจะได้รับการออกแบบมาให้ก่อให้เกิดความบาดเจ็บทุกขัทรมาณอันไม่จำเป็นหรือเป็นอาวุธที่ไม่จำแนกเป้าหมาย เครื่องมือที่ถูกออกแบบมาให้ทำการโจมตีทำลายเช่นเดียวกันและทำอันตรายต่อผู้ที่มีไข้พลรบ เช่น ตึกตา (ระเบิด) และสิ่งของเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เป็นอันต้องห้ามการติดกับระเบิดไว้กับตัวผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง เช่น เอลยศึก หรือประชาชนพลเรือน หรือผู้บาดเจ็บ ผู้ตายตลอดจนวัตถุสิ่งของหรือบริการทางการแพทย์ เป็นอันต้องห้ามทั้งสิ้น ผู้เป็นฝ่ายในสงครามถูกกำหนดให้บันทึกสนามกับระเบิดและเครื่องมือวัตถุระเบิดใช้ชนวนถ่วงเวลาอื่นๆ ในลักษณะเดียวกันกับทุ่นระเบิดบก

๙.๗ อาวุธเพลิง

อาวุธเพลิง เช่น กระสุนส่องวิถี ระเบิดเพลิง เครื่องฉีดพ่นไฟ Thermite bomb และอาวุธเพลิงชนิดอื่นๆ เป็นอาวุธทางเลือกมันอาจถูกใช้ในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายเสียหายข้างเคียง ซึ่งก็อาจจะเกินเลยไปกว่าผลประโยชน์ความได้เปรียบทางทหารที่คาดหวังจะได้รับจากการโจมตี

๙.๘ เครื่องมือกลไกที่ควบคุมการปล่อยพลังงานออกมา

เครื่องมือกลไกที่ควบคุมการปล่อยพลังงานออกมาซึ่งรวมถึงอาวุธลำแสงเลเซอร์ คลื่นไมโครเวฟพลังงานสูง และเครื่องมือยิงอนุภาคนั้นไม่อยู่ในความคุ้มครองของกฎหมายสงคราม ลำแสงเลเซอร์อาจถูกใช้ในเครื่องวัดระยะหรือหาเป้าซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะมีผลข้างเคียงทำให้พล

รบของข้าศึกบาดเจ็บหรืออาจใช้โดยตรงต่อพลรบในฐานะเป็นอาวุธต่อต้านบุคคล การใช้อาวุธดังกล่าวจะไม่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามมิให้ก่อให้เกิดการบาดเจ็บทุกขั้วที่ทราบโดยไม่จำเป็น³

๔.๙ ระบบอาวุธที่มีระยะยิงพันระยะขอบฟ้า

ขีปนาวุธและ projectile ที่มีระยะยิงพันขอบฟ้าหรือพันระยะที่ความสามารถของสายตานั้นขอบด้วยกฎหมาย โดยมีข้อแม้ว่าอาวุธนั้นจะต้องประกอบด้วยเครื่องตรวจจับหรือใช้ร่วมกับแหล่งข้อมูลเป้าหมายจากภายในซึ่งก็เพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่าจำแนกเป้าหมายอย่างได้ผล

³ Blinding laser weapon เป็นอาวุธที่ผิดกฎหมายต้องห้ามใช้ในสงครามตาม ๑๙๘๐ UN Convention on Prohibitions or restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons which may be Deemed to be Excessively Injurious or to have Indiscriminate Effect (๑๙๙๕ Protocol IV on Blinding Laser Weapons) สหรัฐฯ ไม่ลงนามเป็นภาคีใน Protocol ฉบับนี้ ส่วนประเทศไทยไม่เป็นภาคีทุกฉบับ

บทที่ ๑๐ อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมีและอาวุธชีวภาพ

๑๐.๑ กล่าวนำ

อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธเคมีและอาวุธชีวภาพได้ก่อให้เกิดกฎหมายพิเศษว่าด้วยการสงครามขึ้น เนื่องมาจากแนวโน้มที่จะไม่จำแนกเป้าหมาย ในบทนี้จะกล่าวถึงกฎหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาการ การเข้าครอบครอง การใช้ และการทำงานของอาวุธชนิดนี้

๑๐.๒ อาวุธนิวเคลียร์

๑๐.๒.๑ กล่าวทั่วไป ไม่มีกฎหมายระหว่างประเทศจารีตประเพณีหรือลายลักษณ์อักษรห้ามรัฐต่างๆ จากการใช้อาวุธนิวเคลียร์ในสงคราม ในเมื่อไม่มีข้อห้ามเช่นนั้นการใช้อาวุธนิวเคลียร์ต่อพลรบเข้าศึกและต่อที่หมายทางทหารใดๆ จึงไม่ผิดกฎหมาย^๑ การใช้อาวุธนิวเคลียร์นั้นขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้: สิทธิของผู้เป็นฝ่ายในสงครามในการใช้วิธีการของการทำให้เข้าศึกบาดเจ็บล้มตายนั้นไม่มีข้อจำกัด ห้ามการโจมตีประชาชนพลเรือนและจะต้องทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างพลเรือนและทหาร (พลรบและผู้ที่มีชีพลรบ) เสมอ เพื่อที่จะให้เป็นผลที่ว่าผู้ที่มีชีพลรบจะต้องได้รับการไว้ชีวิตให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การตัดสินใจที่จะยินยอมมอบหมายให้ใช้อาวุธนิวเคลียร์ควรจะถูกถ่ายถอดไปจากระดับสูงสุดของรัฐบาล สำหรับสหรัฐฯ อำนาจดังกล่าวเป็นของประธานาธิบดีแต่เพียงผู้เดียว

๑๐.๒.๒ ความผูกพันตามสนธิสัญญา อาวุธนิวเคลียร์ถูกควบคุมโดยข้อตกลงควบคุมอาวุธหลายฉบับ จำกัดการใช้ การเป็นเจ้าของ การพัฒนา การจัดวางกำลัง ข้อตกลงเหล่านี้บางฉบับ เช่น ๑๙๖๓ Nuclear test ban treaty ไม่อาจใช้ในยามสงครามได้

๑๐.๒.๒.๑ สนธิสัญญาควบคุมอาวุธที่พื้นที่ท้องทะเล สนธิสัญญาพหุภาคีฉบับนี้ห้ามการวางอาวุธนิวเคลียร์ไว้ที่พื้นที่ท้องทะเลและพื้นมหาสมุทรนอกระยะ ๑๒ ไมล์จากเส้นฐานที่ใช้วัดทะเลอาณาเขต การห้ามนี้ขยายไปถึงสิ่งปลูกสร้างเพื่อการยิงหรือปล่อย, โครงสร้างหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ออกแบบเป็นพิเศษเพื่อการเก็บสะสม ทดลองหรือใช้อาวุธนิวเคลียร์นั้นๆ สนธิสัญญานี้ห้ามการวางทุ่นระเบิดนิวเคลียร์ที่พื้นท้องทะเลและพื้นท้องมหาสมุทร หรือในดินใต้ผิวดินของพื้นที่ท้องทะเลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ไม่ห้ามการใช้อาวุธนิวเคลียร์ใน water

^๑ ให้ความพิจารณา ๑๙๙๖ Advisory Opinion of the International Court of Justice on the Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons ประกอบด้วย เพราะ บทความนี้เขียนโดยกองทัพสหรัฐซึ่งมี, เคยใช้และพร้อมจะใช้อาวุธนิวเคลียร์

column โดยมีข้อแม้ว่ามันต้องไม่ติดตัวยึดกับพื้นท้องทะเลเช่น ระเบิดลึกหรือตอร์ปิโดติดหัวรบนิวเคลียร์ไม่ต้องห้าม"

๑๐.๒.๒.๒ สนธิสัญญาในอวกาศ สนธิสัญญาแบบพหุภาคีนี้ห้ามการวางอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในวงโคจรรอบโลก การติดตั้งที่ดวงจันทร์และเทหวัตถุฟากฟ้าอื่นๆ และการมีอาวุธนิวเคลียร์ในอวกาศไม่ว่าวิธีการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นวิวเคลียร์หรืออาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างมวลมนุษย์ก็ตาม แต่ระบบที่ปนาอาวุธที่ยิงกึ่งวิถีโคจรในอวกาศ (suborbital missile) ติดหัวรบนิวเคลียร์ไม่ต้องห้ามตามกฎหมายนี้

๑๐.๒.๒.๓ สนธิสัญญาแอนตาร์กติก เป็นอนุสัญญาพหุภาคีซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดความมั่นใจว่าทวีปแอนตาร์กติกา ซึ่งนับรวมเอาบริเวณพื้นที่ทางใต้ของเส้นละติจูด ๖๐° ได้ลงไปนั้นใช้เพื่อสันติเท่านั้น สนธิสัญญาห้ามมิให้ใช้ทวีปแอนตาร์กติกในวิถีทางใดๆ เพื่อกิจการทหาร เช่น การตั้งฐานทัพทางทหารและป้อมค่ายที่มั่นใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการทางทหาร เช่น การทดสอบอาวุธไม่ว่าประเภทใดๆ ก็ตาม การระเบิดของนิวเคลียร์ต้องห้ามเป็นพิเศษเรือและอากาศยานที่มีจุดหมายปลายทางไม่ว่าจะขนถ่ายลงหรือรับขึ้นซึ่งผู้โดยสารหรือสินค้าที่แอนตาร์กติกจะต้องได้รับการตรวจสอบโดยวิธีระหว่างประเทศ เรือซึ่งปฏิบัติการอยู่บนหรือใต้ทวีปแอนตาร์กติก อากาศยานซึ่งบินเหนือทะเลหลวงอันเป็นพื้นที่ตามสนธิสัญญา ไม่ต้องห้ามตามสนธิสัญญา

๑๐.๒.๒.๔ สนธิสัญญา Tlatelolco เป็นความตกลงระหว่างประเทศในละตินอเมริกาว่าจะไม่กระทำการแผ่ขยายอาวุธนิวเคลียร์เข้าสู่ทวีปละตินอเมริกา อย่างไรก็ตาม สนธิสัญญามีได้ห้ามชาติต่างๆ ในทวีปละตินอเมริกาในการอนุญาตให้เรือและอากาศยานที่ติดอาวุธนิวเคลียร์ของชาติที่มีไซสมาชิกให้เข้าจอดพักเยี่ยมท่าเรือและทำอากาศยานของตนได้ หรือจะ transit ผ่านทะเลอาณาเขตหรือห้วงอากาศเหนือรัฐได้ สนธิสัญญานี้มิใช่บังคับแก่ means ของการขับเคลื่อนเรือทุกชนิด

Protocol I แบบท้ายสนธิสัญญานี้เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่มิได้อยู่ในละตินอเมริกา ซึ่งใช้สิทธิความรับผิดชอบระหว่างประเทศเหนือดินแดนตามสนธิสัญญาซึ่งถูกผูกพันโดยบทบัญญัติว่าด้วยการห้ามนิวเคลียร์ของสนธิสัญญา ประเทศฝรั่งเศส, เบนเนอรัลแลนด์, สหราชอาณาจักร และสหรัฐฯ เป็นภาคี Protocol I เพื่อจุดหมายตามสนธิสัญญา ดินแดนของสหรัฐฯ ซึ่งอยู่ในความควบคุมในละตินอเมริกา รวมถึงอ่าวกวานตานาโมในคิวบา หมู่เกาะ virgin และเปอร์เตอร์ริโก ตามลำดับ สหรัฐฯ ไม่สามารถมีอาวุธนิวเคลียร์อยู่ในพื้นที่นี้ได้ ชาติภาคีตาม Protocol I ยังคงมีขีดความสามารถในการอนุญาตให้เรือและอากาศยานของตนหรือกองกำลังอื่นๆ ของตน

" รวมถึงที่ปนาอาวุธที่ยิงจากเรือดำน้ำขณะดำอยู่ในน้ำ

Transit และ Port visit ในดินแดนของรัฐภาคีของ Protocol I ได้โดยไม่คำนึงถึงอาวุธ สินค้าที่บรรทุหรือ means ของการขับเคลื่อน

Protocol II เป็นความตกลงระหว่างชาติที่มีอาวุธนิวเคลียร์ ได้แก่ จีน ฝรั่งเศส รัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐฯ ในการเคารพจุดมุ่งหมายของการไม่ต้องการนิวเคลียร์ของสนธิสัญญานี้ ในการไม่ใช้อาวุธนิวเคลียร์ต่อชาติละตินอเมริกาซึ่งเป็นภาคีของสนธิสัญญานี้ และละเว้นยับยั้งจากการก่อให้เกิดการละเมิดสนธิสัญญานี้โดยประเทศในกลุ่มละตินอเมริกา

๑๐.๒.๒.๕ สนธิสัญญาไม่ทดลองอาวุธนิวเคลียร์ สนธิสัญญาพหุภาคีนี้ห้ามการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ในบรรยากาศในอวกาศและใต้น้ำ มีกว่า ๑๐๐ ชาติเป็นภาคี รวมทั้ง รัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา แต่ฝรั่งเศสและจีนมิได้เป็นภาคี การห้ามการทดลองปริมาณได้ดินไม่นับรวมอยู่ในการห้ามตามสนธิสัญญานี้

๑๐.๒.๒.๖ สนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายนิวเคลียร์ สนธิสัญญาพหุภาคีผูกพันชาติที่มีอาวุธนิวเคลียร์ให้ละเว้นยับยั้งจากการย้ายจำหน่ายจ่ายโอนอาวุธนิวเคลียร์หรือเทคโนโลยีอาวุธนิวเคลียร์ไปยังชาติที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ และผูกพันชาติที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ให้ยับยั้งจากการยอมรับอาวุธนิวเคลียร์จากชาติที่มีอาวุธนิวเคลียร์หรือจากการสร้างอาวุธนิวเคลียร์ด้วยตนเอง สนธิสัญญานี้ไม่ให้บังคับในเวลาสงคราม

๑๐.๒.๒.๗ ความตกลงทวิภาคีว่าด้วยการควบคุมอาวุธนิวเคลียร์ ระหว่างสหรัฐฯและรัสเซีย (ซึ่งเป็นผู้สืบทอดสิทธิต่อจากสหภาพโซเวียต) เป็นภาคีความตกลงทวิภาคีหลายฉบับซึ่งบางฉบับก็มุ่งหมายยับยั้งการเพิ่มจำนวน บางฉบับก็ลดจำนวนหัวรบนิวเคลียร์และฐานยิงและลดความเสี่ยงในความผิดพลาดในการตัดสินใจยิงอาวุธนิวเคลียร์ได้ตอบเข้าใส่กัน ในบรรดาความตกลงเหล่านี้ ได้แก่ Hotline Agreement ๑๙๖๓ และ ๑๙๗๑, มาตรการจัดการอุบัติเหตุนิวเคลียร์ ๑๙๗๑ และความตกลงป้องกันสงครามนิวเคลียร์ ๑๙๗๓, สนธิสัญญาซีปนาวุธต่อต้านซีปนาวุธข้ามทวีป ๑๙๗๒ และพิธีสารแนบท้ายปี ๑๙๗๔ ระดับขีดขั้นของการห้ามทดลองระเบิดปรมาณู ๑๙๗๖, Salt Agreement ๑๙๗๒ และ ๑๙๗๗ (Salt I interim agreement หมวดอายุการบังคับใช้ และ Salt II ก็มีได้รับการให้สัตยาบัน) INF Treaty ๑๙๘๘ และ Start Treaty ๑๙๙๑ (Start I) และ Start II ๑๙๙๓ สนธิสัญญา Start ได้ริเริ่มกระบวนการทำลายทางฟิสิกส์ของหัวรบปรมาณูทางยุทธศาสตร์และฐานยิงโดยสหรัฐฯ รัสเซีย ยูเครน เบลารุส และคาซัคสถาน (สี่รัฐสุดท้ายนี้เป็นรัฐที่สืบทอดสิทธิต่อจากสหภาพโซเวียต)

๑๐.๓ อาวุธเคมี

กฎหมายระหว่างประเทศห้ามการใช้อาวุธเคมีในการพิพาทกันด้วยอาวุธ

๑๐.๓.๑ ความผูกพันตามสนธิสัญญา พิธีสารเจนีวา ๑๙๒๕ ห้ามการใช้แก๊สที่ทำให้
 สัมผัสเนื่องจากขาดอากาศ แก๊สพิษหรือแก๊สอื่นใด ตลอดจนการใช้วิธีการทำสงครามเชื้อโรค
 (เรียกสั้นๆ ว่า ๑๙๒๕ Gas Protocol) โดยหลักการความตกลงระหว่างประเทศที่บังคับใช้เกี่ยวกับ
 กฎการใช้อาวุธเคมีในเวลาสงคราม ซึ่งอนุสัญญา ๑๙๙๓ ห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธ
 เคมี ตลอดจนการทำลาย (เรียกสั้นๆ ว่า ๑๙๙๓ อนุสัญญาอาวุธเคมี) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้สำหรับ
 รัฐต่างๆ ที่เป็นภาคีในอนาคตอันใกล้

๑๐.๓.๑.๑ Gas Protocol ๑๙๒๕ นั้น สหรัฐฯ เป็นภาคีเช่นเดียวกับกลุ่มรัฐภาคี
 นาโต (NATO) และอดีตกลุ่มรัฐภาคีกติกาสัญญาวอร์ซอ^๑ ทั้งหมด สหรัฐฯ, สหภาพโซเวียต
 และสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มรัฐภาคีนาโต และกลุ่มรัฐกติกาสัญญาวอร์ซอ^๒ มีเงื่อนไขในการเข้า
 ร่วมพิธีสารแก๊ส ๑๙๒๕ โดยเข้าใจว่าการห้ามใช้อาวุธเคมีจะยุติการมีผลใช้บังคับ เมื่อชาติต่างๆ
 ซึ่งกองทัพของตนหรือของพันธมิตรไม่เคารพข้อห้ามนั้นอีกต่อไป ข้อจำกัดห้ามเรื่อง "การใช้ก่อน"
 ซึ่งอาวุธเคมีดังกล่าวมีภาคีของพิธีสารตั้งข้อสงวนว่าตนจะมีสิทธิใช้อาวุธเคมี เพื่อการตอบโต้ผู้ที่
 ใช้นานก่อน

พิธีสารแก๊ส ๑๙๒๕ มิได้ห้ามการพัฒนาผลิต ทดสอบ ทดลอง เก็บสะสมอาวุธ
 เคมีและมิได้ห้ามป้องกันการแจกจ่ายอาวุธเคมีให้ทหารและฝึกวิธีการใช้ให้ทหารแต่อย่างใด
 สหรัฐฯ พิจารณาว่าพิธีสารที่จะใช้บังคับกับสารเคมีซึ่งก่อให้เกิดการตายหรือทุพพลภาพ แต่ไม่
 เกี่ยวกับสารเคมีที่ใช้ควบคุมการจราจรหรือใช้ทำลายวัชพืช

สหรัฐฯ พิจารณาเห็นว่า การห้ามใช้ก่อนซึ่งอาวุธเคมีซึ่งก่อให้เกิดการตายหรือ
 ทุพพลภาพนั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศและผูกพันชาติทั้งปวง
 ไม่ว่าจะเป็นภาคี Gas Protocol ๑๙๒๕ หรือไม่ สารเคมีซึ่งก่อให้เกิดการตาย ได้แก่ สารที่ทำให้
 สัมผัส หายใจไม่ออก สลบ แก๊สพิษหรือแก๊สอื่นใดอยู่ในรูปของเหลวหรือสสารซึ่งทำให้ตายได้ในทันที
 สารที่ทำให้ทุพพลภาพได้แก่สารซึ่งก่อให้เกิดอาการของโรคเมื่อได้รับสารนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง
 เกี่ยวกับการตั้งข้อสงวนเรื่อง first-use ใน Gas Protocol ๑๙๒๕ สหรัฐฯ ยังดำรงขีดความสามารถ
 ในด้านอาวุธเคมีซึ่งมีผลถึงตายและทุพพลภาพไว้ เพื่อยับยั้งและอาจจำเป็นต้องใช้ตอบโต้เมื่อถูก
 ใช้ก่อนเท่านั้น หน่วยงานราชการแห่งชาติ^๓ จะต้องเป็นผู้ให้การเห็นชอบในการที่กองทหารสหรัฐฯ จำ
 เป็นต้องใช้ตอบโต้อาวุธเคมี ซึ่งมีผลทำให้ตายหรือทุพพลภาพ และจะยุติการใช้ในทันทีที่ฝ่ายข้าศึก

^๑ Warsaw Pact Countries ซึ่งมีสหภาพโซเวียตเป็นผู้นำตั้งขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เพื่อ
 เผชิญหน้าในสงครามกับ NATO Treaty Countries ซึ่งมีฝ่ายสัมพันธมิตร โดยสหรัฐฯเป็นผู้นำ กลุ่ม
 Warsaw Pact สลายตัวไปแล้วหลังการล่มสลายของสหภาพโซเวียต

^๓ National Command Authorities

ยุติการใช้ และเข้าศึกษาความได้เปรียบทางทหารอันเนื่องมาจากการใช้อาวุธเคมีแบบ first-use นั้นแล้ว เมื่ออนุสัญญา ๑๙๙๓ ว่าด้วยอาวุธเคมีมีผลใช้บังคับ การใช้อาวุธเคมีใดๆ โดยฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการตอบโต้ ตอบแทน แก้แค้น การใช้ก่อน (first-use) ซึ่งอาวุธเคมีต่อชาติหนึ่งหรือไม่ก็ตามเป็นอันต้องห้าม

๑๐.๓.๑.๒ อนุสัญญา ๑๙๙๓ ว่าด้วยอาวุธเคมี อนุสัญญานี้เมื่อมีผลใช้บังคับ จะห้ามการพัฒนา ผลิต เก็บสะสม และให้ซึ่งอาวุธเคมี และมีพันธกรณีที่จะต้องทำลายอาวุธเคมี และสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตอาวุธเคมีสำหรับทุกชาติซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ซึ่งห้ามโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อาวุธเคมีในการปราบ ควบคุม การจลาจล โดยใช้วิธีการทำสงครามและมีได้เป็นการขยายกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้ว โดยคำนึงถึงเรื่องสารฆ่าวัชพืช สหรัฐฯ ลงนามในอนุสัญญา ๑๙๙๓ ว่าด้วยอาวุธเคมีใน ๑๓ มกราคม ๑๙๙๓

๑๐.๓.๒ สารที่ใช้ปราบ/ควบคุมการจลาจล เป็นแก๊สของเหลวหรือสารใดที่คล้ายกันซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวางโดยรัฐบาลเพื่อความมุ่งหมายในการบังคับใช้กฎหมายภายในของรัฐบาลนั้น เช่น สารเคมีใช้ในการควบคุมฝูงชน ปราบปรามการจลาจล ซึ่งเป็นสถานการณ์ไม่ปกติ แต่ผลของแก๊สน้ำตาจะมีเพียงชั่วคราว และจะหายไปภายในไม่กี่นาทีภายหลังจากถูกแก๊สน้ำตาและไม่มีการใช้ต่อเนื่องตามมาอีก แก๊สน้ำตาและไม้กระบองเป็นตัวอย่างของการปราบปรามจลาจลซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไปในฝ่ายผู้รักษากฎหมาย

๑๐.๓.๒.๑ สารที่ใช้ปราบจลาจลในสงคราม

๑๐.๓.๒.๑.๑ ภายใต้ Gas Protocol ๑๙๒๕ สหรัฐฯ พิจารณาว่าการใช้สารเคมีปราบจลาจลในสงครามไม่เป็นการต้องห้ามตาม Gas Protocol ๑๙๒๕ อย่างไรก็ตาม สหรัฐฯ ได้ประกาศว่าจะไม่เป็นผู้ใช้ก่อนซึ่งสารที่ใช้ในการปราบจลาจลในสงคราม เว้นแต่ จะเป็นวิธีการป้องกันทางทหารเพื่อรักษาชีวิต การใช้สารเคมีปราบจลาจลในเวลาสงคราม ซึ่งสหรัฐฯ พิจารณาว่าไม่เป็นการละเมิดฝ่าฝืน Gas Protocol ๑๙๒๕ นั้นรวมถึง

- ก. การปราบจลาจลนั้น เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของฝ่ายทหารสหรัฐฯ รวมถึงการควบคุมการจลาจลที่ก่อโดยเชลยศึก
- ข. สถานการณ์ซึ่งพลเรือนถูกใช้เป็นโล่กำบังการโจมตีและการใช้สารเคมีปราบจลาจล อาจเกิดการบาดเจ็บสูญเสียชีวิตของพลเรือนได้
- ค. ในภารกิจช่วยเหลือ รวมทั้งช่วยกำลังพลประจำอากาศยานที่อยู่บนพื้นดินหรือกับเชลยศึกที่กำลังหลบหนี
- ง. คุ้มครองคลังส่งกำลังของทหาร คอนวอยทหาร และภารกิจทางทหารอื่นๆ ในพื้นที่เขตหลังจากการก่อวินาศกรรมของประชาชนพลเรือนผู้ก่อการร้ายและปฏิบัติการกึ่งทหาร

การใช้สารเคมีปราบจลาจลโดยกองทหารสหรัฐฯ ในสงครามต้องได้รับการอนุมัติจาก NCA (National Command Authorities) เท่านั้น

๑๐.๓.๒.๑.๒ ภายใต้อนุสัญญา ๑๙๙๓ ว่าด้วยอาวุธเคมี การใช้สารเคมีปราบจลาจลในฐานะเป็น "Method of warfare" เป็นอันต้องห้ามโดยอนุสัญญา ๑๙๙๓ ว่าด้วยอาวุธเคมี อย่างไรก็ตาม ข้อความดังกล่าวก็มิได้รับการนิยามโดยอนุสัญญา สหรัฐฯ ถือว่าการห้ามนี้ประยุกต์ใช้ในระดับนานาชาติ เช่นเดียวกันกับการพิพาทกันด้วยอาวุธภายในรัฐ แต่ไม่ใช้ในปฏิบัติการรักษาสันติภาพ ปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมาย ปฏิบัติการบรรเทาทุกข์ทางมนุษยธรรมเมื่อเกิดภัยพิบัติ การต่อต้านการก่อการร้ายและช่วยตัวประกัน และการช่วยเหลือผู้ที่มีชีพหลบซึ่งดำเนินการนอกกรณีสู้รบ

๑๐.๓.๒.๒ สารควบคุม/ปราบจลาจลในยามสันติ การใช้สารดังกล่าวในยามสันติไม่ต้องห้ามตาม Gas Protocol ๑๙๒๕ หรืออนุสัญญาอาวุธเคมี ๑๙๙๓ และอาจได้รับความยินยอมมอบอำนาจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือในสถานะการณ์จำกัด โดยผู้บังคับบัญชาทหาร สถานะการณ์ซึ่งสารปราบ/ควบคุมจลาจลอาจได้รับอนุญาตให้ใช้ในยามปกติ รวมถึง

๑. การก่อความวุ่นวายโดยฝูงชนในสหรัฐฯ, ในดินแดนหรือที่อยู่ในการครอบครองของสหรัฐฯ
๒. การให้ความคุ้มครองและความมั่นคงปลอดภัยของฐานทัพสหรัฐฯ ที่มั่น สถานทูต และสิ่งปลูกสร้างโพ้นทะเลใดๆ รวมถึงจุดมุ่งหมายเพื่อการปราบ/ควบคุมจลาจล
๓. การบังคับใช้กฎหมาย
 - ก. ในฐานทัพและนอกฐานทัพสหรัฐฯ ในดินแดนของสหรัฐฯ
 - ข. ในฐานทัพโพ้นทะเล
 - ค. นอกฐานทัพโพ้นทะเลเมื่อได้รับมอบอำนาจโดยเฉพาะ โดยรัฐเจ้าของพื้นที่ตั้งฐานทัพ
๔. ปฏิบัติการการอพยพผู้ที่มีชีพหลบ เกี่ยวกับประชาชนสหรัฐฯหรือชนต่างชาติ

๑๐.๓.๓ สารฆ่าวัชพืช สารฆ่าวัชพืชอาจเป็นก๊าซ, เป็นของเหลวหรือสารที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการออกแบบสร้างมา ทำให้ใบไม้ร่วงหมดจากต้นไม้ เพื่อมิให้ต้นไม้เป็นที่หลบซ่อนของข้าศึก/กองโจร โดยอาจเป็นการใช้ในรูปแบบระเบิดเพลิงหรือสารเคมีฉีดพ่นก็ได้ ทำลายพุ่มไม้หน้าด่านสูง และพันธุ์พืชต่างๆ ซึ่งกำบังซ่อนเร้นการเคลื่อนไหวของกองกำลังข้าศึก สหรัฐฯ ถือว่าการใช้สารเคมีฆ่าวัชพืชในยามสงครามมิได้ถูกห้ามโดย Gas Protocol ๑๙๒๕ และอนุสัญญาว่าด้วยอาวุธเคมี ๑๙๙๓ แต่ได้บอกยกเลิกการ "ใช้ก่อน" ซึ่งสารฆ่าวัชพืชในเวลาสงคราม เว้นแต่เพื่อการควบคุมวัชพืชภายในเขตฐานทัพ และสิ่งปลูกสร้างของสหรัฐฯหรือโดยรอบแนวป้องกัน การใช้

สารฆ่าวัชพืชในยามสงบอาจได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมหรือในสถานะการณ้จำกัดโดยผู้บังคับบัญชาทหารก็ได้

๑๐.๔ อาวุธชีวภาพ

กฎหมายระหว่างประเทศห้ามอาวุธเชื้อโรคทั้งปวงหรือใช้เป็นวิธีการทำสงครามใดๆ ไม่ว่าต่อบุคคล สัตว์ หรือพืช อาวุธชีวภาพรวมถึง Microbial หรือสารชีวภาพอื่นๆ หรือพิษซึ่งไม่ว่าจะมาจากสารตามธรรมชาติหรือเตรียมขึ้นก็ตาม หรือด้วยกรรมวิธีการผลิต

๑๐.๔.๑ ผลผูกพันตามอนุสัญญาสัญญา Gas Protocol ๑๙๒๕ ห้ามการใช้อาวุธชีวภาพในยามสงคราม อนุสัญญาปี ๑๙๗๒ ห้ามการพัฒนา ผลิต สะสมอาวุธเชื้อโรค (อาวุธชีวภาพ) อนุสัญญาผูกพันชาติต่างๆ ซึ่งเป็นภาคีมิให้พัฒนา ผลิต สะสม หรือทำอย่างใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่ง สสารชีวภาพ หรือพิษ ทั้งแบบและจำนวนซึ่งไม่มีการพิจารณาถึงการป้องกันเชื้อโรค การป้องกัน หรือมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสันติอื่นๆ เช่นเดียวกับอาวุธ เครื่องมือ หรือ means ในการส่งอาวุธนั้น ซึ่งออกแบบเพื่อใช้สารหรือพิษนั้น ออกไปเพื่อผลในการรบ สารชีวภาพทั้งหมดทุกชนิดจะต้องถูกทำลายภายใน ๒๖ ธันวาคม ๑๙๗๕ สหรัฐฯ รัสเซีย และชาตินาโตส่วนใหญ่และอดีตประเทศในกลุ่มสนธิสัญญากติกาวอร์ซอร์เข้าเป็นภาคีทั้ง Gas Protocol ๑๙๒๕ และอนุสัญญาว่าด้วยอาวุธชีวภาพ ๑๙๗๒

๑๐.๔.๒ นโยบายของสหรัฐฯ เกี่ยวกับอาวุธชีวภาพ สหรัฐฯถือว่าการห้ามใช้อาวุธชีวภาพในเวลาสงครามเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศและผูกพันทุกชาติไม่ว่าชาตินั้นๆ จะเป็นภาคี Gas Protocol ๑๙๒๕ หรืออนุสัญญาอาวุธชีวภาพ ๑๙๗๒ หรือไม่

ดังนั้นสหรัฐฯ จึงประกาศยกเลิกอย่างเป็นทางการซึ่งการใช้อาวุธชีวภาพภายใต้สถานะการณ้ใดๆ ในเมื่อสหรัฐฯ ได้ปฏิบัติตามพันธกรณีตามสนธิสัญญาแล้ว โดยการทำลายอาวุธชีวภาพและอาวุธพิษทั้งหมดทั้งสิ้นแล้ว และจำกัดการค้นคว้าวิจัยพัฒนาอยู่แต่เฉพาะขีดความสามารถในการป้องกันเท่านั้น

บทที่ ๑๑ ผู้ที่มีไซफलรบ

๑๑.๑ กล่าวทั่วไป

ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ ๕ กฎหมายสงครามถูกร่างขึ้นส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างพลรบกับผู้ที่มีไซफलรบ ผู้ที่มีไซफलรบคือ ผู้ซึ่งเป็นปัจเจกบุคคลซึ่งมิได้มีส่วนร่วมในกองทัพ และเป็นผู้ซึ่งละเว้นจากการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ทั้งปวง ผู้ที่มีไซफलรบยังรวมถึงสมาชิกสังกัดกองทัพซึ่งมีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามสถานะพิเศษ เช่น แพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ กำลังพลทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล ตลอดจนอนุศาสนาจารย์ หรือผู้ซึ่งหมดสภาพที่จะทำการสู้รบต่อไปได้ อันเนื่องมาจากการบาดเจ็บป่วยไข้หรือเรือต้องอับปางหรือถูกจับ บทนี้จะทบทวนประเภทต่างๆ ของผู้ที่มีไซफलรบ และเน้นย้ำถึงกฎทั่วไปของกฎหมายสงครามซึ่งร่างขึ้นเพื่อปกป้องคุ้มครองพวกผู้ที่มีไซफलรบจากการโจมตีโดยเจตนา

๑๑.๒ สถานะที่ได้รับการคุ้มครอง

กฎหมายสงครามห้ามจงใจเจตนาโจมตีผู้ที่มีไซफलรบ และกำหนดให้ผู้ที่มีไซफलรบจะต้องได้รับความปลอดภัยจากการบาดเจ็บล้มตายที่มิได้สืบเนื่องข้างเคียงจากการปฏิบัติการทางทหารต่อที่หมายทางทหาร เมื่อสถานะการณ์อนุญาตต้องมีการแจ้งเตือนล่วงหน้าถึงการโจมตีที่อาจจะเป็นอันตรายต่อผู้ที่มีไซफलรบในเขตพื้นที่นั้น การแจ้งเตือนอาจไม่จำเป็นถ้าการบรรลุภารกิจขึ้นอยู่กับการจู่โจมหรือความปลอดภัยของฝ่ายโจมตี ในอีกแง่หนึ่ง ผู้เป็นฝ่ายในสงครามมีภารกิจแน่นอนอยู่แล้วที่จะต้องเคลื่อนย้ายอพยพประชาชนพลเรือนซึ่งอยู่ในความควบคุมของตน เช่นเดียวกับผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ และเรือต้องอับปาง ตลอดจนเชลยศึกจากพื้นที่ที่เป็นเป้าหมายของการโจมตี การจงใจเจตนาใช้ผู้ที่มีไซफलรบเป็นโล่กำบังจากการโจมตีของข้าศึกเป็นอันต้องห้าม แม้ว่าโดยหลักการของการได้สัดส่วนแล้วเน้นย้ำถึง concept ของการบาดเจ็บล้มตายสืบเนื่องข้างเคียงก็ยังคงบังคับใช้ในกรณีดังกล่าวนี้ การที่ผู้ที่มีไซफलรบมาปรากฏตัวอยู่ในบริเวณในหรือที่ประชิดกับเป้าหมายที่ชอบด้วยกฎหมายมิได้ทำให้เป้าหมายนั้นต้องห้ามโจมตี

๑๑.๓ ประชาชนพลเรือน

ประชาชนพลเรือนก็เช่นเดียวกับปัจเจกบุคคลจะถูกโจมตีไม่ได้หรือถูกคุกคามหรือถูกทำให้หวาดกลัวโดยเจตนาไม่ได้ ประชาชนพลเรือนประกอบด้วยบุคคลทั้งปวงซึ่งมิได้สังกัดอยู่ในกองทัพ อาสาสมัคร หรือกองกำลังกึ่งทหารและมีได้มีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ ผู้หญิงและเด็กมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองและเคารพเป็นพิเศษ ซึ่งต่างจากกำลังพลสังกัดกองทัพ (นอกเหนือไปจากที่

มีสถานะที่ได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ เช่น กำลังพลทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล และผู้บาดเจ็บป่วยไข้) ที่เป็นผู้ที่อาจถูกโจมตีได้ไม่ว่าจะอยู่ในหน้าที่หรือไม่ แต่ถ้าประชาชนพลเรือนซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจสนับสนุนโดยตรงต่ออำนาจการทำการรบ/ศึกสงครามของข้าศึก หรือการดำรงชีวิตความสามารถในการรบของข้าศึกก็ย่อมเสี่ยงที่จะต้องบาดเจ็บล้มตายจากการถูกโจมตีเช่นกัน

ประชาชนพลเรือนซึ่งมีส่วนร่วมโดยตรงในการเป็นปฏิปักษ์ โดยจับอาวุธขึ้นต่อสู้หรือพยายามฆ่า ทำร้าย หรือจับกุมทหารฝ่ายข้าศึก หรือทำลายทรัพย์สินของข้าศึก ก็จะถูกสูญเสียความคุ้มกันและอาจถูกโจมตีได้ การเข้าร่วมโดยตรงอาจรวมถึงการที่ประชาชนพลเรือนไปทำหน้าที่เป็นยาม หาดู หรือเฝ้าระวังในหน้าที่ของกองกำลังทหาร การเข้าร่วมโดยตรงในการเป็นปฏิปักษ์จะต้องถูกพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป พลรบในสนามรบจะต้องพิจารณาโดยยุติธรรมชื่อตรงว่าประชาชนพลเรือนผู้นั้นจงใจเจตนาหรือไม่ที่จะปฏิบัติการรบ โดยคำนึงถึงพฤติกรรมทั่วไปของบุคคล สถานที่ การแต่งกาย และข้อมูลอื่นๆ เท่าที่มีในเวลานั้น

๑๑.๔ ผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ และเรือต้องอับปาง

กำลังพลของกองทัพซึ่งไม่สามารถเข้าร่วมทำการรบได้ เพราะเหตุที่บาดเจ็บหรือป่วยไข้จะถูกโจมตีไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นผู้เป็นฝ่ายในสงครามจะต้องดำเนินมาตรการทุกประการเท่าที่จะทำได้ภายหลังการรบทุกครั้งโดยไม่ชักช้า ในการค้นหาและเก็บรวบรวมผู้บาดเจ็บป่วยไข้ในสนามรบ คุ้มครองผู้นั้นจากภัยอันตรายและให้แน่ใจว่าจะได้รับการดูแลรักษาพยาบาล เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวยอาจจำเป็นต้องตกลงกันหยุดยิง พักรบ เพื่อให้ผู้บาดเจ็บป่วยไข้จะได้รับการค้นหาและเคลื่อนย้ายไปยังที่ปลอดภัยเพื่อการรักษาพยาบาล ผู้บาดเจ็บป่วยไข้ซึ่งตกอยู่ในอำนาจข้าศึกจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมและดูแลรักษาพยาบาลโดยไม่คำนึงถึงความเป็นปฏิปักษ์ โดยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลเท่าเทียมกับทหารฝ่ายข้าศึกนั่นเอง ลำดับก่อนหลังในการดูแลรักษาพยาบาลจะต้องเป็นไปตามความเร่งด่วน/ตามการพิจารณาของฝ่ายแพทย์ การกระเดื่องทุเลาขึ้นทั้งทางกายภาพและทางจิตใจของข้าศึกที่บาดเจ็บป่วยไข้ ไม่อาจถูกพิจารณาอย่างไม่ยุติธรรมว่าข้าศึกผู้นั้นจะเป็นอันตราย รวมทั้งไม่อาจถือว่าข้าศึกผู้นั้นจะต้องได้รับการบำบัดรักษาทางการแพทย์ที่ไม่เหมาะสมกับโรค/อาการ หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐานทางการแพทย์

เช่นเดียวกัน ผู้ซึ่งเรือต้องอับปางไม่ว่าจะเป็นทหารหรือพลเรือนจะถูกโจมตีไม่ได้ ผู้ซึ่งเรือต้องอับปางหมายถึงผู้ซึ่งต้องลงสู่ทะเลหรือแหล่งน้ำใดๆ อันเป็นผลมาจากเรือจม เครื่องบินตก หรือความเสียหายที่เกิดแก่เรือ อากาศยานใดๆ ที่พวกเขาอาศัยเดินทางโดยสารมา และไม่สำคัญว่าการจมของเรือหรือการตกของเครื่องบินนั้นเป็นผลมาจากการกระทำของข้าศึกหรือไม่ก็ตาม (เช่น เครื่องเรือจม เครื่องบินตกเอง) ภายหลังจากการรบทางเรือในทะเล ผู้เป็นฝ่ายในสงคราม

มีพันธกรณีที่จะต้องให้มาตรการทุกอย่างทุกประการ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองในการค้นหาและช่วยเหลือผู้ซึ่งเรือต้องอับปาง

ผู้ซึ่งเรือต้องอับปางไม่รวมถึงพลรบซึ่งทำการรบยกพลขึ้นบก หน่วยประดาน้ำ หน่วยทำลายได้นำ หรือหน่วยโจมตีทางทางอากาศ ผู้ซึ่งมุ่งสู่มัง เว้นแต่เห็นได้ชัดว่าเขาอยู่ในภยันตรายและต้องการความช่วยเหลือ พลรบดังกล่าวจะเป็นผู้ซึ่งเรือต้องอับปางต่อเมื่อพวกเขายุติการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์และเข้าศึกมีโอกาที่จะยอมรับเงื่อนไขของภยันตรายนั้น พลรบซึ่งเป็นผู้ซึ่งเรือต้องอับปางซึ่งตกอยู่ในอำนาจของข้าศึกจะมีสถานะเป็นเชลยศึก

๑๑.๕ กำลังพลทางการแพทย์และอนุศาสนาจารย์

กำลังพลทางการแพทย์ รวมทั้งแพทย์ ทันตแพทย์ เจ้าหน้าที่เทคนิค และเจ้าหน้าที่พลพยาบาล นางพยาบาล ผู้ให้บริการทางการแพทย์มีสถานะที่ได้รับความคุ้มครองพิเศษ เมื่อปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในหน่วยทำหน้าที่ทางการแพทย์เท่านั้นและจะถูกโจมตีไม่ได้ สามารถมีอาวุธประจำกายเป็นอาวุธเบาได้เพื่อการป้องกันตนเองและป้องกันผู้บาดเจ็บป่วยไข้จากการปล้นสดมภ์และการละเมิดกฎหมายสงครามอื่นๆ ซึ่งไม่ทำให้กำลังพลทางการแพทย์พ้นจากสถานะที่ได้รับการคุ้มครอง กำลังพลทางการแพทย์ไม่อาจใช้อาวุธต่อสู้กับข้าศึกซึ่งกำลังทำการรบตามกฎหมายสงครามอยู่ได้ อนุศาสนาจารย์ซึ่งประจำอยู่กับกองทัพมีสิทธิที่จะได้รับความเคารพและคุ้มครอง กำลังพลทางการแพทย์และอนุศาสนาจารย์จะต้องประดับเครื่องหมายซึ่งแสดงตนอย่างเด่นชัดเป็นกากบาทแดงหรือเสี้ยววงเดือนแดงเมื่อขณะทำหน้าที่ การไม่ประดับเครื่องหมายมิได้หมายความว่าโจมตีกำลังพลทางการแพทย์หรืออนุศาสนาจารย์ที่ได้รับการยอมรับนั้นได้ เมื่อกำลังพลทางการแพทย์หรืออนุศาสนาจารย์ตกอยู่ในอำนาจข้าศึกย่อมไม่มีสถานะเป็นเชลยศึก เว้นแต่จะถูกข้าศึกกักตัวไว้เพื่อทำหน้าที่ในการรักษาพยาบาลและทางด้านศาสนาจิตใจแก่เชลยศึก ถ้าไม่มีความจำเป็นต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะต้องถูกส่งตัวกลับประเทศของตนทันที

๑๑.๖ พลร่ม

พลร่มผู้ซึ่งโดดร่มลงมาจากรเครื่องบินที่เสียหายควบคุมไม่ได้และกำลังจะตกนั้นจะถูกโจมตีขณะลอยอยู่ในอากาศจากภาคพื้นดินไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะยังคงมายังข้าศึกบนพื้นดิน เมื่อตกถึงพื้นผู้ที่โดดร่มลงมานั้นจะต้องได้รับโอกาสให้ยอมแพ้ก่อน กำลังพลของหน่วยส่งทางอากาศ, หน่วยปฏิบัติการพิเศษ ผู้ทำการแทรกซึมและหน่วยข่าวกรองโดดร่มลงมาในพื้นที่การสู้รบหรือหลังแนวข้าศึกย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองและอาจถูกโจมตีในอากาศได้เช่นเดียวกันเมื่อตกถึงพื้นดิน แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวแสดงการยอมแพ้จะถูกโจมตีไม่ได้

๑๑.๗ เชลยศึก

พลรบจะต้องไม่ถูกโจมตีอีกต่อไปเมื่อวางอาวุธเพื่อยอมแพ้และเมื่อไม่มีขีดความสามารถที่จะทำการสู้รบต่อไปอีกได้ หรือเมื่อหน่วยที่สังกัดอยู่หรือโดยสารถานั้นได้ยอมแพ้ หรือถูกจับ อย่างไรก็ตาม กฎหมายสงครามมิได้นิยามอย่างแน่ชัดว่าการยอมแพ้จะมีผลหรือการยอมแพ้นั้นจะถือว่ามีผลสำเร็จได้อย่างไรในทางปฏิบัติ การยอมแพ้เป็นเรื่องของการยื่นข้อเสนอลโดยฝ่ายยอมแพ้ (ทั้งหน่วยหรือตามลำพัง) และอีกฝ่ายมีขีดความสามารถที่จะยอมรับการยอมแพ้นั้น ฝ่ายหลังนี้ไม่อาจปฏิเสธคำเสนอยอมแพ้นั้นได้เมื่อได้รับทราบการขอยอมแพ้นั้นแล้ว แต่การแสดงอาการว่าจะยอมแพ้นั้นจะต้องกระทำในเวลาเมื่อผู้รับทราบจะสามารถรับทราบได้และดำเนินการตามกฎหมายสงครามต่อไป เพราะการแสดงเจตนายอมแพ้ในท่ามกลางสนามรบขณะทำการรบยังติดพันกันอยู่มิใช่ของง่ายทั้งฝ่ายยอมแพ้และฝ่ายรับการยอมแพ้

พลรบซึ่งทำการยอมแพ้หรือซึ่งตกอยู่ในอำนาจของฝ่ายข้าศึกเพราะถูกจับ มีสถานะเป็นเชลยศึกและจะต้องได้รับการปฏิบัติต่ออย่างมีมนุษยธรรมและถูกคุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตราย ความรุนแรงทั้งปวง, จากการทำให้เป็นที่อับอายเสื่อมทรามต่ำช้า และจากการสอดรู้สอดเห็นของสาธารณชน เมื่อเชลยศึกได้รับการรักษาพยาบาลทางการแพทย์จะต้องไม่มีความแตกต่างในระหว่างเชลยศึกด้วยกัน ไม่ว่า เพศ เชื้อชาติ สีผิว ศาสนา ความเชื่อในลัทธิการเมือง นอกจากความแตกต่างในทางการรักษาพยาบาลเท่านั้น เช่นการได้รับการรักษาพยาบาลก่อนหลังตามความจำเป็น การได้รับยา อาหาร และการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันตามกรรมวิธีในการรักษาพยาบาล เชลยศึกอาจถูกสอบสวนเมื่อถูกจับ แต่กฎหมายสงครามให้สิทธิเชลยศึกที่จะตอบได้แต่เพียงชื่อ ยศ วันเดือนปีเกิด และหมายเลขประจำตัวเท่านั้น การทรมาน ข่มขู่คุกคาม และมาตรการบังคับต่างๆ เป็นอันต้องห้าม

ผู้ซึ่งได้รับสถานะเป็นเชลยศึกเมื่อถูกจับนั้น รวมถึงกำลังพลปกติสังกัดกองทัพ ส่วนอาสาสมัคร กองกำลังกึ่งทหารซึ่งสู้รบกับกองทัพตามปกตินั้น ตลอดจนพลเรือนซึ่งอยู่กับหน่วยทหาร มิลิตีเรีย อาสาสมัคร กองโจร และกลุ่มขบวนการผู้รักชาติอื่นๆ ซึ่งมีได้เข้าสูการรบร่วมกับกองทัพตามปกติจะมีสถานะเป็นเชลยศึกเมื่อถูกจับได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาทำการรบโดยมีผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ แต่งเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายที่ได้รับการยอมรับเห็นเด่นชัดจากระยะไกล ถืออาวุธ โดยเปิดเผยและทำการรบโดยเคารพกฎหมายสงคราม

หากมีคำถามเกี่ยวกับสถานะของปัจเจกชนผู้ซึ่งถูกจับว่าจะเป็นเชลยศึกหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นเชลยศึกไว้ก่อน จนกว่าศาลที่มีอำนาจโดยชอบของฝ่ายที่จับตัวได้จะตัดสินว่าผู้นั้นมีสถานะใด ผู้ที่ถูกจับได้ว่าเป็นสายลับหรือเป็นพลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็มีสิทธิจะเรียกร้องให้ได้รับสถานะของเชลยศึกต่อศาลและได้รับการไต่สวน บุคคลนั้นยอมชอบจะได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรมในการละเมิดกฎหมายสงครามนั้นและอาจไม่ต้องถูกประหารชีวิต

๑๑.๗.๑ การพิจารณาพิพากษา เซลยศึกไม่อาจถูกลงโทษเพราะกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อฝ่ายตรงข้ามก่อนจะถูกจับกุม เว้นแต่การกระทำนั้นละเมิดกฎหมายสงคราม เซลยศึกถูกกล่าวหาว่าเป็นอาชญากรสงคราม เพราะก่ออาชญากรรมซึ่งได้กระทำลงก่อนหรือหลังการถูกจับกุมมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีในศาลเดียวกับฝ่ายที่จับตนไว้พิจารณาทหารของตนและมีสิทธิใช้กระบวนการพิจารณาเดียวกัน อย่างน้อยสิทธิเหล่านี้จะต้องนับรวมเอาความช่วยเหลือทางกฎหมายได้ที่ปรึกษากฎหมาย ล่าม และเพื่อนของเซลยศึก

แม้ว่าเซลยศึกอาจถูกลงโทษฐานผิดวินัยในความผิดเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งกระทำลงขณะถูกจับ การลงโทษจะต้องถูกกักกันไม่เกิน ๓๐ วัน เซลยศึกจะถูกลงโทษร่วมกันหรือถูกแก้แค้นไม่ได้

๑๑.๗.๒ การใช้แรงงาน เซลยศึกที่เป็นพลทหารอาจถูกใช้แรงงานได้ในงานที่ไม่เกี่ยวกับการทหาร ทหารชั้นประทวนอาจถูกใช้ให้ควบคุมงานเท่านั้น ส่วนนายทหารจะถูกใช้แรงงานมิได้

๑๑.๗.๓ การหลบหนี เซลยศึกไม่อาจถูกลงโทษในการกระทำฐานพยายามหลบหนี เว้นแต่ในการหลบหนีนั้นได้ฆ่าคนตายหรือทำร้ายผู้อื่นบาดเจ็บ การลงโทษทางวินัยอาจกระทำได้ในความผิดฐานพยายามหลบหนี เซลยศึกซึ่งหลบหนีสำเร็จเมื่อกลับมารบและถูกจับเป็นเซลยศึกได้อีกจะถูกลงโทษทางวินัยเพราะการหลบหนีสำเร็จครั้งที่แล้วไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ยังอาจถูกลงโทษถ้าไปฆ่าคนตายหรือทำร้ายผู้อื่นบาดเจ็บจากการหลบหนี

๑๑.๗.๔ การกักคุมเซลยศึกชั่วคราว การกักตัวประชาชนพลเรือน การกักคุมบุคคลอื่นๆ บนเรือรบ กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดห้ามการกักตัวเซลยศึกไว้ในที่อื่นใด นอกจากบนบกเท่านั้นและต้องไม่กักคุมบนเรือเป็นการชั่วคราว นโยบายของสหรัฐฯ อนุญาตให้กักคุมเซลยศึก กักตัวพลเรือนไว้ในเรือรบได้ ดังนี้

- ก. เมื่อช่วยขึ้นมาจากทะเลบนเรือรบได้แล้ว อาจจะถูกกักคุมชั่วคราวบนเรือได้ ตราบเท่าที่ความจำเป็นทางยุทธการยังคงมีอยู่ รอเวลาเหมาะสมจะถ่ายลำขึ้นไปบนฝั่งหรือเรืออีกลำก็ได้เพื่อไปขึ้นฝั่งเร็วขึ้น
- ข. อาจถูกกักคุมบนเรือชั่วคราวระหว่างการขนส่งไปกักคุมบนฝั่ง
- ค. อาจถูกกักคุมบนเรือรบได้ ถ้าการกักคุมนั้นได้จัดให้เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพของเซลยศึก

การกักคุมบนเรือต้องเป็นไปโดยชั่วคราวเท่านั้น มีระยะเวลาจำกัดให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อการอพยพเซลยศึกจากพื้นที่สู้รบหรือหลีกเลี่ยงภัยอันตรายที่อาจจะได้รับจากบนฝั่ง อาจเป็นเรือจอดเทียบท่าหรือทอดสมอก็ได้แต่ต้องได้รับอนุญาตจาก NCA ก่อน

๑๑.๘ บุคคลที่ถูกกักตัว

ชนชาติศัตรูที่ตกอยู่ในความควบคุมของข้าศึกอาจถูกกักตัวเพื่อความปลอดภัย ถ้าเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์ของฝ่ายกักตัว การลงโทษพลเรือนชาติศัตรูในความผิดที่ได้กระทำลงในดินแดนที่ถูกยึดครองอาจถูกคำสั่งกักตัวแทนการลงโทษ ชนชาติศัตรูไม่อาจถูกกักตัวฐานตัวประกัน ผู้ที่ถูกกักตัวไม่อาจจะถูกย้ายจากดินแดนที่ถูกยึดครองซึ่งเขาอาศัยอยู่เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยของเขาเอง หรือเป็นความจำเป็นทางทหาร ผู้ที่ถูกกักตัวจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมและไม่อาจถูกตอบแทนแก่แค้นหรือถูกลงโทษรวม

๑๑.๙ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ได้รับความคุ้มครอง

๑๑.๙.๑ ก๊าซแดงและเสี้ยววงเดือนแดง กากบาทแดงบนพื้นขาวเป็นเครื่องหมายที่ยอมรับทั่วโลกว่าเป็นบริการทางการแพทย์ที่ได้รับความคุ้มครอง และบุคลากรทางศาสนาที่ได้รับความคุ้มครองตลอดจนภารกิจที่ได้รับการคุ้มครองด้วย ในประเทศมุสลิมได้ใช้เสี้ยววงเดือนแดงบนพื้นขาวในความหมายเดียวกัน ตลอดจนรูปสิงโตและพระอาทิตย์แดงบนพื้นขาวที่ครั้งหนึ่งประเทศอิหร่านเคยใช้ แต่ปัจจุบันไม่ได้ใช้แล้ว อิสราเอลใช้ดาวหกแฉกแดงหรือดาวแห่งเดวิดแดงบนพื้นขาว ซึ่งอิสราเอลได้ตั้งข้อสงวนไว้ว่าจะใช้เมื่อให้สัตยาบัน Geneva Conventions ๑๙๔๙ แล้ว สหรัฐอเมริกาไม่ยอมรับว่าดาวแห่งเดวิดแดงบนพื้นขาวเป็นเครื่องหมายที่ได้รับการคุ้มครอง อย่างไรก็ตาม บุคคลซึ่งประดับเครื่องหมายนี้ ทั้งแพทย์และอนุศาสนาจารย์หรือบริภัณฑ์ยอมได้รับการยอมรับ และปฏิบัติต่อบุคคลและสิ่งของที่มีเครื่องหมายนี้อย่างระมัดระวังและได้รับการคุ้มครอง

๑๑.๙.๒ เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองอื่นๆ เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษอื่นๆ ซึ่งรับรองโดยกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงแถบเฉียงสีแดงบนพื้นขาวหมายถึงเขตโรงพยาบาลและที่ปลอดภัยสำหรับผู้ที่มีไข้พลรบ ค่ายเชลยศึกต้องมีตัวอักษร PW หรือ PG บนหลังคาและที่เห็นได้ชัดแต่ระยะไกล ที่ค่ายกักตัวชนชาติศัตรูต้องมีอักษร IC รูปสี่เหลี่ยมรูปเพชรและสามเหลี่ยมสีน้ำเงินสดบนโล่สีขาวเป็นเครื่องหมายแสดงถึงอาคารทางวัฒนธรรมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ และวัตถุสิ่งของทางศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ ซึ่งต้องห้ามโจมตีในซีกโลกตะวันตก วงกลมสีแดงและมีจุดแดงสามจุดกระจุกเป็นวงกลมภายในบนพื้นขาวเป็นเครื่องหมายตาม Roerich Pact ใช้คุ้มครองศิลปวัฒนธรรมเช่นกัน

เครื่องหมายที่ใช้คุ้มครองอีก ๒ รูป กำหนดขึ้นใน Protocol I ๑๙๗๗ ต่อท้ายอนุสัญญาเจนีวา ๑๙๔๙ ซึ่งสหรัฐอเมริกาก็มิได้เป็นภาคี ได้แก่ วงกลมสี่เหลี่ยมขนาดเท่ากันเรียงตามแนวขนานแสดงถึงบริเวณที่เป็นสิ่งก่อสร้างที่อาจปลดปล่อยพลังงานอันตรายออกมา เช่น โรงงานพลังงานปรมาณู เครื่องหมายสามเหลี่ยมสีน้ำเงินด้านเท่าบนพื้นสี่เหลี่ยมแสดงว่าเป็น Civil defense หรือหน่วยป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

๑๑.๙.๓ เครื่องหมายตามอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๐๗ ซึ่งได้รับความคุ้มครองคือรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แนวตั้งแบ่งด้วยเส้นทแยงมุมบนขวามาล่างซ้ายได้รูปสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า ๒ รูป รูปซ้ายเป็นสีดำ รูปขวาเป็นสีขาว แสดงว่าอาคารที่มีเครื่องหมายนี้เป็นโบสถ์วิหาร สถานที่ใช้ประกอบพิธีทางศาสนา โรงพยาบาล อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ สิ่งปลูกสร้างทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อคุ้มครองสถานที่ดังกล่าวจากการระดมยิงด้วยปืนใหญ่เรือ

๑๑.๙.๔ เครื่องหมายตามอนุสัญญากรุงเฮก ๑๙๕๔ คุ้มครองศิลปวัฒนธรรมในสงคราม สถานที่ทางวัฒนธรรม เช่น ศิลปะ ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดีไม่ว่าศาสนานิกายใด อาจติดเครื่องหมายไว้เพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง อาจใช้เพียงรูปเดียวหรือ ๓ รูป ในฟอร์มของสามเหลี่ยมเป็นรูปไล่ปลายแหลมอยู่ด้านล่าง เป็นสี่เหลี่ยมจตุรัสสีน้ำเงินสด ๑ รูปอยู่ด้านบนมุมปลายแหลมของโล่และสามเหลี่ยมสีน้ำเงินสดอยู่เหนือรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส รูปสามเหลี่ยมอีก ๒ รูปด้านข้างเป็นสีขาว

๑๑.๙.๕ ธงขาว กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศยอมรับว่าธงขาวเป็นเครื่องหมายของการร้องขอการหยุดยิง เจรจาหรือยอมแพ้ กองทหารเข้าศึกซึ่งยกธงขาวควรจะได้รับอนุญาตให้มีโอกาสยอมแพ้หรือติดต่อร้องขอการหยุดยิงหรือเพื่อการเจรจา

๑๑.๙.๖ การใช้เครื่องหมายที่ได้รับอนุญาต การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายที่ได้รับการคุ้มครองและสัญลักษณ์อาจถูกใช้เพียงเพื่อแสดงตนเอง วัตถุ สิ่งของและการปฏิบัติซึ่งมีสิทธิจะได้รับสถานะแห่งการคุ้มครองซึ่งสมควรได้รับ การใช้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นต้องห้ามตามกฎหมายระหว่างประเทศ

๑๑.๙.๗ การที่ไม่อาจแสดงเครื่องหมายได้ เมื่อวัตถุสิ่งของหรือบุคคลพร้อมที่จะได้รับการยอมรับว่ามีสิทธิที่จะได้รับ/มีสถานะที่ได้รับความคุ้มครอง แต่ไม่มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ได้รับความคุ้มครองนั้นก็มิได้ทำให้วัตถุสิ่งของหรือบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองกลายเป็นเป้าหมายที่ขอบด้วยกฎหมายไปได้แต่อย่างใด การไม่สามารถแสดงเครื่องหมายที่นานาชาติรับรองว่าเป็นเครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองนั้น อาจทำให้บุคคลหรือวัตถุสิ่งของที่ได้รับความคุ้มครองตกอยู่ในฐานะเสี่ยงภัยที่ไม่มีเครื่องหมายที่ได้รับการยอมรับโดยข้าศึกว่ามีสถานะที่ได้รับความคุ้มครอง

๑๑.๑๐ สัญญาที่ได้รับความคุ้มครอง

มี ๓ วิธีการเป็นทางเลือกสำหรับการแสดงตนเองว่าเป็นหน่วยแพทย์และยานพาหนะการขนส่งทางการแพทย์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ แต่เรือพยาบาลสหรัฐฯ และอากาศยานทางการแพทย์สหรัฐฯ ไม่ได้ใช้สัญญานี้

๑๑.๑๐.๑ สัญญาวิทยุ เพื่อจุดมุ่งหมายในการแสดงตนเองว่าเป็นยานพาหนะการขนส่งทางการแพทย์โดยใช้วิทยุโทรศัพท์ โดยใช้คำว่า PAN PAN โดยพูดซ้ำ ๓ ครั้ง ตามด้วยคำว่า เม-ดิ-คัล (medical) ออกเสียงเป็นภาษาฝรั่งเศส การขนส่งทางการแพทย์อาจแสดงตนเองในวิทยุโทรเลขโดยการส่งคำซ้ำ ๓ ครั้ง ใน group XXX และตามด้วย group YYY ครั้งเดียว

๑๑.๑๐.๒ ทักษะสัญญาณ ในอากาศยานอาจใช้แสงแฟลชสีน้ำเงินสำหรับอากาศยานทางการแพทย์ เรือพยาบาล เรือช่วยชีวิตชายฝั่ง และยานพาหนะทางการแพทย์จะใช้แสงแฟลชสีน้ำเงินก็ย้อมได้ สำหรับความตกลงพิเศษระหว่างผู้เป็นฝ่ายในสงครามนั้นอาจใช้เป็นระบบสำรองเฉพาะยานพาหนะการขนส่งทางการแพทย์นิวาเท่านั้น

๑๑.๑๐.๓ การแสดงตนทางอิเล็กทรอนิกส์ การแสดงตนและตำบลที่ว่าเป็นเรือพยาบาลอาจใช้ได้ผลโดยใช้หนทางตามระบบตอบสัญญาณเรดาร์ มาตรฐานทางทะเลติดตั้งตามข้อตกลงพิเศษให้แก่ ผู้เป็นฝ่ายในสงคราม การพิสูจน์ทราบและกำหนดตำบลที่ของอากาศยานทางการแพทย์อาจจะมีผลโดยการใช้ระบบเรดาร์ตรวจค้นหาระดับรอง (SSR)^๑ ระบุกำหนดในภาคผนวก ๑๐ ของอนุสัญญา芝加哥 SSR mode และ code จะต้องถูกสงวนไว้เฉพาะการใช้ในอากาศยานทางการแพทย์เท่านั้น

๑๑.๑๑ การพิสูจน์ทราบ Platform ของฝ่ายเป็นกลาง

เรือและอากาศยานของชาติต่างๆ ที่มีไซ้ผู้เป็นฝ่ายในสงครามอาจรับเอาสัญญาณพิเศษสำหรับการแสดงตนเอง ตำบลที่ และสถาปนาช่องทางติดต่อ การใช้สัญญาณเหล่านี้ไม่ได้มีการหารือประชุมปรึกษาหรือประยุกต์ใช้อย่างเป็นที่ยอมรับในสิทธิพิเศษใดๆ หรือภารกิจหน้าที่ของฝ่ายเป็นกลาง หรือสิทธิพิเศษใดๆ หรือภารกิจของชาติเป็นกลางหรือฝ่ายในสงคราม เว้นแต่ผู้เป็นฝ่ายในสงครามจะตกลงกันไว้ว่าเป็นอย่างอื่นระหว่างคู่พิพาท

^๑ Secondary Surveillance Radar

บทที่ ๑๒ การลงในสงคราม

๑๒.๑ กล่าวทั่วไป

กฎหมายสงครามอนุญาตให้มีการลงเข้าศึกได้โดยใช้อุบายเล่ห์เหลี่ยมพลิกแพลงของการทำสงคราม เพื่อที่จะทำให้ข้าศึกเข้าใจผิด เพื่อยับยั้งข้าศึกจากการปฏิบัติหรือกระตุ้นใจให้ข้าศึกลงมือปฏิบัติการอย่างชะล่าใจ ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ผิดกฎหมายสงคราม

๑๒.๑.๑ การอนุญาตให้ลงง อุบายเล่ห์เหลี่ยมในสงครามรวมทั้งการพราง การใช้ไฟลวง เรือปลอม หรืออาวุธลวงอื่นๆ เป่าลม กองกำลังลวงเลียน การโจมตีลวง และการถอนตัวลวง การซุ่มโจมตี การปล่อยข่าวลวง การลวงทางอิเล็กทรอนิกส์ การใช้รหัสของข้าศึก การใช้รหัสผ่านข้าศึก และการโต้ตอบต่อต้านการลวง

๑๒.๑.๒ การห้ามทำการลวง ดังต่อไปนี้เรียกว่าการลวงโดยผิดกฎหมาย เช่น การลวงโดยอาศัยความเชื่อมั่นของข้าศึกทำให้ข้าศึกเชื่อว่าการยอมแพ้ย่อมจำนนโดยใช้ธงขาวลวง ทั้งๆ ที่มีได้มีเจตนาจะยอมแพ้จริงๆ การลวงโดยใช้เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองปิดบังการโจมตี เช่นการใช้นางพยาบาลขนทหาร บริภัณฑ์ ตลอดจนการแต่งเครื่องแบบของฝ่ายข้าศึกเข้าทำการรบ

๑๒.๒ การใช้เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การใช้เครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครองในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อที่จะทำอันตราย, สังหารหรือจับกุมข้าศึกนั้นเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการบ่อนทำลายความศรัทธาและความเชื่อมั่นของเครื่องหมายที่ได้รับความคุ้มครอง และทำให้ผู้ที่มีไฟพลรบซึ่งอาศัยความคุ้มครองจากเครื่องหมายนั้นตกอยู่ในอันตราย

๑๒.๓ ธง เครื่องหมาย และเครื่องแบบที่แสดงความเป็นกลาง

๑๒.๓.๑ ในทะเล ตามกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยจารีตประเพณีการรบทางเรือ อนุญาตให้เรือรบผู้เป็นฝ่ายในสงครามชักธงราชนาวีลวงได้ และทำสีพรางเรือลวงได้ รวมทั้งดัดแปลงแก้ไขรูปร่างลักษณะภายนอกของเรือเพื่อปลอมเป็นเรือชาติเป็นกลางหรือปลอมเรือรบเป็นเรือสินค้าได้ แต่เมื่อเริ่มเข้าปฏิบัติการจะต้องชักธงราชนาวีจริงของตนก่อน เช่น ชักธงลวงแต่พอเริ่มยิงต้องชักธงราชนาวีจริงของตนขึ้น การใช้ธงชาติเป็นกลาง เครื่องหมาย หรือเครื่องแบบทหารเรือชาติเป็นกลางเมื่อเริ่มการปะทะในทะเลเป็นการต้องห้าม

๑๒.๓.๒ ในอากาศ การใช้เครื่องหมายปลอมลวงติดลำตัวเครื่องบิน เพื่อปลอมเป็นเครื่องบินของผู้เป็นฝ่ายในสงคราม เป็นเครื่องบินของชาติเป็นกลางเป็นอันต้องห้าม

๑๒.๓.๓ บบนบก กฎหมายที่ใช้อยู่บังคับกับสงครามทางบกไม่มีกฎเกณฑ์คล้ายคลึงในทำนองเดียวกับที่อนุญาตให้เรือรบของภาคีคู่พิพาทที่ผู้เป็นฝ่ายในสงครามสามารถชักธงชาติเป็นกลางลงได้ เพราะผู้เป็นฝ่ายในสงคราม/ภาคีคู่พิพาทซึ่งทำสงครามทางบกนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ธง, เครื่องหมาย และเครื่องแบบของชาติเป็นกลางเพื่อการลวงข้าศึก

๑๒.๔ ธงและเครื่องหมายสัญลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ

ห้ามใช้ธงของสหประชาชาติและตัวอักษร UN ในการสงครามไม่ว่าด้วยจุดมุ่งหมายใดๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสหประชาชาติ

๑๒.๕ ธง เครื่องหมายและเครื่องแบบของข้าศึก

๑๒.๕.๑ ในทะเล กองเรือรบผิวน้ำและเรือดำน้ำอาจชักธงราชนาวีข้าศึกและแสดงเครื่องหมายตราสัญลักษณ์ของข้าศึกเพื่อลวงข้าศึกได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อจะเข้าทำการรบเรือรบจะต้องชักธงราชนาวีจริงของตนขึ้น

๑๒.๕.๒ ในอากาศ ห้ามใช้ตราสัญลักษณ์ เครื่องหมายของเครื่องบินข้าศึกติดบนเครื่องบินอีกฝ่ายหนึ่ง

๑๒.๕.๓ บบนบก กฎหมายสงครามทางบกไม่ห้ามการใช้ธงตราเครื่องหมายสัญลักษณ์ของอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อลวงข้าศึกไม่ว่าก่อนหรือภายหลังการปะทะ แต่พลรบเสียงที่จะได้รับโทษอย่างรุนแรงถ้าถูกจับได้ว่าใช้ธงข้าศึกติดตราสัญลักษณ์ เครื่องหมายของข้าศึก หรือสวมเครื่องแบบข้าศึกเข้าทำการรบ

๑๒.๖ การใช้สัญญาณขอความช่วยเหลือลวง

กฎหมายห้ามใช้สัญญาณขอความช่วยเหลือที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น SOS และ Mayday ลวง แต่ยอมให้มีการลวงว่าเครื่องบินเสียการบังคับควบคุมไม่ได้กำลังจะตก เพื่อลวงให้ข้าศึกหยุดโจมตีได้ ดังนั้น ในการทำสงครามทางอากาศ ผู้เป็นฝ่ายในสงครามจึงไม่ถูกผูกพันให้ต้องหยุดยิงทำลายเครื่องบินข้าศึกซึ่งเสียหาย เสียการควบคุมแล้วและกำลังจะตก อย่างไรก็ตาม ถ้าฝ่ายที่ยิงรู้ว่าเครื่องของข้าศึกถูกยิงและเสียการบังคับควบคุมแล้วอย่างถาวร และต้องถอนตัวออกจากการสู้รบ (เช่น มีไฟลุกท่วมเครื่องบิน หรือโครงสร้างสำคัญเสียหายเช่นปีกขาดไปข้างหนึ่ง) เช่นนี้ ฝ่ายโจมตีต้องยุติการโจมตีเพื่อให้โอกาสกำลังพลประจำอากาศยานและผู้โดยสารหลบหนีออกมา

๑๒.๗ การอ้างลวงของผู้ที่มีไซพลรบ

เป็นการผิดกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสงครามในการที่จะฆ่า ทำให้บาดเจ็บ หรือจับกุมข้าศึกโดยการลวงข้าศึกว่าจะยอมแพ้ หรือลวงว่าเป็นผู้ซึ่งบาดเจ็บป่วยไข้ เรือต้องอับปาง หรือลวงว่ามีสถานะเป็นพลเรือน การจู่โจมโดยผู้ที่ลวงว่าเป็นผู้บาดเจ็บป่วยไข้, เรือต้องอับปางจะเป็นการทำให้สถานะที่ได้รับการคุ้มครองเหล่านี้ไม่ได้รับความเชื่อถือและไม่ได้รับความคุ้มครองอีกต่อไป เช่นเดียวกับการโจมตีกองทหารข้าศึกโดยลวงว่าเป็นพลเรือนคนหนึ่งส่งผลให้พลเรือนของทหารหลายคนตกอยู่ในอันตราย การกระทำนั้นถือว่ามีผิดกฎหมายและจะต้องถูกลงโทษ

๑๒.๗.๑ พลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พลเรือนปลอมตัวมีสถานะเป็นผู้ที่มีไซพลรบจึงสังหารทำอันตรายและจับกุมฝ่ายตรงข้ามมิได้ ถ้าศาลที่มีอำนาจโดยชอบของฝ่ายที่จับกุมตัวพลเรือนผู้นั้นได้และตัดสินว่าเป็นพลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว พลเรือนผู้นั้นย่อมถูกปฏิเสธมิให้ได้มีสถานะเป็นเชลยศึกและยอมถูกพิจารณาพิพากษาลงโทษ แต่สหรัฐฯ มีนโยบายที่จะให้สถานะเชลยศึกแก่พลรบที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าผู้นั้นถืออาวุธโดยเปิดเผยขณะถูกจับกุม

๑๒.๘ สายลับ

สายลับ คือบุคคลซึ่งอยู่ในดินแดนที่ข้าศึกยึดครองหรือในสนามรบ ได้ทำการหาข่าวสารข้อมูล โดยการปลอมตัวอ้างตัวเป็นคนอื่น หรือเป็นผู้ที่มีไซพลรบ หรือมีสถานะเป็นพันธมิตร โดยมีเจตนาจะส่งผ่านข่าวสารข้อมูลนั้นให้แก่ฝ่ายตรงข้าม ผู้สังกัดในกองทัพซึ่งแทรกซึมเข้าไปในเขตยึดครองของฝ่ายข้าศึกในเสื้อผ้าพลเรือน หรือเครื่องแบบข้าศึก เพื่อรวบรวมข่าวเป็นสายลับ ในทางตรงกันข้ามบุคคลผู้ซึ่งทำหน้าที่ลาดตระเวนในภารกิจหาข่าว หลังแนวข้าศึกโดยแต่งเครื่องแบบนั้นมิใช่สายลับ

กำลังพลประจำเรือรบและอากาศยานทหารมีภารกิจทำหน้าที่หา เก็บรวบรวมข่าวในน่านน้ำข้าศึกหรือในห้วงอากาศของข้าศึก มิใช่สายลับ เว้นแต่เรือหรืออากาศยานปลอมดัดแปลงตนเองว่าเป็นพลเรือนชาติเป็นกลางหรือเรือของฝ่ายข้าศึก

๑๒.๘.๑ สถานะทางกฎหมาย การเป็นสายลับระหว่างสงครามไม่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายระหว่างประเทศ สายลับที่ถูกจับและไม่มีสถานะเป็นเชลยศึก ชาติฝ่ายที่จับกุมอาจดำเนินคดีและลงโทษสายลับตามกฎหมายภายในของตน^๑ หากสายลับประสบผลสำเร็จในการหลบหนี

^๑ ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเป็นราชสีห์ตุ แลมันปลอมตัวลวงเข้าไปใน ป้อม ค่าย เรือรบ หรือฐานที่ใดๆ อันเป็นของสำหรับทหาร หรือมีทหารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตั้งอยู่ไซร์ ทำนว่ามันเป็นผู้ลักลอบสอดแนม ให้เอาตัวมันไปประหารชีวิตเสีย หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

กลับไปยังฝ่ายของตนได้ อีกฝ่ายไม่มีสิทธิลงโทษอีกต่อไป ถ้าต่อมาถูกจับฐานไปเป็นสายลับอีก การเป็นสายลับครั้งก่อนจะถูกนำมาพิจารณาพิพากษาคัดสินลงโทษรวมกับครั้งใหม่ไม่ได้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดปิดบังซ่อนเร้น หรือช่วยราชศัตรูที่กระทำเช่นว่ามาในมาตรา ๑๔ โดยที่มันรู้ชัดว่าเป็นราชศัตรูก็ดี มันปิดบังซ่อนเร้น หรือช่วยผู้ลักลอบสอดแนมโดยที่รู้ชัดแล้วก็ดี ท่านว่าโทษมันถึงต้องประหารชีวิต หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

บันทึกข้อความ

สภา: <u>นวชาการทหารเรือ</u>
เลขที่: <u>๓๒๗/ส</u>
วันที่: <u>๑๓ ส.ค. ๒๕๔๗</u>
เวลา: <u>๑๐๑๕</u>

ส่วนราชการ ร.ร.นร (กองบัญชาการ โทร ๕๓๔๗๖)

ที่ กท ๐๕๓๕/๑๖

วันที่ ๑๓ ส.ค.๔๗

เรื่อง การคุ้มครองมิประยวิชากฎหมยสงครามในหลักสูตร ททร. วันที่ ๓๖ ประจําปี ๒๕๔๗

เสนอ สรส.

ตามที่ขอรับการสนับสนุน นอ.ชานินทร์ ลีลานนท์ ผอ.กวกส.ฝคช.ร.ร.นร เป็นผู้คุ้มครองมิประยวิชากฎหมยสงครามในหลักสูตร ททร. วันที่ ๓๖ ประจําปี ๒๕๔๗ หมวดวิชาปฏิบัติการทางทหาร ตอนที่ ๒ การจัดการคําทหารและแนวคิดในการใช้กำลังทหาร หัวข้อวิชาอภิปรายกฎหมยที่เกี่ยวกับการทำสงคราม เมื่อ ๑๓ ส.ค.๔๗ เวลา ๐๘๐๐ - ๑๒๐๐ ณ สรสนั้น นอ.ชานินทร์ ฯ ได้ดำเนินการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งเอกสารประกอบการอภิปราย ฯ ดังกล่าวคืน พร้อมทั้งขอมอบสำเนาเอกสารคำแปลกฎหมายว่าด้วยการสงครามทางเรือ (LAW OF NAVAL WARFARE) ซึ่งแปลมาจาก THE COMMANDER'S HANDBOOK ON THE LAW OF NAVAL OPERATION; PART II LAW OF NAVAL WARFARE (สิ่งที่ส่งมาด้วย) เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงเอกสารการศึกษาสำหรับนักศึกษาลักสูตร ททร. ในปีการศึกษาต่อไป หรืออื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร พร้อมกันนี้ นอ.ชานินทร์ ฯ มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. กฎหมายสงคราม แบ่งออกเป็น ๒ ภาค คือ ภาคก่อนเกิดสงคราม (JUS AD BELLUM) และภาคเมื่อเกิดสงครามแล้ว (JUS IN BELLO) การศึกษาในทั้ง ๒ ภาคนี้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะภาคก่อนเกิดสงครามนั้นจะศึกษาเกี่ยวกับกฎบัตรสหประชาชาติในส่วนที่ว่าด้วยสิทธิการป้องกันตนเองของรัฐ การตกลงระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี การระงับกรณีพิพาทโดยการบังคับที่ไม่ถึงขั้นทำสงคราม ซึ่งการศึกษภาคนี้จะยุติลงด้วยเรื่องการตัดความสัมพันธ์ทางการทูต ส่วนภาคเมื่อเกิดสงครามแล้วนั้นจะว่าด้วยเรื่องของการที่ความสัมพันธ์ทางการทูตยุติลงแล้ว และเริ่มด้วยการประกาศสงครามโดยเนื้อหาจะเน้นหนักในกฎหมาย ๓ ประเภทหลัก คือ HAGUE TYPE OF LAW, GENEVA TYPE OF LAW และ MIXED TYPE OF LAW อันประกอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการสงครามทางบก ทางเรือ และทางอากาศ ซึ่งการศึกษาในภาคนี้จะจบลงด้วยเรื่องของการยุติสงครามด้วยวิธีการต่าง ๆ และการดำเนินคดีกับอาชญากรรมสงคราม

๒ มีข้อที่น่าสังเกตคือ การศึกษาในภาคแรกตามข้อ ๑ นั้น นิยมทำการเรียนการสอนกันตามสถาบันอุดมศึกษาของพลเรือน เช่น ในคณะนิติศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เนื่องจากผู้ที่จบการศึกษาจะต้องไปทำงานในสายงานพลเรือน เช่น ในกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น ส่วนในภาคที่สองนี้สมควรจะเรียนกันในสถาบันการศึกษาของทหาร เนื่องจากเป็นกฎหมายประจำอาชีพของทหาร ซึ่งจำเป็นจะต้องนำไปใช้จริงในการทำสงคราม โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาของ ทร. นั้นสมควรจะศึกษาเน้นหนักเป็นพิเศษในกฎหมายว่าด้วยการสงครามทางเรือ (LAW OF NAVAL WARFARE)

จึงเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

พล ร ๑

รอง ผบ. ร.ร. นร ทํการแทน

ผบ. ร.ร. นร